

நானம்

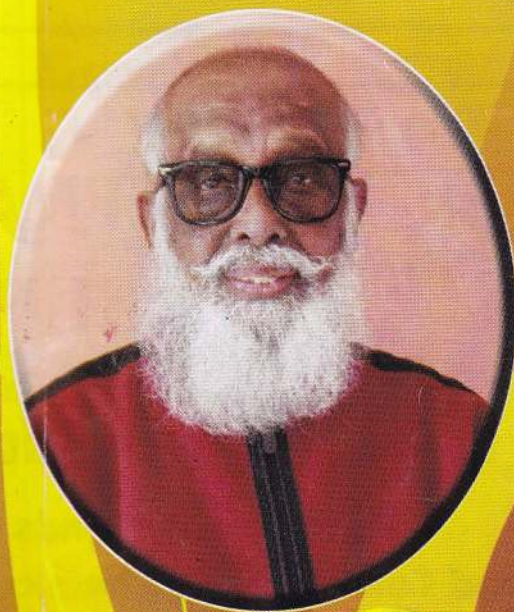
127

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

டிசம்பர் 2010

விலை ரூபா. 50/-

சர்வதேச
தமிழ் எழுத்தாளர்
மாநாடு
ஏன்? எதற்கு?

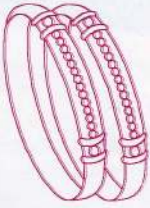
கலைவளன்
சி. சு. நாகேந்திரன்

தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

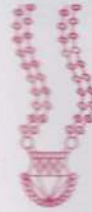
NAGALINGAMS

Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**

101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545

**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563

ஜனம் - 11 சுடர் - 07

**பகிர்தலின் மூலம்
விரிவு
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^{ஆம்} ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : **011 -2586013**

0777-306506

+61 02 80077270

தொலைநகல்: **011-2362862**

E-mail : **editor@gnanam.info**

Web : **www.gnanam.info**

**வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILKLX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010344631**

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
 - தமிழ்நேசன் 05
 - அல்வையூர் கே.ஆர். திருத்துவராஜா 13
 - சே. ஞானராசா 13
 - தீபிகா ஆனந்தநேசன் 17
 - சித்திரா சின்னராஜன் 20
 - கருணாகரன் 22
- **கட்டுரைகள்**
 - முருகபூபதி 03
 - பிரகலாத ஆனந்த் 10
 - தமிழன்பன் 16
 - செங்கை ஆழியான் 27
 - சிற்பி 33
 - கலாநிதி ந. சுப்பிரமணியன் 40
- **சிறுகதைகள்**
 - கொற்றை. பி. கிருஷ்ணானந்தன் 07
 - க. பரணீதரன் 14
 - பாலா சங்குபிள்ளை 18
 - ம. நிரேஸ்குமார் 24
- **நேர்காணல்**
 - தெளிவத்தை ஜோசப் / தி. ஞானசேகரன் 34
- **பார்வியபிக்கு சொன்ன கதைகள்**
 - கவிஞர் சோப. 21
- **நூல் மதிப்புரை**
 - குறிஞ்சி நாடன் 49
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
 - கே. பொன்னுத்துரை 52
- **புத்தி எழுத்து**
 - ச. சகீதரன் 23
 - மானா மக்கீன் 38
 - துரை மனோகரன் 45
 - கே. விஜயன் 47
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 54

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலிப்பெருக்கும் மேலு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்வளம்
விழிப்பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு - 2011

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011 ஜனவரி 6,7,8,9 ஆம் திகதிகளில் கொடும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் நடைபெறவுள்ளது.

இந்த மாநாட்டில் இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், அவுஸ்திரேலியா, கனடா, இங்கிலாந்து, ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்து நூற்றுக்கணக்கான கலை இலக்கியவாதிகள் கலந்துகொள்ள விருக்கிறார்கள்.

இம்மாநாட்டில் உலகத்தமிழ் இலக்கியம், ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம், செவ்விதாக்கம், ஆவணப்படுத்தல், நிகழ்த்து கலைகளுக்கும் நுண்கலைகளும், இணையமும், வலைப்பதிவுகளும், மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம், சிற்றிதழ்கள் ஆகிய துறைகளில் ஆய்வரங்குகள் நடைபெறவுள்ளன.

பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து வருபவர்களும் தத்தமது நாட்டுத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி இந்த மாநாட்டில் ஆராயவிருக்கிறார்கள்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை ஏறத்தாழ முப்பது வருடகாலம் உள்நாட்டுப் போர் நிகழ்ந்திருக்கிறது. இந்தப் போரின் தாக்கம் இலங்கையின் கலை இலக்கிய முயற்சிகளிலும் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இவற்றை வெளிக்கொணரக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தை இந்தச் சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு வழங்கவேண்டும் என்ற காரணத்தினால் இம்மாநாடு முதன் முதலில் இலங்கையில் நடைபெறவிருக்கிறது.

இலங்கையில் முப்பது வருடகாலம் போரின் நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுத்துக்கொண்டு பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழ் மக்கள் தமது தமிழ் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமது தொப்புள் கொடி உறவுகளோடு கலந்து பேசிச் சிந்தனைப் பரிமாற்றம் செய்யவும் உலகளாவிய ரீதியில் பரந்துவாழும் தமிழர்களோடு கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்யவும், தம்மைக் கட்டியெழுப்பவும், வீழ்ச்சியுற்ற நிலையிலிருந்து எழுச்சி பெறவும் ஓர் ஆரம்பம் தேவை. அந்த ஆரம்பமாக இந்தச் சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு அமையும்.

இந்த மாநாடு இலங்கையில் யுத்தத்தினால் சீர்குலைந்துபோயிருக்கும் தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள, மலையகக் கலை இலக்கிய வாதிகளிடையே ஓர் உறவுப் பாலத்தை ஏற்படுத்தும் சந்தர்ப்பமாகவும் அமையும்.

பல்வேறு அரசியல் கருத்துநிலை கொண்ட கலை இலக்கியவாதிகளிடையே ஓர் ஆரோக்கியமான உரையாடலை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கும் ஓர் களமாகவும் இந்த மாநாடு அமையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

எதிர்காலத்தில் இலங்கையில் உள்ள கலை இலக்கியவாதிகள் உலகளாவிய ரீதியில் பரந்து வாழும் கலை இலக்கியவாதிகளோடு இணைந்து பல்வேறு கலை இலக்கிய முயற்சிகளை, சமூகப் பணிகளை ஆற்றுவதற்கும் இம்மாநாடு வழிசமைக்கும்.

கடந்த முப்பது வருட காலத்தில் போரின் விளைவாக புலம்பெயர் இலக்கியம், புகலிட இலக்கியம், போர்க்கால இலக்கியம் எனப் புதிய பரிணாமங்கள் ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவை தொடர்பான கணிப்பும், மதிப்பீடும் இந்த மாநாட்டின் மூலம் கிடைக்கவிருக்கிறது.

இலங்கையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து சென்ற எழுத்தாளர்கள் பலர் தாம் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் இருக்கும் மொழிகளைக் கற்று அந்த மொழிகளில் இலக்கியம் படைத்தும், அந்த மொழிகளில் உள்ள இலக்கியங்களைத் தமிழ் மொழிக்கு மாற்றும் செய்தும் தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு தளங்களுக்கு எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இவை பற்றியும் இம்மாநாட்டில் பேசப்படவிருக்கிறது.

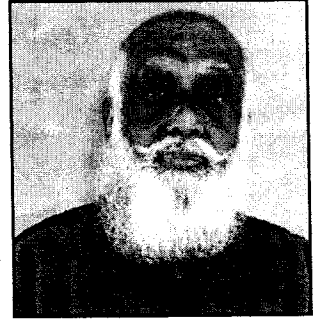
கடந்த பதினைந்து வருட காலத்தில் கணினியின் வரவு தமிழ் இலக்கியத்திலும் பல விரிவுகளையும் பாய்ச்சல்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தகவல் தொடர்பாடல், கணினி இலக்கிய இதழ்கள், வலைப்பதிவுகள் எனப் புதிய செயற்பாடுகள் நடந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இவை பற்றியெல்லாம் இம்மாநாட்டில் பேசப்படவிருக்கிறது.

இந்த மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளை உலகெங்கும் பரந்து வாழும் மக்கள் கணினியில் கண்டுகொள்ளக்கூடிய நேரடி ஒளிபரப்புச்செய்ய ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

இந்த மாநாடு சம்பந்தமான விடயங்களை அறிந்து கொள்ள ஓர் இணையத்தளம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் முகவரி www.tamilwriters.org ஆகும்.

எதிர்காலத்தில் வெவ்வேறு நாடுகளில் இத்தகைய சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடுகளை நடத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

முதன்முதலாக நடைபெறும் இந்தச் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் இலக்கிய வாதிகள், தமிழ் ஆர்வலர்கள், தமிழ் இலக்கிய இயக்கங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கலந்து ஒரு சிறப்பான ஆரம்பத்தை ஏற்படுத்துவதோடு சம்பந்தப்பட்டோரை ஒன்றிணைத்து தமிழ்க் கலை இலக்கியத்தை அடுத்த வளர்ச்சிக் கட்டத்திற்குக் கொண்டுசெல்ல ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளையும் வழங்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

முதுமையிலும் இளமை குன்றாதவர் கலைவளன் சி.சு. நாகேந்திரன்

-முககபுத்-

எழுபத்தியொன்பது வயதில் கலை, இலக்கிய அமைப்பொன்றுக்கு தலைவராக ஒருவர் ஏகமனதாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட தகவல் எம்மவர்களுக்கு சற்று வியப்பாகவிருக்கலாம். அவுஸ்திரேலியாவில் எம்மத்தியில் அயராமல் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் அந்த மூத்த தலைமுறை சமூகப்பணியாளர், கலை, இலக்கியவாதி 'கலைவளன்' சி.சு.நாகேந்திரன் அவர்களைப்பற்றித்தான் இப்பத்தியில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

சமீபத்தில் நடந்த எமது அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டத்தில் அவர் தலைவராக ஏகமனதாகத் தெரிவானார். இச்சங்கம் வருடாந்தம் நடத்தும் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்று கூட்டல் நிகழ்வில் தவறாமல் கலந்து கொள்ளும் இவர் அதன் நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கேற்பார். சங்கத்தின் ஒன்றுகூட்டல் எழுத்தாளர் விழா மெல்பனில் சிட்னியில் கன்பராவில் நடந்தாலும் சாக்குப் போக்குச் சொல்லாமல் தமது உடல் நலத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் பங்கேற்று கருத்தரங்குகளில் கட்டுரையும் சமர்ப்பிப்பார்.

யாழ்.நல்லூர் இவரது பூர்வீகம் எனச்சொல்லப்பட்டாலும் பிறந்தது கேகாலையில் 1921 ஆம் ஆண்டில். அவரது தந்தையார் தொழில் நிமித்தம் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் பிறந்த சி.சு. நாகேந்திரன் அவர்களின் வாழ்வில் அவரது ஒன்பதாவது வயதில் எதிர்பாராத சம்பவம் ஒன்று நிகழ்ந்திருக்கிறது.

நாகேந்திரனின் ஒன்பதாவது வயதில் தந்தையார் முற்றும் துறந்து துறவியாகி குடும்பத்தையும் உத்தியோகத்தையும் துறந்து வட இந்தியா நோக்கி ஒரு சந்தியாசி கோலத்துடன் புறப்பட்டுவிட்டார். ஒன்பது வயது நாகேந்திரன் அருமைத்தாயாரினதும் அன்பு அண்ணனினதும் அரவணைப்பில் வளர்ந்திருக்கிறார்.

தந்தையார் இந்தியா வடக்கு நோக்கிச் செல்லவும் தாயார் இலங்கை வடக்கு நோக்கி குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்டு வந்து விட்டார். அந்நாளைய அரிவரிதொடக்கம் வண்டன் மற்றிக்குலேஷன் வரையில் யாழ். பரமேஸ்வரா கல்லூரியில் (இன்றைய பல்கலைக்கழகம்) படித்த நாகேந்திரன், பின்னர் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் வர்த்தக முகாமைத்துவம் கற்று, London Chamber of Commerce உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார்.

1944இல் மன்னார் அரசாங்க அதிபராக கடமையாற்றிய சிறும்பலம் அவர்களிடம் தட்டச்சாளராக பணியாற்றும் அரச நியமனம் கிடைத்தது. பின்னர் கொழும்பில் அரச திணைக்களம் ஒன்றில் பணிபுரியும் போது கணக்காய்வாளராக பதவி உயர்வு

பெற்றார். அதனைத்தொடர்ந்து, 1979 இல் சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெறும் வரையில் பல்வேறு திணைக்களங்களில் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

நான்கு பிள்ளைகளின் தந்தை. ஒரு சாதாரண எழுதுவினைஞருக்குரிய ஊதியம். எளிமையான வாழ்க்கை இவற்றுக்கு மத்தியில் பிள்ளைகளைப் படிக்கவைத்து நல்ல நிலைமைக்கு அவர்களை உயர்த்தி விட்டு, தனது தந்தையைப் போன்றே ஒரு துறவுக்கோலம் பூண்டு அமைதியாக தமது பணியைத் தொடருகிறார். தமது துறவு வாழ்க்கையை சமூகத்திற்கு பலவழிகளிலும் பயன்படும் விதமாக இவர் அமைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான் அவரது சிறப்பு. அத்துடன் மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியானதாகவும் திகழுகிறது.

அதனாலும் அவர் எமது நெஞ்சத்துக்கு நெருக்கமான வராகின்றார்.

இளமைக்காலத்தில் படிப்பில் படு கூட்டி எனப் பெயரெடுத்த இவர், மாணவர் தலைவராகவும் பல்துறை விளையாட்டு வீரராகவும் திகழ்ந்திருக்கிறார். உதைபந்தாட்டம், கர்ப்பந்தாட்டம், டெனிஸ், டேபிள்டெனிஸ் முதலானவற்றிலும் வல்லவராகியிருக்கிறார். அயராது இயங்கும் இவரது சூட்சும இந்நிபின்னணிகள்தான் என்பது எமக்குப் பரிகிறது.

இவரது கலை உலக வாழ்க்கையும் ஆரோக்கியமானது. தேடல் நிரம்பியது. கொழும்பில் தொழில் நிமித்தம் வாழ்ந்த காலத்தில், 'ராஜ் நகைச்சுவை நாடக மன்றம்' இவரை உள்வாங்கியிருந்தமையால் இம்மன்றம் மேடையேற்றிய பல நாடகங்களில் தோன்றினார். யாழ்ப்பாணம் திரும்பியதும் அச்சுவேலி ராஜரட்னத்துடன் இணைந்து அந்நாட்களில் பிரபலமாயாகியிருந்த 'சக்கடத்தார்' என்னும் நாடகத்தில் ஒரு பாத்திரமானார்.

இந்நாடகம் ஆயிரம் தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேறியிருக்கும் என்பது நாகேந்திரனின் அபிப்பிராயம். யாழ்ப்பாணத்தில் கலைஞர்கள் தாசீசியஸ், குழந்தை சண்முகலிங்கம், திருநாவுக்கரசு (நந்தியின் சகோதரர்) ஆகியோருடனும் இணைந்து இயங்கியிருக்கிறார். ரகுநாதனின் நிர்மலா, வி.எஸ் துரைராஜா தயாரித்த குத்துவிளக்கு முதலான திரைப்படங்களிலும் தோன்றியிருக்கிறார்.

ஆச்சிக்குச்சொல்லாதை, வா கோட்டடிக்கு , கவலைப்படாதே, மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல, தொடாதே, அயமானம், ஊர் சிரிக்குது, அது அப்ப.. இது இப்ப.. முதலான பல நகைச்சுவை நாடகங்களிலும் நடித்திருக்கும் நாகேந்திரன், யாழ். திருநெல்வேலி நாடக அரங்கக்கல்லூரியினால் தயாரிக்கப்பட்ட வையத்துள் தெய்வம், கந்தன் கருணை

அன்னத்துக்கு அரோஹரா, கூடி விளையாடு பாப்பா, இனி என்ன கலியாணம், கவிஞர் அம்பியின் வேதாளம் சொன்ன கதை முதலானவற்றிலும் நடித்திருப்பதுடன், பொறுத்தது போதும், கோடை, ஆகியவற்றின் மேடையேற்றத்தின் போது அரங்க நிர்மாணப்பணியையும் திறம்பட மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

அந்நாட்களில் தமிழ் வானொலி நேயர்களின் விருப்பத்துக்குரிய நாடகங்களாகத் திகழ்ந்த சிறாப்பர் குடும்பம், லண்டன் கந்தையா முதலானவற்றிலும் நடித்திருக்கிறார். இங்கிலாந்திலும் சிறிது காலம் வாழ்ந்திருக்கும் இவர் அங்கு களரி நாடகப்பள்ளியின் சார்பாக மேடையேறிய புதியதொரு வீடு, அபசாரம், எந்தையும் தாயும் முதலானவற்றிலும் பங்கேற்றிருக்கிறார். இவ்வாறு ஒரு நாடகக் கலைஞனாக தமது இருப்பை வெளிப்படுத்திக் கொண்டவர், அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புலம் பெயர்ந்த பின்னர் தன்னை ஒரு எழுத்தாளனாகவும் நிலை நிறுத்திக்கொண்டார்.

தான் இந்தக் கங்காருநாட்டில் ஒரு எழுத்தாளனாக மாறியதும் விந்தையான நிகழ்வான் என்று குறிப்பிட்டார். தமது பேத்திக்கு அந்தக்கால யாழ்ப்பாணம் எப்படி இருந்தது எனச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்காக எழுதிய கட்டுரைகளே பின்னர் சிட்னியிலிருந்து வெளியாகும் 'கலப்பை' இதழில் பிரசுரமானது என்றார். குறிப்பிட்ட கட்டுரைகளே பின்னர் அதே பெயரில் தமிழகத்தில் நூலுருவாகி பலரதும் பாராட்டையும் விமர்சனங்களையும் பெற்றது.

இந்நூலுக்கு கிடைத்த வரவேற்பினால் உற்சாகமடைந்த சி.க.நாகேந்திரன், பிறந்த மண்ணும் புகவிடமும்

என்னும் மற்றுமொரு கட்டுரைக் தொகுதியையும் வரவாக்கினார். இந்நூலை எமது அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் வெளியிட்டது. கடந்த 2008 ஆம் ஆண்டு சிட்னியில் நடந்த எட்டாவது எழுத்தாளர் விழாவிலும் பின்னர் மெல்பெர்னில் நடந்த இலக்கிய ஒன்றுகூடலிலும் விமர்சன அரங்கிலும் இந்நூல் இடம்பெற்றது.

1994ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்திலிருந்து விடைபெற்று அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புலம் பெயர்ந்த தருணத்தில் கலைஞர் தாசீசியஸ் உட்பட பலர் இவருக்கு அளித்த பிரிவுபசார வைபவத்தில் 'கலைவளம்' என்ற பட்டமளிக்கப்பட்டார்.

நாடகக்கலைஞனாக அறிமுகமாகி எழுத்தாளனாக தன்னை வளர்த்துக் கொண்ட சி.க. நாகேந்திரன், சிறந்த ஒளிப்படக் கலைஞருமாவார். எமது சங்கத்தின் ஆஸ்தான ஒளிப்படக் கலைஞர் பதவியும் இவருக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

அவுஸ்திரேலியாவில் எமது தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தில் மட்டுமல்ல, விக்ரோரியா ஈழத்தமிழ்ச்சங்கம், தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம், இலங்கை மாணவர் கல்வி நிதியம் ஆகியனவற்றிலும் சாக்குப் போக்குச் சொல்லாத அர்ப்பணிப்புணர்வுடன் இதயசுத்தியோடு இயங்கும் இந்த எழுபத்தியொன்பது வயது உலகம் சுற்றும் இளைஞர் தற்போது எமது சங்கத்தின் தலைமைப்பொறுப்பையும் ஏற்றிருப்பதன் மூலம் சங்கத்திற்கு பெருமை சேர்த்துள்ளார்.

கலை, இலக்கியம் மற்றும் சமூகப்பணிகளில் சகலராலும் நேசிக்கப்படும் சி.க. நாகேந்திரன் விதந்துபோற்றுதலுக்குரிய பண்பாளர். முன்மாதிரியானவர்.

ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கு தமிழகத்தில் பரிசு

தமிழ் நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றமும், நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனமும் இணைந்து நடாத்திய சிறந்த நூல்களுக்கான இலக்கியப்போட்டியில் (2009) எட்டுத்துறைகளுக்கான சிறந்த நூல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பரிசளிக்கப்பட்டது.

ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு, நாவல், சிறுகதை, சிறுவர் நூல், நாடகம், கவிதை, கட்டுரை ஆகிய துறை சார்ந்த சிறந்த நூல்களுக்கான பரிசளிப்பு 08.10.2010 இல் தமிழ் நாடு நெல்லை மாவட்டம் திருநெல்வேலி மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் நடந்தேறியது.

சிறந்த நாவலுக்கான அழகிய நாயகி அம்மாள் நினைவுப் பரிசினை வவுனியூர் இரா. உதயணன் தனது "நூல் அறுந்த பட்டங்கள்" என்ற நாவலுக்காகப் பெற்றார்.

சிறந்த சிறுவர் நூலுக்கான தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நினைவுப் பரிசினை ஓ. கே. குணநாதன் தனது "குறும்புக்கார ஆமையார்" என்ற சிறுவர் நூலுக்காகப் பெற்றார்.

சிறந்த நாடக நூலுக்கான அரந்தை நாராயணன் நினைவுப்பரிசினை "கங்கையின் மைந்தன்" என்ற தனது நாடக நூலுக்காக தமிழ்மணி அகலங்கன் பெற்றார்.

பரிசளிப்பு விழாவினை, தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றமும், நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனமும் நெல்லை மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகமும் இணைந்து மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்தில் நடாத்தின. காலையில் எழுத்தாளர் பொன்னீலனின் "மறுபக்கம்" நாவலின் திறனாய்வு நிகழ்வும் மாலையில் பரிசளிப்பு நிகழ்வும் இடம்பெற்றன.

பிரதம விருந்தினராக தமிழ்நாடு கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னாள் தலைவர் திரு. R.V. நல்லகண்ணு அவர்கள் கலந்து கொண்டார். மனோன் மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர், தமிழியல் துறைத் தலைவர், பேராசிரியர்கள் எழுத்தாளர் பொன்னீலன் உட்பட பலர் கலந்து கொண்டு விழா வைச் சிறுபித்தனர்.

பரிசு பெற்றவர்கள் சார்பில் தமிழ்மணி அகலங்கன் அவர்கள் சிறப்புரையாற்றினார்.

தமிழகத்து கலை இலக்கிய அமைப்பு ஒன்று சர்வதேச ரீதியாக நடாத்திய போட்டி ஒன்றில் ஈழத்தவர்கள் மூவர் மூன்று துறைகளுக்குப் பரிசுகளைப் பெற்றது ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

ஒன்றுமில்லாமாய்விடுவது

தமிழ் நேசன்

எவ்வாறானவையே தீயும்வென்றால்
விட்டு ஒத்தொத்தம் !

அவ்வாறத்தவையே கிடைத்த
அன்பு கவையாய் சிறப்பே தீயினால்

அவ்வாறத்தவையே பணித்தது
அருகருகிக் கவையீற்று
அக்கவ தீயினால்

சீயுகச் சீயுக
செய்திதுக் கவைய
விடு தீயினால்

செய்யவே செய்வது
கவையாய் தீயீற்று
கவையே தீயினால்

கவையே
தவையே தீயீற்று
கவையே கவையே
கவையே தீயினால்

ஒன்றுமில்லாமாய்விடுவது
கவையே தீயினால்

அவ்வாறே தீயீற்று
அவ்வாறே தீயினால்

அவ்வாறே தீயீற்று
அவ்வாறே தீயினால்

அவ்வாறே தீயினால்
அவ்வாறே தீயினால்
அவ்வாறே தீயினால்
அவ்வாறே தீயினால்

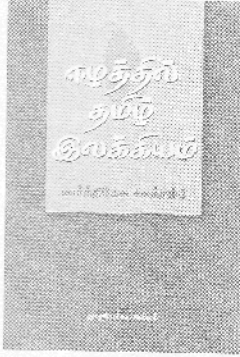
அவ்வாறே தீயினால்
அவ்வாறே தீயினால்
அவ்வாறே தீயினால்
அவ்வாறே தீயினால்

அவ்வாறே தீயினால்
அவ்வாறே தீயினால்

அவ்வாறே தீயினால்
அவ்வாறே தீயினால்
அவ்வாறே தீயினால்

எழுத்தல் தமிழ் இலக்கியம் - காந்தீகேச சுவத்தம்

இலங்கையின் தனித்துவத்தையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் பொதுமையையும் இணைத்து நிற்கும் ஓர் இலக்கிய மரபு இலங்கையில் தோன்றி வளர்ந்த முறையினைச் சிறப்பாக இந்திய வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதே இந்நூலின் முக்கிய நோக்கமாகும். இலங்கையிலே தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களைத் தமிழகத்து இலக்கியங்களுடன் ஒப்பு நோக்கி அவற்றின் இலக்கியத்தரத்தை மட்டிடுவதற்குப் பதிலாக இலங்கையினுள் இத்தகைய இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்குக் காலாகவிருந்த சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றுச் சக்திகளை இந்நூல் இனங்காண்கிறது.

ISBN 978-955-659-243-6 விலை 650.00 பக்கங்கள்: xxiv + 324

இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும் - க. சண்முகலிங்கம்

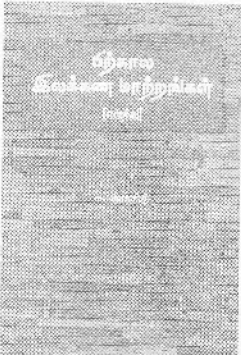
இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும் என்னும் பொதுத் தலைப்பில் 12 கட்டுரைகளைக் கொண்டதாய் விளங்கும் இந்நூல் இலங்கையின் சிங்கள தமிழ்ச் சமூகங்களின் சாதிக்கட்டமைப்பு பற்றி சமூகவியல், மானிடவியல் அடிப்படையில் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. வெவ்வேறு சமூகங்களின் உட்புறத்தையும், அவற்றின் முரண்பட்ட உள் அடுக்குகளையும் நூலாசிரியர் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவருகிறார்.

பிறைஸ் றயான், நூர் யல்மன், மைக்கேல் பாங்ஸ், மக்ஜில்வ்ரே, ஜனில் ஜிஜின்ஸ், ஓட்வார் ஹொலப் ஆகிய மேற்கு நாட்டு ஆய்வாளர்களாலும், மைக்கேல் றொபர்ட்ஸ், ஏ.ஜே. வில்சன், நியுடன் குணசிங்க ஆகிய இலங்கையின் அறிஞர்களாலும் எழுதப்பட்ட ஆய்வு நூல்களில் இருந்தும், கட்டுரைகளில் இருந்தும் கருத்துக்களைத் தொகுத்தும், சுருக்கியும், தழுவியும் தமிழில் தருவதோடு முக்கிய கோட்பாடுகளையும், எண்ணக்கருக்களையும் இந்நூல் தெளிவுற எடுத்துக் கூறுகிறது.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள மூலநூல்களின் ஆசிரியர்கள் இத்துறையில் உலகளாவிய நிலையில் நன்கு அறியப்பட்டவர்கள். அவ்வகையில், தமிழில் சமூகவியல், மானிடவியல் துறைகள் சார்ந்த அறிவிலக்கியத்துக்கு இந்நூல் ஒரு அரிய பங்களிப்பு என்பதில் ஐயமில்லை.

ISBN 978-955-659-274-0 விலை 400.00 பக்கங்கள்: xvi + 139

பிற்கால இலக்கண மாற்றங்கள் (எழுத்து) - க. வீரகத்த

இந்த நூல் வரலாற்று மொழியியலின் பாற்பட்டது. தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், பிரயோக விவேகம், இலக்கணக்கொத்து, தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம், அறுவகை இலக்கணம் எனும் நூல்களை மூலங்களாகக் கொண்டு ஆசிரியர் ஆராய்ந்து இந்நூலை எழுதியுள்ளார். இலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகவேனும் பயின்றவர்கள் இனி ஆசிரியர்களின் உதவியின்றி புத்தம் புதிய பார்வையுடன் தமிழிலக்கணத்தைக் கற்பதற்கானதொரு நல்ல வழிகாட்டியாக இது விளங்கு மென்பதில் ஐயமில்லை.

ISBN 978-955-659-273-7 விலை 600.00 பக்கங்கள்: xviii + 259

குமரன் புத்தக இயல்பம்

B3-G3, Ramya Place, Colombo 10, Tel. 242 1388, 011 209 7608, E-mail. kumbhik@gmail.com
3, Meigai Vinayagar Street, Chennai - 600 026, Tel. 2362 2680

அகற்ற ஆழ்ந்த அறிவிற்காய்

noolaham.org | aavanaham.org

ஆருத்ரா தரிசனம்

கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன்

மேகலா கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பொறுமையை இழக்கின்ற நிலைமைக்கு வந்து விட்டாள். தாய் ரெலிபோன் கதைக்க அந்தக்கட்டுக்குள் நுழைந்தவள் தன்னை தன் தமையனுடன் கதைக்க விடாமல் இவ்வளவு நேரமாக என்னதான் கதைத்து தொலைக்கிறாளோ என்று சின்பட்டுக் கொண்டாள். எழுந்து இரண்டு மூன்று தடவை குறுக்குமறுக்குமாக நடந்து விட்டு மீண்டும் வந்து அமர்ந்து கொண்டாள்.

அந்த தொலைத்தொடர்பு நிலையத்தில் முன்பென்றால் ஓரளவு சனம் இருக்கும். ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கு வரும் அழைப்புகளுக்கோ அல்லது தாமத எடுத்துப் பேசுவதற்கோ காத்திருக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இப்போதெல்லாம் வீடுகளுக்கு ஓரளவு ரெலிபோன்கள் கிடைத்துவிட்டன. அதுமட்டும் அல்லாமல் எல்லோர் வீடுகளிலும் எல்லோர் கைகளிலும் கைத்தொலைபேசிகள் வேறு.

மேகலாவும் தாயும் கேபிள்டுள்ளன தொலைபேசிக்கு எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் அது இதுவரை கைகூடவில்லை. இலண்டனில் இருந்து மேகலாவின் அண்ணன் ஆனந்தன் இரண்டு கைத்தொலைபேசிகள் அனுப்பியிருந்தும் அவைகளை சேவை ஒழுங்காக கிடைப்பது இல்லை. அதிலும் நீண்ட நேரம் கதைக்க வேண்டிய தேவையிருந்தாலும் அவர்கள் இந்தத்தொலைத்தொடர்பு நிலையத்துக்கு வந்து ஆறுதலாக கதைத்து விட்டுச் செல்வதுதான் அவர்களுக்கு வசதியாக இருந்தது.

மூன்று நாளுக்கு பேர்தான் அங்கே காத்திருந்தார்கள். தனது தாய் பவளம் நீண்ட நேரம் கதைத்துக்கொண்டிருப்பது அவர்களுக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை அவர்களது முகத்திலிருந்து மேகலா புரிந்து கொண்டாள். என்றாலும் தாயின் குணம் தெரியாததால் “சுருக்கமாக கதையம்மா” என்று சொன்னாலும் அவா கேட்கப்போறதில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு பேசாமல் இருந்தாள்.

“உங்கடை அண்ணாவோடையோ அம்மா கதைக்கிறா” முன் கதிரையிலிருந்த வசந்தாமாமி பேச்சுக் கொடுத்தா “ஓமோம்”

உங்கடை அண்ணாவுக்கு ஓரிடமும் பார்க்கேல்லையோ. “உங்கை வயசும் முப்பது முப்பத்தொண்டை தாண்டியிருக்குமே” வசந்தா மாமி விடுப்பு கேட்கத் தொடங்கி விட்டா!

“அண்ணாவுக்கு இன்னும் விசா கிடைக்கேல்லை மாமி. அதனாலை இன்னும் ஒரு கல்யாணமும் சரிவருகுதில்லை. ஆரும் விசா உள்ள பொம்புளை கிடைச்சா நல்லது. தேடுறும் இன்னும் பலன்வரவில்லைப் போல”

இதற்கு மேலேயும் இருந்தால் வசந்தா மாமிக்குப் புதினம் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேணும் என்று நினைத்த மேகலா மெதுவாக எழுந்து போய், மேசைமேலிருந்த தினசரிப்பத்திரிகைக்குள் முகத்தைப் புதைத்தாள்.

மேகலாவின் தாய் பவளத்தை வசந்தாமாமிக்குப் பிடிப்பதேயில்லை. வசந்தா மாமிக்கு மட்டுமல்ல அந்த பகுதியிலிருக்கின்ற அனைகம் பேருக்கு இப்போது பவளத்தை பிடிப்பதில்லை. அந்தரம் அவசரத்துக்கு ஏதும் காசு மாற வருபவர்கள் மட்டும் பவளம் அன்றி பவளம் அன்றி என்று “ஐஸ்” வைத்து தாங்கள் வந்த காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். ஏதும் விசேஷங்களுக்கு இரவல் நகை வாங்க வருபவர்களும் அப்படியேதான். வாய் தடுமாறி பவளம் ஆச்சி என்று அழைத்து விட்டாலோ அவ்வளவுதான். எதுவித உதவியும் கிடைக்காது. உடனே முகம் கறுத்து விடும். ஏதும் சாக்குப் போக்குச் சொல்லி வெறுங்கையோடு அவர்களை அனுப்பிவிடுவா.

இப்போது அறுபத்தைந்து தாண்டிவிட்ட பவளம் அன்றியை அவளை விட வயதால் குறைந்தவர்கள் பலர் மூன்று நாளுக்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் பவளம் ஆச்சி என்று தான் அழைத்து வந்தனர். எப்போது அடிக்கடி கொழும்பு போய் வரத்தொடங்கினாவோ அதன் பிறகு

“பவளம் அன்றி, நீங்கள் அப்படி செய்தால்தான் நல்லது என்று பூபாலன்தான் சொன்னவன்”

என்றோ,

“பவளம் அன்றி, எப்ப ஊருக்குப் போறியள் நான் கொஞ்சச் சாமான் தந்து விடப்போகிறவள் என்று மரகதம் கேட்டவள் நான் மறுத்துப் போட்டன்” என்றோ சம்பாஷணையூடாக அடிக்கடி தானே சொல்லிச்சொல்லி பவளம் அன்றி என்றே தன்னை அழைக்க வேண்டுமென்ற தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றியே விட்டா.

பவளம் அன்றியின் புருஷன் மேசன் வேலைதான் செய்து வந்தவர். பங்குனி சித்திரை காலங்களில் மட்டும் கள்ளச்சீவுகிற தொழிலைச் செய்வார். ஆனால் அவர் பெரிய உழைப்பாளி அல்ல. தேட்டமென்று ஏதும் மிஞ்சாவிட்டாலும் சீவியப்பாடு போய்க்கொண்டிருந்தது. மகன் வெளிநாடு போய் இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு அவரை தொழிலொன்றும் செய்யாதபடி இவர்கள் தடுத்து விட்டார்கள். அதன் பின்னர் நாளொன்றுக்கு நூற்றியம்பது ரூபா மட்டும் பவளம் அன்றி தன்னுடைய இல்லத்தரசனுக்கு “அலவன்ஸ்” வழங்குவா. அது அவரது கள்ளச்செலவு, பீடி போன்றவற்றுக்கு மிச்சம் மீதியாகப் போதும்.

இப்பகுதிகளில் அந்தக்காலத்திலென்றால் அறுபத்தைந்து வயதில் கூட உரம்பலமான உடல்வாகுடன் இயலக்கூடியவளவு தொழில்களைச் செய்து வந்தார்கள். வெளிநாடு என்று எப்போது பிள்ளைகள் கிளம்பினார்களோ, தகப்பன்மார் ஐம்பது ஐம்பத்தைந்து வயதுடன் இவ்வளவு காலமும் சோறு போட்ட தொழில்களுக்கு முழுக்குப்போட்டு விட்டார்கள் - பிள்ளைகளின் கடன்படி-

“மோன் தகப்பனை இனிவேலைக்கு விடவேண்டாமாம் ஐயா இவ்வளவு காலமும் கஸ்டப்பட்டு உழைச்சுப்பார்த்தது போதுமெண்டு சொல்லிப்போட்டான்”

என்றோ அல்லது

“எங்கடை இவருக்கு பிறசரும், டயபற்றிகம் கொஞ்சம் இருக்கு பின்னை வேலைக்கு போறதை நிப்பாட்டிப் போட்டன்’ என்றோ சொல்லிக்கொள்வது பாசனாகிவிட்டது. இப்படிச் சொல்லிச் சொல்லியே பல ஆண்களை நோயாளிகளாக்கி விட்டார்கள் என்பது வேறு விஷயம். அதன் பின் அனேக குடும்பங்களில் தற்போதைய எங்களுடைய அரசியலமைப்பு முறையில் உள்ள ஜனாதிபதியாக தாய்மாரும் பிரதமராக தகப்பன்களும் மாறிவிட்டார்கள்.

பவளம் அன்றியின் மகன் ஆனந்தன் தகப்பனைப்போல் அல்ல. பெரிய சீவல் தொழிலாளி நல்ல வேலைக்காரன் வீட்டுப்பொறுப்பையுணர்ந்து படிப்பை இடையில் நிறுத்தி விட்டு பதினேழு வயதில் தொடங்கி இருபத்திநான்கு வயதில் இலண்டனுக்கு போகும் வரை கள்ளச்சீவியே நன்றாக உழைத்தவன். மூன்று தடவை அதிகூடிய அளவில் கள்ளச்சீவிகொடுத்தவன் என அவன் அங்கம் வகிக்கும் பனை தென்னை வள கூட்டுறவுச் சங்கத்தினால் கௌரவிக்கப்பட்டு பரிசுகள் பெற்றவன். என்றாலும் தன்னோடொத்த வயதினரைப் போல தானும் வெளிநாடு போனால்தான் தன் தமக்கைமார் இருவரையும் தங்கை ஒருத்தியையும் நல்ல முறையில் கரைசேர்க்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் இலண்டன் போய்ச்சேர்ந்தான்.

இங்கே கஸ்டப்பட்டு உழைத்த அனுபவத்தில் இலண்டனிலும் ஆனந்தன் கடினமாக உழைக்கத் தயங்கவில்லை. அவனுக்கு நிரந்தர வதிவிட உரிமை கிடைக்காவிட்டாலும்கூட அப்படி இப்படி இரண்டு நேரம் மூன்று நேரம் வேலைச் செய்து காசாக அனுப்பிக்கொண்டிருந்தான்.

என்னதானிருந்தாலும் பவளம் அன்றி நல்ல நிர்வாகிதான். தனது மூத்த பெண்பிள்ளைகள் இருவரையும் வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளைகளுக்கு அனுப்ப முயற்சி செய்து முடியாமற் போய் விட்டாலும் சோர்ந்து விடவில்லை. ஒருத்தியை அவள் காதலித்த அவளுடன் கூட்டிப்படித்து பின்னர் ஆசிரியர் தொழில் பார்ப்பவனுக்கே, நல்ல சீதனம் கொடுத்து ஊரில் வீடுவாசலுடன் மணம் முடித்துக் கொடுத்தாள். அவள் கணவனின் தொழில் நிமித்தம் மன்னாரில் இருக்கின்றாள். அடுத்தவருக்கு இதேபோன்று சீதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுதுவினைஞராக வேலை பார்க்கும் ஒருவனைக்கட்டிக்கொடுத்து, ஊரில் அவர்களுக்கு சீதனமாகக் கொடுத்த வீட்டிலேயே தானும் மகள் மேகலாவும் வசிக்கின்றார்கள்.

பவளம் அன்றியை இரண்டு மூன்று வருடங்களாக இரண்டு ஆசைகள் பாடாய்ப்படுத்துகின்றது. ஒன்று ஏ.எல் படித்து விட்டு வீட்டிலிருக்கும் மேகலாவையாவது நல்ல

வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையைப்பார்த்து அனுப்பிவைக்க வேண்டும். மற்றது கொழும்பில் ஒரு வீடுவாங்க வேண்டும். வீடு வாங்கிவிட்டு ஊரிலுள்ள இரண்டு வீடுகளையும் யாருக்காவது வாடகைக்கு கொடுத்து விட்டு மன்னாரில் இருப்பவளையும் அவரவர் கணவன்மாருக்கு வேலையில் இடமாற்றம் எடுத்துக்கொண்டு தானும் கொழும்பில் செற்றிலாகி விட வேண்டும். அடிக்கடி கொழும்பு போய் வந்ததும் பவளம் அன்றிக்கு கொழும்பு நன்றாகவே பிடித்து விட்டது. ஊரில் ஒரு சின்ன வருத்தம் என்றாலும் “கொழும்பு அப்பலோவில் காட்டுகிறதுதான் நல்லது” என்பதுதான் அவளது அட்வைஷாக இருக்கும். ஆனால் “லொட்ஜ்” வாழ்க்கை பவளம் அன்றிக்கு வெறுத்துப் போய் விட்டது.

இப்போதைய சராசரிப்பெண்களின் சிந்தனைக்குப் பவளம் அன்றி மட்டும் விதிவிலக்கல்லவே. மேகலாவை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி விட்டால் ஊரில் உள்ள சில தாய்மாரைப் போலவே தானும் அடிக்கடி பிள்ளைப்பேறு அது இது என்று வெளிநாடு போய் வரலாம் என்று நினைக்கின்றாள். அதிலும் கொழும்பில் வீடென்றால் இன்னும் கமமல்லவா?

மகன் ஆனந்தன் இலண்டனில் ஒரு பெரிய சீட்டுக்கட்டுவது அவளுக்கு தெரியும். ஒரு நாள் ரெலிபோன் கதைக்கும் போது “தம்பி சீட்டு எடுத்து என்ன செய்யப்போறாய் மோனை. சீட்டுக்காக கிட்டத்தட்ட எவ்வளவு வரும்” என்று கேட்டாள்.

ஒரு ஐம்பது லட்சம் வரும். என்ன செய்யிறதென்று பிறகு யோசிப்பம்மன்”

கவனம் தம்பி ஏமாத்திப்போடுவாங்கள் நான் ஒண்டு கேட்கிறேன். கோவிச்சுப்போடாதை மோனை”

“நங்கள் கேட்டால் நான் எப்படியும்மா கோவிக்கிறது தயங்காமல் கேளுங்கோ”

பவளம் அன்றிக்கு தயக்கமாய்த்தான் இருந்தது. என்றாலும் கேட்டு விட்டா?

“சீட்டை எடுத்து கொழும்பில் ஒரு வீடுவாங்குவமே தம்பி”

“உங்களுக்கென்ன விசரே அம்மா. கொழும்பில் வீடு வாங்கிறது சின்ன அலுவலே. பிளர்சிலை வாங்கிறதெண்டாலேயே ஒண்டரைக்கோடி இரண்டுக்கோடிக்கு மேலே வேணும். உழைச்ச காசை உங்கை ஒண்டுக்கும் அனுப்பாமலிருந்தால் என்னட்டை காசிருந்திருக்கும், இப்ப உது முடியுமே”

பவளம் அன்றிக்கு உஷார் வந்து விட்டது. தனது கொழும்பு அனுபவம் கைகொடுக்க பேச்சைத் தொடர்ந்தாள்.

“அது தம்பி பம்பலப்பிட்டி வெள்ள வத்தைப்பக்கம் எண்டால்தான் கனக்க வேணும். மோதர, மட்டக்குளி பக்கமெண்டால் ஐம்பது அறுபது இலட்சத்தோடே சமாளிக்கலாம்”

கொஞ்ச நேரம் அந்தப் பக்கம் சத்தமில்லை.

“என்ன தம்பி ஒரு பதிலையும் காணோல்லை”

“சரியம்மா அப்படியே செய்யுங்கோ. வாறாமசம் சீட்டுக்க காசு கையிலை கிடைக்கும். ஆரிட்டையும் குடுத்து ஏமாறாமல் மன்னாரிலை இருக்கின்ற பெரியக்காவின்ரை அத்தானிடம் சொல்லி நல்ல வீடாகப் பார்க்கச் சொல்லுங்கோ”

தொலைபேசி உரையாடல் இனிது நிறைவேறியது. அதன் பின் பவளம் அன்றி தனது மன்னார் மருமகனிடம் சொல்லியதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது வேறு சிலரிடமும் சொல்லி வைத்து அதற்குரிய ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றா.

இன்று ஒரு மாதத்தின் பின் தாயையும் தங்கையையும் ஆனந்தன் ரெலியோன் கதைக்க கூப்பிட்டதன் பேரில்தான் இருவரும் தொலைபேசி நிலையத்திற்கு வந்திருக்கின்றார்கள். பவளம் அன்றிக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும் மகனின் கையில் இப்போது சீட்டுக்காசு கிடைத்திருக்குமென்று.

மேகலா பத்திரிகையில் கவனத்தை செலுத்தியிருந்தாலும் இன்று வழமைக்கு மாறாக தாயின் குரல் அந்தக் கூட்டுக்கு வெளியில் கேட்பதை உணர்ந்தாள். ஏதோ வாதாடுவது போல் தெரிந்தது. மற்றவர்களும் இதை அவதானிப்பதை இவள் அவதானித்தாள். இவளுக்குக்காரணம் புரியவில்லை. மெல்ல எழுந்து தாயின் அருகே போக எத்தனிக்க திடீரெண்டு ரெலியோன் கூடு திறந்தது. தாய் வேர்க்க விறுவிறுக்க வெளியே வந்தா.

“அவன் உன்னோடே கதைக்க வேணும். போய் அந்த விசரனோடே கதை”

வெளியேறியதும் தனக்காக காத்திருக்காமல் நேரே வீடு நோக்கிக் கோபத்தோடு போய்க்கொண்டிருக்கிற தாயைப் பார்த்தபோது அவளுக்கு ஆச்சரியமாகவும் திடுக்காட்டமாகவும் இருந்தது. ஒருநாளும் அம்மா இப்படி அண்ணாவை கோபித்தது கிடையாதே என்று யோசித்தவள் மற்றவர்கள் இதை கவனித்ததை இட்டு கூனிக்குறுகினாள். கூட்டுக்குள் போனதும் றிசிவரை கையிலெடுத்து “ஹலோ அண்ணா” என்றாள்.

ஆனந்தனின் குரல் மறுபுறத்தில் கேட்கிறது

“தங்கைச்சி, அம்மாவுக்கு ஒண்டும் விளங்காது. அவ கோவிச்சுக்கொண்டு போனா போகட்டும். பரவாயில்லை. நான் சொல்றதைக் கவனமாகக்கேள். என்னைத் திருப்பி அனுப்புற நான் பெகுதூரத்திலில்லை. போன மாசமும் நூறு பேருக்கு மேலே இங்கையிருந்து அனுப்பப்பட்டது உங்கை பேப்பரிலை பார்த்திருப்பாயெண்டு நினைக்கிறேன். நாங்கள் சிலபேர் இப்ப கிழமைக்கொருக்கால் போய் கையெழுத்து வைக்கவேணும். இவங்களைத் திருப்பியனுப்ப முந்தி நாங்களாகவே வந்திட்டால் சில நன்மையென்றும் கிடைக்கும் — என்ன தங்கைச்சி ஒண்டும் பேசாமாம்”

“நங்கள் சொல்லுங்கண்ணா”

கொழும்பிலே வீடுவாங்கிற விசயம் சரிவராது. நான் வந்து பழையபடி கள்ளுக்கருப்பனி சீவிறனோ அல்லது வேறையேதும் தொழில் செய்யிறனோ தெரியாது. உங்கை வந்து நிலைமையைப் பார்த்து ஏதும் செய்யலாம். ஆனால் என்ன தொழில் செய்தாவது உனக்கு நல்ல வாழ்க்கை அமைச்சுத்தருவன். அதைப்பற்றி நீ யோசிக்க வேண்டாம். நான் முந்தி கள்ளுச்சீவின எங்கடவீட்டுக்கு மேற்கால இருக்கிற காணி தெரியும்தானே. அது இருபது பரப்பு அதுக்குள்ள குறைஞ்சது முன்னூறு பனைக்கு கூடுதலாக நிண்டது. அந்தக்காணியை இப்ப வேலுப்பிள்ளை வாத்தியார் விக்ரப்போறாராம். வித்துப்போட்டுக் கனடாவுக்குப் போய் மகனோடசெற்றிலாகப் போறாரெண்டு அவரின்ரை பெறாமகன் இங்கை எனக்கு சொன்னவன். நான் சீட்டுக்காசு முழுவதையும் அனுப்பறேன். ஐயாவையும் சின்னக்காட அத்தானையும் அனுப்பி விலையை பேசி முடிவாக்கி உடனே வாங்கி போடுங்கோ. காணி கைநழுவிப்போசு விட்டிடவேண்டாம். சரிதானே”

“சரியண்ணா அப்படியே செய்யிறம்”

சொல்லிவிட்டு றிசிவரை வைத்தாள் மேகலா, வீட்டைநோக்கி நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையுமாகச் சென்று கொண்டிருக்கும் அவள் தனது சிந்தையிலும் ஏதோ தெளிவான ஒளிக்கீற்றுக்கள் தென்படுவதுபோல் உணர்ந்தாள்.

சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

வாசகர்களே, எழுத்தாளர்களே, கலைஞர்களே

உங்கள் பகுதியில் இடம்பெறும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுச் செய்திகளை சுருக்கமாக எழுதி எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும் செய்திகள் அடுத்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். 200 சொற்களுக்கு மேற்படும் அச்செய்தி பிரசுரிக்கப்படாது.

- கே. பொன்னுக்குரை

கண்டனக் கலை விற்பன்காரே, சொல்லுங்கள்!

- பிரகலாத ஆனந்த்-

நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே என்று இறைவனோடு வாதாடியவர் நக்கீரர். நியாயமான பிழைகளை கட்டிக்காட்டிய அவர் வித்தகர். இன்று மேலெழுந்த வாரியாக பிழை பிடித்து பிரபலமடைய நினைக்கும் சிறந்த படைப்பாளி எஸ்.பொ. வை நினைத்து சிரிப்பதா வேதனைப்படுவதா என்று புரியவில்லை. சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு பற்றி எந்தவித ஆதாரமுமின்றி குற்றம் சாட்டிய தீராநதி கட்டுரையாளருக்கு தாம் பதிலளிக்க வேண்டியதில்லை என்பது மகாநாட்டு அமைப்பாளர்கள் சிலரின் கருத்து. மேற்படி மகாநாட்டு சர்வதேச அமைப்பாளர் முருகபூபதியும், அந்தனி ஜீவாவும் தீராநதியில் பதிலளித்துள்ளார்கள்.

சிறுதுளியும் உண்மையற்றதும், எதுவித ஆதரமற்றதுமான எஸ்.பொ.வின் கண்டனம் அவரது இயல்பான வழிகளில் ஒன்றுதான். நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் வளர்த்த கண்டனக் கலையைத் தனது ஆதர்சமாக குறிப்பிடும் கட்டுரையாளர், தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு பற்றி எழுதியிருப்பதில் வியப்பில்லைத் தான். அவரது கட்டுரையில் கிண்டலும் சீண்டலும் மிதப்பாக நிற்கிறது. இதை விடுத்து மூத்த படைப்பாளியான அவர் சில ஆலோசனைகளை முன்வைத்திருப்பாரானால் அவரைப் பாராட்ட முடியும் கட்டுரையாளருக்கு யார் வீது கோபம் என்பது தெரியவில்லை. 'சும்மா இருந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தானாம் ஆண்டி' என்பது போல் அநாவசியமாக ராஜபக்ச அரசை இலங்கையில் நடக்கவுள்ள சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டுடன் தொடர்புபடுத்துவதானது, மொட்டந்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சப் போடுவது போன்றது. கருணாநிதி நடத்தி முடித்த தமிழ்ச் செம்மொழி மகாநாட்டுக்கும் இங்கே கொழும்பில் நடக்க இருக்கும் சர்வதேச எழுத்தாளர் மகாநாட்டுக்குமிடையே ஒற்றுமை காணவிளையும் கட்டுரையாளர் முதலில் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இங்கு நடக்க இருப்பது முழுக்க முழுக்க அரசியல் கலப்பற்ற, எழுத்தாளர்களினால் முன்னெடுக்கப்படும் மகாநாடு. இது செம்மொழி மகாநாடு போல மறைமுகமான உள்நோக்கம் கொண்டதல்ல. அரசின் பங்களிப்பு எதுவும் இல்லாத சர்வதேச எழுத்தாளர்களின் நிதி திரட்டலிலும், வழங்கலிலும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள மகாநாடு. பலவித இன்னல்களால் தாயகத்தைப் பிரிந்து சென்ற படைப்பாளிகள் தமது தாயக எழுத்தாளர்களையும் பல்வேறு நாடுகளிலும் பரந்திருக்கும் எழுத்தாளர்களையும் பிறதேசத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் ஒன்று கூட்டி துயரைப்பகிர்ந்து கொள்ளுவதுடன், சமகால உலக இலக்கியப் போக்கு, தமிழ் இலக்கியத்தின் தற்போதைய படைப்பு நிலை பற்றி கலந்துரையாட வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் ஒரு மகாநாடாக இடம் பெற உள்ளது. நான் பார்வையாளர் மட்டுமே.

இந்த மகாநாட்டை நடத்தவுள்ளவர்கள் முன்வைத்துள்ள பன்னிரண்டு அம்சத்திட்டமானது மகா நாட்டை முன்னெடுத்துச் செல்லும் வழிகளுக்கான ஒரு திறவுகோலாக உள்ளது. இக்கன்னி முயற்சியானது எதிர்வரும் காலங்களில் இவ்வாறான மகாநாடுகளை பல்வேறு நாடுகளில் நடாத்துவதற்கான ஒரு முன்னோடியாக அமைவதுடன், எதிர்கால நடவடிக்கைகள் பற்றி கலந்துரையாடி முறையான திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு வழி வகுக்கும். அத்துடன் சர்வதேசமெங்கும் பரந்திருக்கும் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளை ஒன்றிணைக்கவும் தொடர்புகளை விஸ்தரிக்கவும் இம்மகாநாடு வழிகோலும். எட்டப்பட்ட முடிவுகளை, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட திட்டங்களை செயல் வடிவம் பெறச் செய்யும் மார்க்கத்தையும் இந்த மகாநாடு சாத்தியமாக்கும் அல்லவா?

படைப்பாளிகளின் ஒரே கோரிக்கை எழுத்துச் சுதந்திரம் தான் என்று கட்டுரையாளர் கூறுவது எவ்வளவு அபத்தமானது. படைப்பாளிகளுக்கு சுதந்திரமாக இயங்கும் வாய்ப்பு முக்கியம் தான். அது இன்று உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் கேள்விக்குறியாக உள்ளது. எமது நாட்டில் எழுத்தாளர்களின் சுதந்திரமான செயற்பாடு அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. பல எழுத்தாளர்களும் படைப்பாளிகளும் இனம் காணப்பட்டவர்களினாலும், இனங்காணப்படாத அதேநேரம் ஊக்கிக்கச் கூடியவர்களாலும் கொலை செய்யப்பட்டமை எமது நாட்டில் இன்னும் தொடரவே செய்கிறது. சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதும், ரசனைக்கு தீனிபோடுவதும் படைப்பாளியின் பங்கல்லவா? கடந்த மூன்று தசாப்தத்திற்கு மேலாக ஈழத்து எழுத்தாளருக்கு சுதந்திரம் நாட்டின் எந்த மூலையிலும் இருந்ததில்லை. எஸ்.பொ. வுக்கு வெளியே முடிகிறது.

இலக்கியப் படைப்புகளை செம்மைப்படுத்துவது பற்றி சாடுகிறார். எழுத்தாளன் பிறப்பதில்லை; உருவாகிறான் உருவாக்கப்படும் போது புதிய படைப்பாளிகளுக்கு செம்மைப்படுத்தல் அவசியமாகிறது. கட்டுரையாளர் கூட தாம் பலரது கதைகளை திருத்தி எழுதிக் கொடுத்ததாக முன்னர் கூறியுள்ளார். ஒரு படி மேலே சென்று தானே எழுதிக் கொடுத்ததாக குறிப்பிட்டதாக ஞாபகம். அது சரி, ராஜபக்ச சகோதரர்களுக்கும் செம்மைப்படுத்துவதற்கும் என்ன தொடர்பு? கட்டுரையாளருக்கே வெளிச்சம்!

மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பாக கருத்துக் கூறுகையில் கட்டுரையாளர் தன்னைப் பற்றி பெருமையாகப் பீற்றிக் கொள்வதைப் பார்க்கும் போது, அமைப்பாளர்களில் ஒருவராக தன்னையும் உள்வாங்கவில்லையே என்ற ஆதங்கம் தான் வெளிப்படுகிறது. அமைப்பாளர்கள் சகலகலா வல்லவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. மகாநாட்டை சிறப்புற நடாத்தக் கூடியவர்களாக இருந்தால் போதுமானது.

இதரவிடயங்களை பல்வேறு அறிஞர்களின் பங்களிப்போடு நிறைவேற்றலாம் அல்லவா?

இலக்கிய நூல்களையும் இதழ்களையும் ஆவணப்படுத்தலை இன்றைய காலகட்டத்தில் எழுத்தாளர்களின் அமைப்புகள் தான் செய்ய வேண்டிய நிலை. எப்படி ஆவணப்படுத்தல், பாதுகாப்பதற்கான வழிகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும். தமிழ் கவிடிகளையும் நூல்களையும் அழிப்பது ஜெ.ஆர். காலத்து யாழ்நூலக எரிப்பு காலம் தொடர்தே தொடர்ந்து வருகிறது. இன்றுவரை வந்த எந்த அரசும் தமிழ் நூல்களைப் பாதுகாப்பதில் அக்கறை செலுத்த வில்லை. கட்டுரையாளர் சொல்வதில் அமைப்பாளர்களும் கவனம் செலுத்தல் நன்று. அது சரி இந்த மகாநாட்டின் அமைப்பாளர்களில் யார் ராஜபக்ச அரசுடன் நெருங்கியவர்கள் என்பது தெரியவில்லை. கட்டுரையாளர் தெளிவுபடுத்துவாரா?

அழிவுகளால் பாதிக்கப்பட்ட பல தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கலாபாமேஸ்வரன், ரஜினி திரணகம், காவலூர் ஜெகநாதன், சந்திரபோஸ் சுதாகர் உட்பட பல படைப்பாளிகளும், இன்னும் பல பத்திரிகை மற்றும் ஊடகவியலாளர்களும் கொல்லப்பட்டுள்ளார்கள். புதுவை இரத்தினதுரை அற்புதமான கவிஞர் என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை, இவர் சீருடை அணிந்த ஒரு போராளி என்பதால் இப்போது போரின் பின் பாதிப்புக்கு உள்ளாகியுள்ளார். அவர் மட்டுமன்றி இப்பட்டியலில் இன்னும் பலரும் அடங்குவர். நிதியம் உருவாக்கும் யோசனை நல்ல விடயம். வெளியே இருந்து கொண்டு புதுவை இரத்தினதுரையை முதன்மைப்படுத்தல் கவடம். இங்கும் பலர் அவரை உண்மையில் நேசித்திருக்கிறார்கள். அவரது கவிதைகள், பாடல்கள் யாரால் தான் மறக்க முடியும்?

இலங்கையில் தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் சிற்றிதழ் பட்டியலை அமைப்பாளர்களினால் தயாரித்துத் தரமுடியுமா? என கட்டுரையாளர் கேட்கிறார். இன்று இலங்கையில் 35க்கு மேற்பட்ட சிற்றிதழ்கள் வெளிவருகின்றன. மூத்த சஞ்சிகையான மல்லிகை நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வெளிவருகின்றது. ஆரம்ப காலத்தையும், யாழ். மண்ணை விட்டு மக்கள் விரட்டப்பட்ட காலத்தையும் விட்டால் மல்லிகை மாசிகை தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. மணிக்கொடி சரஸ்வதி, எழுத்து, தீயம், கணையாழி என தமிழகத்திலேயே காத்திரமான சிற்றிதழ்கள் கூட நின்று விட்ட நிலையில் மல்லிகை தனிமனித உழைப்பில் அதிக பொருளாதார பலமுமின்றி வாசகர்களின் ஆதரவை நம்பி வெளிவருகின்றது. கடந்த 12 ஆண்டுகளில் ஒரு இதழ் கூட தவறாமல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது ஞானம். இதை மட்டும் கட்டுரையாளர் ஒத்துக் கொண்டமைக்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கக் கூடும். தொடர்ச்சியாக கட்டுரையாளரின் நேர்காணலை பல இதழ்களில் ஞானம் வெளியிட்டதால் ஞானம் பற்றி அறிந்திருக்கிறார். இன்று மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி, தொண்டன், செங்கதிர் உட்பட சில மாதாந்த சஞ்சிகைகள் தடங்கலின்றி வெளிவருகின்றன. இன்னும் புகள், கொழும்பு, நீங்கலும் எழுதலாம் உட்பட பல சிறு சஞ்சிகைகளைக் குறிப்பிடலாம். கொழும்பு, புகள் போன்ற சஞ்சிகைகள் குறைந்த பக்கங்களுடன் வந்தாலும் இலட்சிய நோக்குடன் வெளிவருகின்றன. 'இருக்கிறம்' என்றொரு சஞ்சிகையும் மாதம் இருமுறை தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. நகைச்சுவை ஏடான கவைத்திரன்,

பெண்ணிய சஞ்சிகையான பூங்காவனம் என்பனவும் குறிப்பிடத் தக்கவை. இந்த இடைக்காலத்தில் சில சஞ்சிகைகள் அற்ப ஆயுளில் நின்று போனதுமுண்டு. இதில் ஒரு உண்மை என்னவெனில் எந்த ஒரு சஞ்சிகையும் ராஜபக்சவிடம் மான்யம் பெற்று வெளிவரவில்லை. மிகுந்த பொருளாதார நெருக்கடிக்கு உள்ளே தனிமனித மற்றும் கூட்டு முயற்சியால் வெளிவருகின்றன.

எழுத்தாளர் மகாநாடு ஒன்றினால் வாசிப்புப் பழக்கத்தை எப்படி முன்னெடுக்கலாம் என்பதுதான் தனக்குத் தெரியவில்லை என்று கட்டுரையாளர் சொல்கிறார். இன்று வாசிப்பு பழக்கம் குன்றிவரும் வேளையில் அதை பல தரப்பினரும் ஊக்குவிக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளார்கள். குறிப்பாக பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும் இப்பணியை முன்னெடுக்கலாம். எழுத்தாளர் மகாநாடு ஒன்றிலும் இது பற்றி கவனம் எடுக்க வேண்டியமை காலத்தின் தேவை. எவ்வாறு ஊக்கப்படுத்தலாம் என்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து முடிவெடுப்பதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது?

சாதனையாளர்களுக்கு விருது கொடுப்பது பற்றி கிண்டலடிக்கும் தீராநதி கட்டுரையாளர், சிவத்தம்பியும், ஜீவாஷமா வாழ்நாள் சாதனையாளர்கள் என்று குறிப்பிடும் போது, அவர்கள் சாதனையாளர்கள்தான் என்ற தொனி மறைந்திருக்கிறது.

மகாநாட்டில் கூடும் எழுத்தாளர்கள் பாலம் கட்டும் கொத்தனார் வேலைக்குத் தான் லாயக்கு என்று எஸ்.பொ எதை வைத்துக் கொண்டு குறிப்பிடுகிறார்? யார் யார் கலந்து கொள்ளப் போகிறார்கள் என்ற பட்டியல் அவரிடம் உண்டா? நல்லது. பாலம் கட்டுவது கூட தவறில்லை. சிதறிப்போன நெல்லிக்காய் மூட்டை போலாகிவிட்ட ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர்களும், உலகநாடுகள் எங்கும் பரந்திருக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர்களும் ஒன்றினைய இந்த மகாநாடு ஒரு பாலம் கட்டும் அல்லவா? வெளிநாட்டு தமிழ் எழுத்தாளர்களின் உறவும் கிட்டுமல்லவா?

இந்த மகாநாட்டு அமைப்பாளர்கள் தங்களைச் சகலகலா வல்லவர்களாக பாவனை செய்வதுதான் மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்று கட்டுரையாளர் குறிப்பிடுகிறார். பலவித காரணங்களால் தேக்கமடைந்திருக்கும் ஈழத்து தமிழகனை இலக்கிய வாதிகளை புத்தியிர்ப்படைய வைக்கவும், ஊக்குவிக்கவும் இப்பட்டடறைகள் உதவும் அல்லவா? அமைப்பாளர்கள் அதற்கான தகமை சார் கலைஞர்களை ஒன்றிணைக்க முயல்கிறார்கள். கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்றோரின் மேல் தன் எதிரலையை எப்போதும் பாய்ச்சும் கட்டுரையாளர் இங்கும் அதை விட்டு வைக்காது தொடர்கிறார். மக்கள் அனைவரும் மனோரீதியில் பாதிக்கப்பட்டுள்ள வேளையில், இந்த நரகலோகமாக மாறிப் போயிருக்கும் இலங்கையை சர்வதேச மகாநாடு கூடுவதற்கான சொர்க்க பூமியாக அமைப்பாளர்கள் எதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்கள்? என்று கேட்கும் கட்டுரையாளர், மேலும் யதார்த்த நிலைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட திரைமறைவு ஊக்கிகள் காரணிகளாக இருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்கிறார். இந்த மகாநாடு ஒரு வெளிப்படையான மகாநாடுதான். எந்த மறைமுக நோக்கமும் கொண்டதோ அன்றி யாருடைய பின்னணியிலோ நடக்கவில்லை என்பது இங்கு வெளிப்படையான விடயம். துன்பப்பட்டுப் போயுள்ள மக்கள்

மத்தியில் தான் எழுச்சி தேவை. தமிழ் மிகவும் தாழ்த்தப் பட்டுள்ள நிலையில் இதன் தேவை இன்னமும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இது ஒரு பகட்டு மகாநாடு அல்ல துயர் பகிரும் வாய்ப்புள்ள மகநாடு. படைப்பாளிகளால் என்ன இனி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கக் கூடிய மகாநாடு.

தன்னை விட்டால் உலகத்தில் வேறு எழுத்தாளன் இல்லை என்ற தலைக்கனம்தான் இளம் எழுத்தாளங்களை ஊக்குவிப்பது பற்றிய கருத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கும் கட்டுரையாளரிடம் தெரிகின்றது. சிதம்பர ரகசியத்தை விண்டு காட்ட கட்டுரையாளரும் மகாநாட்டில் கலந்து சிறப்பிக்கலாமே! செய்பமாக தமிழ் இலக்கியப் படைப்பை தர முடியாது தவிப்பதாக யாரைப் பற்றி எதை வைத்துக் கொண்டு எஸ்.பொ பிதற்றுகிறார்? இன்று ஈழத்து பத்திரிகை வார மலர்களும் சிறு சஞ்சிகைகளும் களம் அமைத்திராவிட்டால் இளம் எழுத்தாளர்கள் எப்படி முளை விட்டிருக்க முடியும்? மல்லிகையில் வளர்ந்தவன் நான்; இப்படி பலர்.

குறும்படம் பற்றிய பிரக்ஞையை வளர்த்து எப்படி சினிமா ரசனையை வளர்க்க முடியும் என கட்டுரையாளர் கேட்கிறார். இதிலும் தன்னைப் பற்றிய பெருமை பேசலையே காணமுடிகிறது. உண்மையான இரசனை வளர்ப்பு பற்றி சிந்திக்க மறந்து விடுகிறார். பிழை கூறி அவதாரம் எடுக்கும் எஸ். பொ வையே இதுபற்றிய குறிப்பிலும் அடையாளம் காணமுடிகிறது. ஏ. இரகுநாதன் போன்றோர் மாத்திரமன்றி புதிய இளைய குறும்படக் கலைஞர்களும் கலந்து இவ்விழாளைச் சிறப்பிக்கலாம் அல்லவா?

அனைத்துக் கலைகளின் கர்பந்துக் காரர்களாக தம்மை நியமித்துக் கொள்ளும் விழா அமைப்பாளர்களின் அடாவடித்தனம் என வார்த்தை ஜாலங்கள் புரியும் எஸ்.பொ.

அவர்களே, முதலில் இங்கே நடக்கும் மகாநாடு பற்றி புரிந்து கொள்ள முற்படுங்கள். எல்லாக் கலைகளிலும் அமைப்பாளர்கள் வித்துவர்களாக இல்லாது விட்டாலும் வித்துவர்களை ஒன்றிணைக்க பொது அழைப்பு விடுக்கிறார்கள். இவ்வழைப்பு உன்னத படைப்பாளி உங்களுக்கும் தான். செய்வதை செய்ய விடுங்கள் முடிந்தால் நீங்களும் கை கொடுங்கள். குட்டையைக் கலக்கி மீன் பிடிக்க முயலாதீர்கள். இவ்வாறு நடப்பதன் மூலமாவது சண்டைக்காரன் என்ற உங்கள் நிலையை மாற்ற முயற்சிக்கலாமே. அல்லது கலகக்காரன் என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமை என்று நினைக்கிறீர்களா?

இந்த மகாநாட்டின் மூலம் சர்வதேச எழுத்தாளர் சமூகத்தையாரும் ஏமாற்ற முனையவில்லை என்பதை முதலில் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். அரசுக்கும் இந்த மகாநாட்டுக்கும் எதுவித தொடர்புமில்லை என்பதை முதலில் தெளிவு படுத்துகிறேன். புலம் பெயர் எழுத்தாளர்கள் பலர் இந்த மாநாட்டை முன்னிறுத்திவந்திருக்கிறார்கள். இந்த சர்வதேச எழுத்தாளர்களின் இணைப்பாளராகச் செயற்படும் முருகபூபதி இதை தெளிவுபடவே கூறியுள்ளார். தயவுசெய்து அநாகரிகமான முறையில் இந்த மகாநாட்டுக்கு அரசியல் சாயம் பூசிக் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தாதீர்கள்.

மகாநாட்டு எழுத்தாளர்களை தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்கள் எதிரிகளாக கருதவில்லை, பலர் பங்குபற்றுகிறார்கள் அவர்களை நீங்கள் தான் குழப்பியடிக்கிறீர்கள். தூய்மையான மகாநாட்டிற்கு போலியான சாயம் பூச முற்படுகிறீர்கள். எஸ்.பொ. அவர்களே! இம்மகாநாடு இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே திட்டமிடப்பட்ட விடயம். ஐம்பது ஆண்டுகள் ஏற்படாத மாற்றத்தை இனியாவது ஏற்படுத்த முயலுவதில் என்ன தவறு? சொல்லுங்கள், கண்டனக் கலை விற்பன்னரே!

2011 ஜனவரி முதல் 'ஞானம்' புதிய சந்தா விபரம்

உள்நாடு

- தனிப் பிரதி : ரூபா 85/=
- ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 1000/=
- ஆறு ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 5000/=
- ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20000/=

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்ப : Swift Code : HBLILKLY
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :
T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் *வெள்ளாவத்தை* தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதீக்க செலவீன்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில் T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 009010344631 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்

ஞானம் வீளம்பர விகிதம்

- பின் அட்டை : ரூபா 10000/=
- முன் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
- பின் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
- உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 5000/=
- உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 3000/=

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	40	80	110
Europe (€)	30	60	80
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	60	120	170
Canada (\$)	40	80	110
UK (£)	25	50	70
Other (US \$)	35	70	100

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் 'ஞானம்' இனாமாக அனுப்பப்படும்.

உம்குள் அர்சயைத் தேடி...

பகல் பொழுது ஒருவாறாய்
இருள் கௌவிக் கொண்டது
மூவேணையும் உணவுப் பைகள் வெறுமையாயின
சத்தங்களினால் செவிப்பறைகள்
கிழிந்து போனதான ஒருணர்வு
என்னுள் தரிக் கிறது
தண்ணீர் போத்தலும்
நீரிழுந்து ஈரமற்று
நிலத்தில் சாய்ந்து கொண்டது
ஆறு சீவன்களும்
சிறிய பதுங்கு குழியினுள் முடங்கி
ஒன்றிரண்டாய் பொழுதுகளும்
கழிந்தே போயின
பறவைகளின் சந்தடியின்றியே
விடியலும் உணர்த்தியது
நெல்விதைத்து புதிரெடுத்து
அறுவடை செய்த கரங்கள்
உலை வைத்து உண்டுறங்கி
பல பொழுதுகளாயின
ஆனாலும்....
நிமிர்ந்து எட்டி நடந்து
நடையை வேகமாக்கி
பையினுள் நிறைத்த உமிக்குள்
அரிசியை தேடுகிறேன்.

- ஓல்வையூர் கே. ஜி. திருஞ்செவ்யாஜா

அறிந்து நட!

சே. ஞானராசா திருக்கோனாமலை

ஆழம் அறியாது காலை விடாதே
வேழம் தூரத்தினும் வெல்லும் - வாழி
அறிந்து செயற்பட கொல்லும் புலி
வெறியோ தணியும் பார் !

உள்ளத்தில் ஒன்று உதட்டில் ஒன்று
கள்ளம் கபடம் வைத்து - பழகுவர்
வார்த்தை நம்பி மோசம் போகாதே
பார்த்து நடந்து கொள் !

வாசிப்பு எழுத்து பயிற்சி பெற்று
யோசிக்கத் தெரியும் நல்லது - எதுவென
பட்டறிவு வந்தபின் உனக்கு மேலும்
கெட்டநிலை வாராது காண் !

ஆசை காட்டி ஆவன செய்வதாய்
காசை பறிப்பார் கவனமாய் - இரு
சுயநலம் உடையோர் நலம் காண
அயலவர் படுவர் துன்பம் !

பாராட்டிப் பேசி உச்சியில் வைத்து
நீராட்டுவர் மனம் மகிழும் - ஆயினும்
கொப்பில் ஏற்றி கோடரியால் மரம்
தப்பாது தறிப்பார் அறி !

பந்தம் விடித்து பதவி தேடுவர்
சொந்தம் என்று சொல்வார் - அவரோ
நடிப்பு வல்லமை உள்ளவர் என்பது
படிப்பு படிக்கத் தெரியும் !

நூல் பல கற்று நுண்ணறிவு பெற்று
ஆல்போல் தளைக்க அணுபவம் - பெறவே
நாளும் பொழுதும் நலினின்றி இருக்கும்
ஆளும் உன்னை அறிவு !

மதனின் கவனம் கலைந்து கொண்டிருந்தது அடுத்த நாள் வகுப்புக்கான ஆயத்தத்தை இன்று கிடைக்கும் நேரத்தில் செய்து வைத்துவிடவேண்டும் என்ற முன்னாக்கிரதை எண்ணத்தை நிறைவேற்றவிடாமல் சற்றுமுன் கேட்ட 'செல்போன்' அழைப்பு அலைக்கழித்துக் கொண்டிருந்தது.

“டேய் மதன் நான் கணேஸ் கதைக்கிறேன்டா”
“சொல்லு”

“இன்றைக்கு எனக்கு 'பேர்ட்டே' டா அதுக்கு இன்றைக்குப் பின்னேரம் ஒரு பார்ட்டி கொடுக்கப் போறன். நீயும் கட்டாயம் வரவேணும்”

“மெனி மெனி மோர் ஹப்பி நிறேன்ஸ் ஒவ் த டே கணேஷ், ஆனால், என்னாலை பார்ட்டிக்கு வரரோது...”

“ஏன்டா மதன், நீ எங்களிலையிருந்து விலகி விலகிப் போறாய் நீ கட்டாயம் வாறாய். அஞ்சு மணிக்கு வாசிகசாலையடிக்கு வா...”

பதிலுக்குக் கூடப் பொறுத்திருக்காது. செல்போன் இணைப்பைத் துண்டித்துவிட்டான் கணேஷ். அப்போதிருந்து தான் இந்த மன அலைக்கழிவு.

மதன் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருப்பவன். தனது குடும்ப நிலையை எண்ணி, தனது படிப்புச் செலவுகளுக்காவது உதவுமென்று ஆங்கில பாடத்தில் 'ரீயூசன்' வகுப்புகளும் எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். மதனின் நண்பர் குழாமுக்கு அவன் தங்களில் ஒருவனாக இருப்பது மகிழ்ச்சி. விளையாட்டுக்களின் போதும் சனசமூகநிலையை நிகழுவதென்போதும் பிரச்சினைகள் ஏற்படும்போதும் மதன் சொல்லும் ஆலோசனைகள் அவர்களுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாக இருக்கும். அவனின் ஆலோசனை வழியே அவர்கள் தீர்மானம் எடுப்பார்கள்.

மதனும் தன் நண்பர்களை மதித்தான். அவர்களுடன் சேர்ந்து இயங்கவேண்டும் என்று விரும்பினான். தான் 'சேள்விப்படுகின்ற' ஒரு சில விடயங்களைத் தவிர அவர்களிடம் பாரதூரமான கெட்ட பழக்கங்கள் ஏதும் இல்லை என்பது தான் அவனின் அனுமானம். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது, அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி அந்த விடயங்களையும் தவிர்க்கச் செய்துவிடலாம் என்று தான் அவன் நம்பினான்.

அவனின் நண்பர்கள் தினமும் மாலை வேளைகளில் வாசிகசாலை முன்னால் கூடுவார்கள். தாம் கேள்விப்பட்ட சங்கதிகளை செய்திகளைத் தங்களுக்குள் பரிமாறிக் கொள்வார்கள். சிலவேளைகளில் வாக்குவாதப்படுவார்கள். பின்பு எவ்வித குரோதமுமின்றி நட்புணர்வோடு தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குச் செல்வார்கள். நண்பர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு ஏற்படும் வேளைகளிலெல்லாம் அவர்களிடம் பகைமை வளரவிடாமல் மதன் பார்த்துக்கொண்டான். எல்லோரும் மதனின் சொற்படி நடந்தனர்.

ஆனாலும் எப்படியோ அவர்களுட் சிலர் குடிக்கப் பழகிக் கொண்டதாக மதன் அறிந்தான். இது பற்றி அறிந்தபோது அவர்களிடம் நேரடியாகவே அது பற்றிக் கேட்டறிந்து குடியின் தீங்கு பற்றி அவன் எடுத்துரைத்தான். ஆனால் அவர்களோ, தாங்கள் 'பியர்' மட்டுமே குடிப்பதாகவும் பியர் குடிப்பதால் இரத்தம் சுத்திகரமாகும் என்று மதனிடம் சொல்லித் தப்பிக்கப் பார்த்தனர்.

நகுதும் பொருட்டன்று க. பரணீசூரன்

இதன்பின்பு மதன் 'பார்ட்டி' களைத் தவிர்த்துக் கொண்டான். பெற்றோர்களே 'பார்ட்டி'க்காகப் பெருந்தொகைப் பணத்தைப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டமை அவனுக்கு ஆச்சரியத்தை தந்தது. அந்த விருந்துகளில் இரகசியமாக, குடிவகையும் ஓர் அங்கமாக இருப்பது மதனுக்குத் தெரிய வந்ததிலிருந்துதான் விருந்துகளைத் தவிர்த்து வந்தான். 'ஊருடன் கூடி வாழ்' என்ற முதுமொழி அவனுள் உள்வொலித்ததன் காரணமாக 'குடிக்காக' நண்பர்களை வெறுக்காது அவர்களுடன் ஒத்தியங்கி வந்தான்.

மதன் தவிர்க்க முடியாமல் ஒரு சில பிறந்தநாள் விருந்துக்குப் போனாலும் அதிக நேரம் தங்கமாட்டான். அதனால் பிறந்த நாள் விருந்தின் இறுதி அங்கத்தை மதன் ஒருபோதும் பார்த்ததே இல்லை. இறுதி அங்கத்தின் சுவாரஸ்யமான விடயங்களை எல்லாம் பிறர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறான். இப்போதும் அதனால்தான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

நேரம் ஐந்து மணியாகிக் கொண்டிருந்தது. மதனுக்கு முடிவெடுக்க முடியாமலிருந்தது. போவதா, விடுவதா என்று குழம்பிக் கொண்டிருந்தான். மீண்டும் 'செல்போன்' அழைப்பு.

“மதன் ஏன்டா இன்னும் வரேல்லை? எல்லாரும் வந்திட்டாங்கள். இன்றைக்கு பார்ட்டி வீட்டில் இல்லை. தாஜ் ஹோட்டெல்லை வா. கெதியா வா...”

“நான் வரேல்லை. கணேஸ் எல்லாரும் ட்றிங்ஸ் எடுக்கிறதுக்கு நான் இடைஞ்சலா இருப்பன். அது தான் நான் வரேல்லை”

“மதன், ஊரோடை ஒத்தோட வேணுமடா. நீ குடியாட்டில் பறவாவில்லை. கூட இருந்து சந்தோஷிக்கலாம் தானே. உடனை வெளிக்கிட்டு வா...?”

வாசிகசாலையடிக்கு மதன் சென்றபோது எல்லோரும் தயாராக நின்றனர். வெவ்வேறு டிசைனர்கள் போட்ட ரீசேட் அணிந்து, ரிவிஎஸ் மோட்டார்சைக்கிள்களில் அணிவகுத்து நின்றனர். மதனைக் கண்டதும் விரைந்து வருமாறு துரிதப்படுத்தினர். மதன் சைக்கிளில் வருவதாகச் சொன்னான்.

“உவன் சைக்கிளிலை வந்து சேர்ந்துக்கிடையிலை நாங்கள் இரண்டு றவுண்ட் போய்விடுவோம் - அவர்களுள் ஒருவன் மதனுக்குக் கேட்காதவாறு முணுமுணுத்தான்.

“சரி, சரி, எப்படியாவது வந்து சேர்” என்று சொல்லிவிட்டு, எல்லோரும் இரண்டு பேர், மூன்று பேராக மோட்டார் சைக்கிள்களில் ஏறி விரைந்தனர்.

‘தாஜ் ஹோட்டல்’ இரண்டு கிலோமீட்டர் தூரம் தள்ளி ஒதுக்குப்புறத்தில் இருந்தது... ‘தாஜ் ஹோட்டல்’ ஏன் ஊருக்கு ஒதுக்குப்புறத்தில் இருக்கிறது என்பது இப்போதுதான் மதனுக்கு விளங்கியது. மதன் சைக்கிளில் அங்கு சென்றபோது கணேஸ் இவனை முன் ஹோலில் நின்று வரவேற்றான். புரியாணிக்கு ஓடர் கொடுத்துவிட்டு ஜிஞ்சர் பியர் சோடா ஒன்றை வரவழைத்தான். அவனுடன் சேர்ந்து ஜிஞ்சர் பியர் கொஞ்சம் குடித்து விட்டு உள்ளே சென்று வந்தான். மதனுக்கு சிரிப்பாக வந்தது. அவர்களுக்கு பியர் தனக்கு ஜிஞ்சர் பியர் என்று தனக்குள்ளேயே சொல்லிப் பார்த்து நகைத்துக் கொண்டான்.

‘புரியாணி உண்டு முடித்து, உள்ளே கைகழுவச் சென்றவன் பக்கத்து ஹோலை எட்டிப்பார்த்தான். திகைப்பாக இருந்தது. புரியாணி எல்லாம் நிலத்தில் சிந்தியிருக்க, மேசையில் வெவ்வேறு ரக குடிவகைப் போத்தல்கள் நிறைந்திருக்க அங்கு ஒலித்துக் கொண்டிருந்த இசைக்கேற்ப கைகளில் மது நிரம்பிய கிளாஸ்களை வைத்துக் கொண்டு அவனது நண்பர்கள் ஆடிக்கொண்டிருந்தனர்.

பேசக் கூடாத வார்த்தைகளை எல்லாம் உளறிக்கொண்டு, தமக்கு பிடித்தமான சினிமாக்காரிகளின் பெயர்களைச் சொல்லி ‘ஜ லவ் யூ’ சொல்லிக் கொண்டிருந்தனர். மதன் அந்தக் கூடத்தினுள் காலை எடுத்து வைத்ததும், ஒருவன் ஓடி வந்து மதனைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டே மது நிரம்பிய கிளாசை மதனுக்கு முன்னால் நீட்டினான்.

“மச்சான் மது! நீ இன்றைக்குக் குடிக்கோணும். கணேசின்ரை சந்தோசத்துக்காகக் குடிக்கோணும்...”

அவனுடன் சேர்ந்து மேலும் இருவர் ஒத்தாதினர். ‘ஓம் மச்சான் குடிச்சுப்பார்... அப்பதான் சொர்க்கம் தெரியும்..’

மதனுக்கு வியப்பாக இருந்தது. தன்னுடன் ஒருபோதும். அவ்வாறாக வார்த்தைப் பிரயோகம் செய்யாதவர்கள் குடிபோதையில் உளறுபவற்றைக் கேட்கக் கேட்க மதனுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை.

‘மது அருந்தும் போது தன்னிலை மறக்கக்கூடிய இன்பம் உண்மையிலேயே ஏற்படுகின்றதே’ என இவன் தனக்குள்ளேயே ஒரு கணம் கேட்டுக் கொண்டான். கட்டியணைப் பருவத்தினரின் நடத்தைப் பிறழ்வுகளுக்கு மதுதான் மூலகாரணமோ என்று சிந்தித்தான்.

சாதுக்கள் போல பதுங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களும் கூட, மதுவின் போதை தந்த மனவெழுச்சியுடன் ஊக்கம் பெற்று வித்தியாசமாக நடந்து கொண்டவதைக் காண மதனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

கூடவே அவர்கள் பற்றியதான ஒரு சோகமும் அவனுள் எழுந்தது.

இப்போது மதுவின் போதை தந்த எழுச்சியில் ஊக்கம் பெற்ற தனது நண்பர்கள், இந்த ஊக்கத்தையே தொடர்ந்து தேடித்தொடங்கினார்கள் என்றால் இது எங்கே போய் முடியும் என்று மதன் ஆழமாகச் சிந்தித்தான்.

இதன் அடுத்த கட்டம் போதைவஸ்துப் பாவனையாகலாமோ...?

போதைவஸ்துப் பாவனையால் ஏற்படக் கூடிய தீங்குகளையும் உளநோய்களையும் மதன் எண்ணிப்பார்த்தான். உளவியலில் தான் அறிந்து கொண்டவற்றை இவர்களுக்கு எப்படி விளங்க வைக்க முடியும் என்று நினைத்துக் கொண்டே மலைத்துப்போய் நின்றிருந்தான் மதன்.

வழமையாக மதனுக்கு மரியாதை கொடுக்கும் இன்னும் இரு நண்பர்கள் ‘கிளாஸில்’ மதுவை ஊற்றி எடுத்துக் கொண்டு அவனை நெருங்கினர்.

நண்பர்கள் மதனைப்படுத்துகின்ற பாட்டைக் கண்டு கணேஷ் ஓடி வந்தான். ‘சொறி’ டா மதன். நீ ஏன் இங்கை வந்தனி என்று கேட்டு. அவனை முன்ஹோலுக்கு அழைத்து வந்தான்.

கணேஷ்டிடம் நிதானம் இருந்தது. அவனும் குடித்திருந்தான். ‘அளவாகக் குடித்திருப்பான்’ என மதன் நினைத்துக் கொண்டான்.

கணேஷ் சங்கடத்துடன் பேசினான்.

“மதன், இது ஒரு மாயை இந்த மாயமான உலகத்துக்குள்ளை நீ வரவேண்டாம். நீ என்னைக்கும் நல்லவனாய் எங்களுக்கெல்லாம் நல்ல நண்பனா இரு”

மதனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. நல்ல நிலையில் இருந்தபோது ‘ஊரோடு ஒத்தோட வேணும்’ என்று உபதேசம் செய்தவன். இப்போது இங்கே வராதே என்று எச்சரிக்கை விடுப்பது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருந்தது.

சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு வீடு திரும்பிய மதன் ‘மாயா உலகத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டோமே’ என்று நினைத்துக் கொண்டு நாளைய பாடத்துக்கான ஆயத்தத்தில் இறங்கினான். அவனின் உள்ளூரணர்வு விழித்துக் கொண்டு “நீ மட்டும்தான் தப்பினால் போதுமா?” என அவனைக் கேட்டது. இவன் பாட ஆயத்தத்தை இடைநிறுத்தி விட்டு, என்ன செய்யலாம்?” என்று யோசிக்கத் தொடங்கினான்.

2011 ஜனவரி 6^{ம்} தேதி முதல் 9^{ம்} தேதி வரை

இலங்கையில் நடக்கும் சர்வதேச

எழுத்தாளர் மாநாடு

- தமிழன்பன் -

இலக்கிய வரலாற்றில் இது ஒரு முதல் முயற்சி. இதை நடாத்தும் பழுத்த இலக்கியவாதி லெ.முருகபூபதி ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார். புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளரான இவர் அவஸ்திரேலியாவிலிருந்து கெடண்டே இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இதற்கான உபகுழுக்களை நியமித்துள்ளார். ஒவ்வொரு நாட்டிலுமுள்ள தமிழ் இலக்கிய வாதிக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இதற்கான பங்களிப்பைச் செய்கின்றனர்.

இவ்விழா இலங்கையில் - கொழும்பில் - நடைபெறுவதுபற்றி சிலருக்கு, மனக்குறைகள் இருக்கலாம். ஆனால் அதற்காக, மிகமுக்கியமான இந்த இலக்கிய நிகழ்வை நடாத்த விடாமல் தடுப்பதும், மாநாட்டுக்கு எதிரான கருத்துக்களை வெளியிடுவதும், ஆரோக்கியமான செயல்கள் அல்ல.

இம்மனக்குறைகளைப் பின்வருமாறு தொகுக்கலாம்

1. தமிழகம் - இம்மாநாட்டைத் தமிழகத்தில் நடாத்த வில்லை என்ற மனக்குறை

2. சில எழுத்துலக ஜாம்பவான்கள் - தமக்கு இவ்விழாவில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லையே என்ற மனக்குறை.

இந்த இரண்டும் சேர்ந்தால் என்ன ஆகும்? இம்மாநாட்டுக்கு எதிரான கருத்துக்கள் வெளியாகும். அதுவும் சிறுபிள்ளைத்தனமான வாதங்களுடன் கருத்துக்கள் வெளிப்படும் அது இயல்புதானே? அண்மையில், “கல்கி” பத்திரிகை பிரபல எஸ். பொ. அவர்களைப் பேட்டிகண்டு, அவர் இம்மாநாட்டுக்கு எதிராக வெளியிட்ட கருத்துக்களை ஒரு கட்டுரையாக கல்கி 19.9.2010 இதழில் வெளியிட்டுள்ளது. சபாஷ்! வழக்குப்போடு என்பது அதன் தீர்ப்பு!

இந்த நேர்காணலில் ஒரு கேள்வி வருமாறு. சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை நீங்கள் தீவிரமாக எதிர்ப்பதன் நோக்கம் என்ன?

இதற்கான எஸ். பொ. வின் பதில் வருமாறு. யாழ்ப்பாண வடபகுதியில் நான்கு லட்சம் ராணுவ குடும்பத்தினரும், ஒரு லட்சம் ராணுவத்தினரும் குடியேற்றப்பட்டுள்ள நிலையில், ஈழத்தில் உள்ளோர் சகஜமான வாழ்வுக்குத் திரும்பாமல் தூக்கமின்றி உழலும் சூழலில் இந்த மாநாடு தேவையா? மேலும் அவர் கூறுவது

1. இம்மாநாட்டோடு தொடர்புடையவர்களான ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம், ஆஸ்திரேலிய நடேசன் போன்ற பன்னிரண்டு பேர் முள்ளி வாய்க்கால் படுகொலைக்கு முன்பு ராஜபக்சவுடன் விருந்துண்டு தமிழ்த் தேசியத்திற்கு எதிராக வாழ்ந்தவர்கள். எனவே, இம்மாநாட்டை நடத்த தமிழ்த் தேசியம் பேச இவர்களுக்குத் தகுதியில்லை.

மற்றொரு கருத்து

மாநாட்டுக்கு எதிராகக் கருத்துக்களைப் பிரசுரிக்க வேண்டாம் என இலங்கை அரசு அங்குள்ள தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை மிரட்டியுள்ள நிலையில். மக்கள் துன்பம் பற்றிப் பேச, மாநாட்டில் அனுமதி இருக்காது. பிறகேன் இம்மாநாடு? இன்னொரு கருத்து

கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், இப்போது ஒரு புத்த கோயில் கட்டப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்ப்பாரம்பரிய தனித்துவத்தைப் பாதுகாக்க, இம்மாநாட்டாளர்களால், முடியுமா? இந்தக் கருத்துக்களில் பார்த்த மாத்திரத்தே, அவை தர்க்க ரீதியற்றவை என்பது புரிந்துவிடும். ஆனாலும் இக்கருத்துக்கள் தொடர்பாக நாம் பின்வரும் கேள்விகளைக் கேட்கிறோம்.

(i) இம்மாநாட்டை நடத்தாமல் விட்டால், மேற்படி தமிழர்கள் பிரச்சினை தீர்ந்து விடுமா?

(ii) இப்போது இலங்கையில், வடக்கு, கிழக்கு உட்பட இலக்கிய மாநாடுகள் சமய விழாக்கள் நடைபெற வில்லையா? அவை நிராகரிக்கப்படவில்லையே?

(iii) அண்மையில் நல்லூர்க்கந்தன் உற்சவம், மிகக் கோலாகலமாக நடைபெற்று, நாள்தோறும் தொலைக்காட்சியிலும் ஒளிபரப்பானதே அது பரவாயில்லையா?

(iv) முள்ளி வாய்க்கால் படுகொலைக்கு முன்பு, இலங்கை ஜனாதிபதி ராஜபக்சவுடன் விருந்து சாப்பிடுவதில் என்ன தவறு? அப்படிப்பட்டவர்கள், இம்மாநாட்டுடன் சம்பந்தப் படுவதில் என்ன தவறு?

(v) இம்மாநாடு தமிழ் இலக்கிய மாநாடு இதற்கும் தமிழ்த் தேசியத்திற்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லையல்லவா?

(vi) மக்கள் துன்பம் பற்றி பேசுவதற்கு இம்மாநாட்டில் இடமில்லை எனவே அதற்கான அனுமதியும் தேவை இல்லை.

(vii) தமிழர் உரிமைப் போராட்டத்திற்கும், இம்மாநாட்டுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. அதனால் தமிழ்ப் போராளிகள் இம்மாநாட்டுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவாயில்லை.

(viii) இம்மாநாட்டில் பங்களிப்புச் செய்பவர்கள் இன உணர்வு அற்றவர்களல்லர். இன உரிமைப் போராட்டத்துக்கு எதிரானவர்கள் அல்லர்.

(i) பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில், அண்மையில் தமிழகத்தில் செம்மொழி மாநாடு நடைபெற்றதைப் போலவே இலங்கையிலும், பல்வேறு இன உரிமைப் பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் இம்மாநாடு - சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு நடைபெறுகிறது. எனவே இதைத் தடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே இம்மாநாட்டுக்கு எதிராகத் தெரிவிக்கப்படும் இத்தகைய கருத்துக்கள், மொட்டைத்தலைக்கும், முழங்காலுக்கும் முடிச்சப் போடுவது போலாகுமல்லவா?

ஆகவே -

(i) தனிப்பட்ட வக்கிரங்களை வெளிப்படுத்தாமல் தமிழரும், தமிழ் எழுத்தாளர்களும் இம்மாநாட்டுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கவேண்டும்.

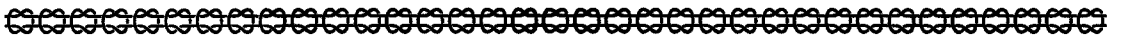
(ii) ஒத்துழைப்பு வழங்காவிட்டாலும் பரவாயில்லை எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமலாவது இருக்க வேண்டும்.

(iii) ஈழத்தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள, இனப்பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வேறு வகையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

கடந்த காலங்களில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, கோலாலம்பூரில் நடைபெற்றது, தமிழகத்தில் நடைபெற்றது. அதைப்போலவே சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு இலங்கையில் நடைபெறுகிறது.

இம்மாநாட்டுக்கும், இலங்கையில் பல வருடங்களாக நிலவுகிற இனப்பிரச்சினைகளுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை. இலங்கையில் தற்போது ஜனாதிபதி தமிழருக்கெதிராகதவும், தமிழ் இனத்துக் கெதிராகவும் மேற்கொள்கின்ற நடவடிக்கைகளை உலக நாடுகள் நன்கு அறியும்.

இந்த மாநாடு இலங்கையில் நடைபெறுவதால் மேற்படி உலகப் பார்வை மறைந்து விடப்போவதில்லை.

கன்த கருஷ் வட்டிழல்

வட்டம் கீறும் கருஷ்

நீ!

அதல் கீறும்வட்ட வஷ்சல்

நானு!

நீ!

நீற்குடத்தல் நீற்கறாய்

உஷ்குஷ்சு சுற்ற வட்டங்கீறேன்

நானு!

என் உய்கை கீறும்புகளுடன்

வட்டிழும்!

என் உய்கை வாய்தல்நுந்து

கழ்த்தும்!

என் உய்கை வலிப்புகளுடன்

வருக்கியும்!

கீறும் கானு எண்ணுடே!

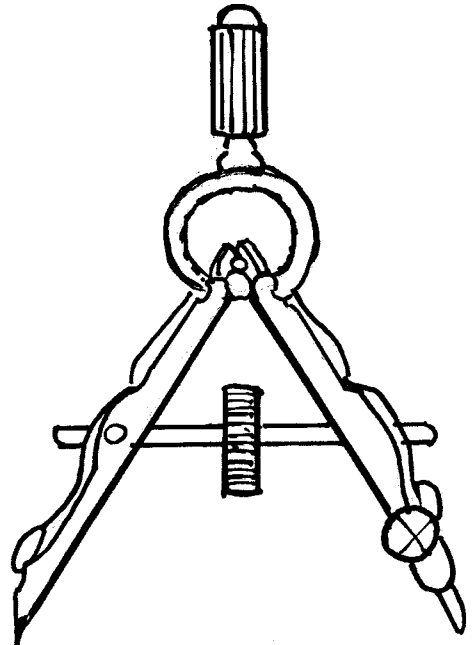
கீறும் உஷ்கால்

வகுபடுகே ககாண்டே கீருக்கீறேன்

நானு!

வலிகளுடன் வகுபடுதல்!

தீப்கா சூனாந்தரிசன்

நான் சாகமாட்டேன்

பாலா சங்குபிள்ளை

மழை விடாமல் கொட்டியது. கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக போக்குக் காட்டிக் கொண்டிருந்த மழை விடியற் காலையிலிருந்து கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. சின்னமணி காம்பறா வாசலிலிருந்தவாறு வானத்திலிருந்து பெய்து கொண்டிருக்கும் மழையையே வெகுநேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கடந்த இரண்டு நாட்களாக படுத்த படுக்கையாக இருந்தவன் - நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் மழை பெய்வதைப் பார்ப்பதற்காக வருத்தத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் வாசலுக்கு வந்து விட்டான். மழையினால் வெயில் பட்டு இறுகியிருந்த மண்ணில் ஈரம் பட்டு வந்த அந்த வாசனை அவன் மூச்சுக் காற்றில் பட்டு அவனை மெய்மறக்கச் செய்தது. அந்த மண்ணில் பிறந்து அதே மண்ணில் வளர்ந்து உறவாடிய அவன் அந்த மண்ணை விட்டு பிரியப் போகிறானா? இது நிஜமா? வெறும் கனவாக பிரமையாக இருக்கக் கூடாதா? “இங்கே பாரு சின்னமணி - நான் சொல்றதை கவனமாக கேளு... உன்னோட இரண்டு சிறுநீரகங்களும் பழு தடைசூசிடுச்சி சீக்கிரமா சத்திரசிகிச்சை செய்யணும். சில நேரங்கள் னவறொரு சிறுநீரகம் பொருத்த வேண்டியதாகக் கூட இருக்கும். எப்படியும் ஏழட்டு லட்சம் தேவைப்படலாம். சீக்கிரமாயோசிச்சி ஒரு முடிவுக்கு வா... இதைத் தவிர வேற வழியில்லை...

சின்னமணி - அப்படியே தலையில் இடி இறங்கியவனாக சற்று நேரம் சிலையாக நின்று விட்டான். ஆலமரத்தின் வேர் போல அவன் எத்தனை பேருக்கு உயிர் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். இப்போது ஆணியெருக்கே ஆபத் தென்றால்...? அவனால் எண்ணிப் பார்க்கவே முடியவில்லை. ஆஸ்துமா நோயில் அல்லலுறும் அவன் அம்மா லட்சுமி, ஒரு கண் பாதிப்புற்ற நிலையிலும் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் அவன் தந்தை பொன்னுசாமி, பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் இரண்டாம் வருடம் பொறியியலாளர் படிப்பு படிக்கும் தம்பி வேலுசாமி, திருமணத்திற்காக காத்திருக்கும் அக்கா சுந்தரி, இவர்களுக்கெல்லாம் மேலதிகமாக கஸ்தூரி...?

சின்னமணி - பத்துவரை படித்துவிட்டு வறுமையின் காரணமாக கொழும்புக்கு வேலைக்குப் போனான். அவன் வேலை செய்த கடை முதலாளி மிகவும் நல்லவர். கடுமையான - உழைப்பாளியான அவனுக்கு நியாயமான சம்பளத்தை வழங்கினார். குடும்பத்துக்காக கடுமையாக உழைத்த அவன் தன் உடலை கவனிக்க தவறிவிட்டான். நேரத்துக்கு சாப்பிடுவதில்லை.

சின்னமணியின் உழைப்பு ஓரளவுக்கு அவன் குடும்பத்தை காப்பாற்றியது. தம்பியின் படிப்புக்கு உதவியது.

தன் கடமைகளையெல்லாம் முடித்து விட்டு தனக்காக காத்திருக்கும் அவன் மாமன் மகள் கஸ்தூரியை கைப்பிடிக்கவும் எண்ணியிருந்தான்.. ஆனால்..?

சின்னமணி - இன்னமும் வாசலிலேயே நின்ற வண்ணம் மழையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கடந்த ஒரு மாதமாக அவன் வேலைக்குப்

போகவில்லை. வைத்தியர் எப்போது அதைப் பற்றி கூறினாரோ அப்போதே அவன் நடைப்பிணமாகி விட்டான். இரவில் உறக்கம் வரவில்லை தான் இறந்து விட்டால் தன்னையே நம்பியிருக்கும் இவர்களின் நிலை? மூச்சு விடவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அவன் தாய் இவனால்தான் ஓரளவு சீராக மூச்சு விடுகிறான். இவன் மூச்சு நின்றுவிட்டால்...?

“அண்ணா.. இன்னும் ரெண்டு வருஷத்துல நான் பட்டத்தோட வெளியில் வந்துடுவேன். அப்பறம் நீ கஷ்டப்பட தேவையில்லை. ஒரு பொறியியலாளராவது என்னோட ஆசை.. கனவு...”

“மணி.. எங்க வீடல மாப்பிள்ளை பார்க்கிறாங்கட நீங்க எனக்கு முறை மாப்பிள்ளையாயிருந்தாலும் இன்னமும் கரை சேர முடியாதளவுக்கு கஷ்டத்தோடயிருக்கிற உங்களுக்கு மணம் முடிச்சிடுக்க எங்கப்பாவுக்கு மனசில்ல. ஆனாலும் நான் பிடிவாதமாதான் இருக்கேன். எவ்வளவு காலமனாலும் நிச்சயம் உங்களுக்காக காத்திருப்பேன்...”

ஒரு மனிதனுக்கு பிரச்சனைகள் வருவது சகஜம்தான். ஆனால் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள துணிவு மட்டும் போதுமா? உடலில் வலு வேண்டும். முக்கியமாக உயிர் இருக்க வேண்டும். “தம்பீமணி... உனக்குத்தான் சுகமில்லையேடா...

ஏன் மழை நேரத்துல வாசல்ல நிற்கிறே ... குளிர் உடம்புக்கு ஒத்துக் காதுடா ராஜா... உள்ள வா தம்பீ ..."

அவன் தாய் தாய்மை உணர்வுடன் படுக்கையிலிருந்தவாறு அன்பொழுக பேசியது கூட அவன் காதில் விழவில்லை காய்ந்த கட்டுவிறகு தீப்பட்டு எரிவதைப் போல அவன் உள்ளம். வேதனையால் வெந்துத் தணிந்தது. 'நான் சாக மாட்டேன்... நிச்சயமாக நான் சாகமாட்டேன்' என்பதம்பி படித்து பட்டம் பெறும் வரை என் உயிர் போகாது. அக்காவின் கழுத்தில் மஞ்சள் கயிறு ஏறுவதற்கு முன் என் கண்கள் நிச்சயம் மூடிவிடாது. எனக்காக காத்திருக்கும் கஸ்தூரி கழுத்தில் என் தாலி ஏறும்வரை நான் சாகமாட்டேன். சட்டென அவனுக்கு உடம்பு முழுவதும் வலியேற்பட்டது. ஏதோ ஒன்று தொண்டைக்குழிக்குள் வந்து அடைப்பதைப் போல இருந்தது அவன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு மெதுவாக வாசல் படிக்கட்டில் கால் வைத்து வெளியேவந்தான். மழை இன்னமும் பலமாக பெய்தது. வாசலின் வலதுப் பக்கம் ஒரு சவுக்குமரம் இருந்தது. அது அவன் நடடமரம். ஒவ்வொரு நாளும் தண்ணீர் ஊற்றி வளர்க்கப்பட்ட அந்த மரம் மிக சேழிப்பாக உயரமாக வளர்ந்திருந்தது. அவன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அந்த மரத்தினருகில் சென்றான். அதைக் கெட்டியாக பிடித்துக் கொண்டான். அந்த மரம் மிக அமைதியாக அசைவின்றி நின்றிருந்தது. மழை விடாமல் கொட்டியது. அவன் அந்த

மரத்தைப் பிடித்தவாறு அதனருகே அமர்ந்தான். அவனுடைய சிறுவயது நினைவுகள் வந்து போயின. பத்தாம் வகுப்பில் சிறந்த பெறுபெறுகள் பெற்றிருந்தும் கஷ்டத்தினால் வேலைக்குப் போன அந்த நாட்கள் ஞாபகத்துக்கு வந்தது, அக்கா சுந்தரி, தம்பி வேலுசாமி தந்தை பொன்னுசாமி, ஏக்கத்துடன் காத்திருக்கும் கஸ்தூரி அனைவரினதும் முகங்கள் வந்து போயின. கடைசியாக தாயின் முகம் வந்தப்போது அவன் கண்கள் தானாக கண்ணீர் சிந்தியது. "நான் சாக மாட்டேன்" என திரும்பத்திரும்ப வாய் முணுமுணுத்தது.

மழைத் தண்ணீர் அவன் வாயினுள்ளே சென்றது. அவனுக்கு தாகமாக இருந்தது. இதயம் வேகமாக துடித்தது. திடீரென கால் கைகளில் உணர்வுகள் அற்றுப் போவதைப் போல இருந்தது. அவன் தன் சக்தியெல்லாவற்றையும் ஒன்றுதிரட்டி "நான் சாகமாட்டேன்...? எனக் கூற முற்பட்டான். ஆனால் திறந்த வாய் அப்படியே மூடாமல் நின்று போனது. மழைத் தண்ணீர் வாய் வழியாக உள்ளே போகாமல் வெளியே வடியத் தொடங்கியது. எங்கேயோ மின்னல் வெட்டியது. மழை இன்னமும் விடாமல் பெய்து கொண்டேயிருந்தது. அந்த சவுக்கு மரம் எந்தவித அசைவுமில்லாமல் மழையில் நனைந்து கொண்டேயிருந்தது.

(யாவும் கற்பனை)

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு - 2011

இலங்கை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் 2011 ஜனவரி 6,7,8,9 ஆம் திகதிகளில் நடைபெறவிருக்கும் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு தொடர்பான தகவல்கள்.

சிறப்புப் பேராளர்கள்: இந்த மாநாட்டுக்காக வெளிநாட்டிலிருந்து வருகை தருபவர்களும், மாநாட்டில் இடம்பெறும் அரங்குகளுக்கு தலைமை பேர்பவர்களும், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிப்பவர்களும் சிறப்புப் பேராளர்களாகக் கணிக்கப்படுவர். இவர்கள் பேராளர்களாகத் தம்மைப் பதிவு செய்வதற்கு எவ்வித கட்டணமும் செலுத்தத் தேவையில்லை. **பேராளர்கள்:** கலை இலக்கியவாதிகள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் ரூபா ஆயிரம் (1000/-) செலுத்திப் பேராளர்களாகத் தம்மைப் பதிவு செய்யலாம். இவர்களுக்கு மாநாடு நடைபெறும் நாட்களில் உணவு, தேநீர் போன்றவற்றுடன் மாநாட்டு வெளியீடுகள், நூல்கள், கோப்பு ஆகியவை அடங்கிய பொதியும் வழங்கப்படும்.

பேராளர்களாக பதிவு செய்பவர்கள் கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு 2010 டிசம்பர் 25 ஆம் திகதிக்கு முன்னர் பணத்தை அனுப்பிப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். பணம் அனுப்ப வேண்டிய வங்கி கணக்கு விபரம்:

TAMIL WRITERS ASSOCIATION, HATTON NATIONAL BANK WELLAWATTE BRANCH A/C NUMBER 009010448539

பணம் கட்டிய வங்கி ரசீத்தை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

T. GNANASEKARAN, 3-B, 46TH LANE, COLOMBO-06

பணத்தை மணியோடர் மூலமாக அனுப்புவார்கள் மேலே குறிப்பிட்ட பெயர் விலாசத்திற்கு வெள்ளவத்தை தபாற்கந்தோரில் மாற்றக் கூடிய விதமாக அனுப்பவேண்டும். பணம் கிடைத்ததும் ரசீது அனுப்பி வைக்கப்படும். அந்த ரசீதைக் காண்பித்து மாநாட்டு மண்டப வாயிலில் தங்களைப் பேராளராகப் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

பார்வையாளர்கள்: விண்ணப்பப் பத்திரத்தைச் சமர்ப்பித்து தம்மைப் பார்வையாளர்களாக பதிவு செய்த எவரும் மாநாட்டில் பங்குபற்றலாம். பார்வையாளர்களுக்குப் பேராளர்களுக்குரிய சலுகைகள் வழங்கப்படமாட்டாது.

ஆய்வுக்கட்டுரைகள்: 1. சிறுவர் இலக்கியம், 2. ஈழத்து இலக்கியம், 3. உலகத்தமிழ் இலக்கியம், 4. செவ்விதாக்கம் (editing). 5. ஆவணப்படுத்தல், 6. நிகழ்த்துகலைகள், நுண்கலைகள் 7. இணையமும் வலைப்பதிவுகளும், 8. மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம், 9. சிற்றிதழ்கள், 10. பெண்ணியம் ஆகிய துறைகளில் அமையவேண்டும். சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டு மலரொன்றும் வெளியிடப் படவிருக்கிறது. இம்மலருக்கு கட்டுரை சமர்ப்பிக்க விரும்புவவர்களும் சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டில் ஆய்வுக்கட்டுரை சமர்ப்பிப்பவர்களும் 06.12.2010 க்கு முன்னர் தமது கட்டுரைகளை திரு. தி. ஞானசேகரனுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். 06.12.2010 க்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கட்டுரைகள் எவ்வித காரணம் கொண்டும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

ஆய்வுக்கட்டுரைகள் துறைசார்ந்த அறிஞர் குழுவினால் பரிசீலிக்கப்படும்: அறிஞர் குழுவினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட கட்டுரைகளே ஆய்வாங்குகளில் சமர்ப்பிக்க அனுமதிக்கப்படும்.

- தி. ஞானசேகரன் -

பட்டாம் பூச்சிகள்

சித்திரா சின்னராஜன்

வாலபத் தாகத்தற்கு
தேய் குடிக்க வட்டமடும்
பட்டாம் பூச்சிகளே !
பருவச் செடிகளில்
புத்திக் குவியும்
மங்கை மலர்களை
கசக்க மணந்தரின்
கைகிட்டுப் பறப்பது
வேறு மலருக்காகவா....?

“எங்கள் கில்வாழ்வு
உல்லாசப் பயணமாகும்” என்று
உறுத் மொழி தந்தவரே !
உறவுப் பாலத்தை
உள்ளத்தல் கட்டிவிட்டு
வாழ்க்கை என்னும் ஓடத்தை
என் கண்ணீரில் மிதக்கவிட்டு
எந்த மாதனியுடன்
காணல்வர்ப் பாடலைப்
பாடச் சென்றீர்கள்...?

காதல் கண்கதைகளை வரைந்து
என் கிதயத்தற்கு
அர்ச்சனை மலர்களாய்
சமர்ப்பணம் செய்தவரே !
கிளமை கலையாத
என் வாழ்வுக்கு
சமாத கட்டிவிட்டு
எந்த மங்கைக்காக
புதுக்கண்கதை எழுதத்
தொடங்கி விட்டீர்கள்...?

தனம் தனம்
உங்கள் அன்பு மீதகளை
என் கிதயப் பேரேட்டில்

நிரந்தர வைப்பாகச்
சேமித்து வைத்தேன்
ஆனால் நீங்களே
நாட்டிட்ட காசோலையாய்
என்னை விசைட்டு
புது உறவுதேடிப்
புறப்பட்ட தேனோ...?

அன்பரே !
உங்கள் வரவுக்காக
புல்லாங் குழலாய்
புபாளம் கிசைத்தேன்
என்னை
வெந்தணலில்
ஊறகாய் விசைட்டு
எந்த மோகனியுடன்
தேய் நிலவைக் காண
மோகம் கொண்டீர்கள் ?

உங்களை
ஓர் கிராமனாக எண்ணியே
என்னை அர்ப்பணம் செய்தேன்.
ஏனோ கிராமனாய் போல்
அசோக வனங்களை நாடி
ஆராதனை செய்கிறீர்கள் !

கணவன் கிறந்த பன்பே
ஒரு பெண் ஊதவையாக்கினாள்.
ஆனால் நீங்கள்
உமருடன் கிருந்து கொண்டே
என்னை ஊதவையாக
ஆக்கி விட்டீர்களே ...!

மஞ்சள் குங்குமம்
மாலை மரியாதை
மங்களப் பொருளாய்
மணநாளில் தந்தீர்கள் !
தாலையக் கட்டி
வேலியாய் விட்டீர்கள் !
கிப்போது ஏனோ
வேல்தாண்டிய
வெள்ளாட்டுக் கிடாயாய்
வேறு தோட்டங்களில்
மெச்சல் தேடுகிறீர்கள் !

**தன்னை இழந்த
தணிக்கை அதிகாரி
முன்னீடு:**

தின்கலார் சாயதெள தன் சமயப்பேருரையை நிறைவு செய்த போது, டாம்ரீகமாகத் தோற்ற மளித்த ஒரு போதகர் அவரை அணுகி “சுவாமி அகம் என்ற மாயையை எவ்வாறு விட்டொழிப்பது என எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டார். அவர் ஆகமங்களில் தனக்கு உள்ள அறிவை வெளிக்க காட்டி வாதம் புரியவிரும்புகிறார் என்பதை விளங்கிக் கொண்ட சாயதெள “சுற்றறிந்த இல்லறத்தீர், நான் பிரசங்கம் செய்து களைத்துவிட்டேன். அன்றியும் தன்னை இழந்த சமயத்தணிக்கை அதிகாரியாக வர நான் விரும்பவில்லை” என்றார்.

கதை:

எல்லாத் தணிக்கை அதிகாரிகளையும் போலவே இந்த சமயத்தணிக்கை அதிகாரியும் ஆகமங்களில் தோர்ச்சி பெற்றிருந்ததுமல்லாமல், ஈவிரக்கமற்றவராய் இருந்ததோடு, அரசனின் விகவாசியாயும் விளங்கினார். ஒரு நாள் மாலை, தன் “இரை” யைத் தேடித்தெருவில் அலைந்துகொண்டிருந்த போது, ஊருக்குப்போய், தன் தாயைப் பார்க்கும் ஆசையால், குருமடத்திலிருந்து களவாக வெளியேறிய ஒரு சீட்பிள்ளையை “லபக்” என்று பிடித்துக்கொண்டார். “இந்த இருளில் பெருந்தெருவில், சீட்பிள்ளை என்ன செய்கிறார்” என்று அவரை மறித்துக் கேட்டார். சீடர் நடுங்கியபடி சொன்னார். “பெரிய அதிகாரியே! நான் கேவலம் ஒரு சீடன் அம்மாவைப் பார்க்கப் போனேன். நான், இப்பொழுது குருமடத்துக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறேன்” “உம்மே நான் கைது செய்கிறேன். உமது தலைமைக் குருவிடம் என்னை அழைத்துச்செல்லும், உமக்கெதிராக குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்ய வேண்டும்” என்றார் தணிக்கை அதிகாரி.

பயந்து போன ஏழைச்சீடர் திமிர்பிடித்த தணிக்கை அதிகாரியை குருமடத்துக்கு அழைத்துச்சென்றார். மூடி இருந்த படலைக்கு வெளியே நின்ற படி தணிக்கை அதிகாரி உரத்துக் குரல்கொடுத்தார். “அரசர் ஆணை, கதவைத் திறவுங்கள் மதிப்புக்குரிய சமயத் தணிக்கை அதிகாரி தலைமைக்குருவைச் சந்தித்து, வழிதவறிய ஒரு துறவிக்கெதிராகக் குற்றப்பத்திரிகை முன்வைக்க விரும்புகிறார்”. கதவுக்குப் பொறுப்பான தொண்டர் ஓர் ஓட்டையினூடாகப் பார்த்தார். தணிக்கை அதிகாரி தாம் கைதுசெய்த சீடரோடு நிற்பதைக்கண்டார். நடுங்கிக் கொண்டிருந்த சீடர் தப்பியோடுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பளிக்க விரும்பிய தொண்டர் சொன்னார் “மதிப்புக்குரிய தணிக்கை அதிகாரி அவர்களே, தலைமைக்குரு தியானத்தில் இருக்கிறார். அவரைக் குழப்ப முடியாது. அவர் அனுமதியின்றி கதவைத்திறக்கவும் முடியாது. தயவுசெய்து காலையில் வாருங்கள்”

தணிக்கை அதிகாரி கடும்கோபம் கொண்டார். குருமடத்தின் கதவை உடைத்து உள்ளே போக அரசரால் கூட

முடியாது என்பது அவருக்குத் தெரியும். நள்ளிரவு ஆகிவிட்டபடியால், அண்மையிலுள்ள மடத்தில் இரவைக் கழிக்க முடிவு செய்தார் “சீடரே நீர் இப்பொழுது ஒரு கைதி என்பது நினைவில் இருக்கட்டும். தப்பியோட முயற்சி செய்தீராயின் ராஜதிரோகக் குற்றத்துக்குள்ளாவீர்” என்று எச்சரித்தார். அதன்பின், கீழே அமர்ந்து ஒரு தூணில் முதுகைச் சாய்த்தவராய், சீடரை வைத்தகண் வாங்காது நோக்கியபடி இருந்தார், இரண்டொரு மணித்தியாலம் செல்ல தவிர்க்க முடியாதபடி தணிக்கை அதிகாரி உறங்கிவிட்டார்.

சீட்பிள்ளை சிந்திக்கலானார் “இப்பொழுது நான் தப்பி ஓடினால், பொழுது விடிந்ததும் இவர் தலைமைக் குருவிடம் போய், என்னை ஒப்படைக்கும் படி கேட்பார் எனவே, இவரை ஏமாற்ற ஒருவழி காணவேண்டும்” தலையைப்போட்டுடைத்த பின், ஒரு வெளிச்சம் ஏற்பட்டது. இந்தக் கட்டத்தில் தணிக்கை அதிகாரி வாயைத்திறந்தபடி குறட்டைவிட்டுக்கொண்டிருந்தார். சீடர் தணிக்கை அதிகாரியின் ஆடையைக் களைந்து, தன் மஞ்சள் அங்கியால் அவரைப் போர்த்தினார். அதிகாரியின் உடையை அணிந்து கொண்டு குருமடத்துக்கு ஓடினார். காத்திருந்த தொண்டர் அவரை உள்ளே அனுமதித்தார்.

பொழுது புலர்ந்தது, கண்விழித்த தணிக்கை அதிகாரி சீடர் ஓடிவிட்டதையும், தான் மஞ்சள் அங்கி அணிந்திருப்பதையும் கண்டு ஆத்திரமடைந்தார், குரு மடவாயிலுக்குப் போய்த் தன்னை இன்னார் என அறிவித்து தலைமைக்குருவை உடனே காணவேண்டும் எனக்கோரினார், “நீர் எப்படித் தணிக்கை அதிகாரியாக இருக்கமுடியும்? மதிப்புக்குரிய தணிக்கை அதிகாரி கைதுசெய்த வழிதவறிய சீடர் அல்லவோ நீர்” என அப்பாவித்தனமாய்க் கேட்ட தொண்டர் “எங்களுடைய குருமடத்தைச் சேர்ந்தவர் என அவரிடம் பொய் சொல்லியிருக்கிறீர். தணிக்கை அதிகாரியிடம் மீண்டும் அகப்படும் முன் ஓடித்தப்பும்!” என மூச்சலிடாமல் பேசினார். “நான் தான் தணிக்கை அதிகாரி!” என வாதுடினார் வந்தவர் “அப்படியாயின் நீர் கைதுசெய்த சீடர் எங்கே” என மடக்கினார் தொண்டர். “அவர் தப்பி ஓடிவிட்டார்” என்றார் தணிக்கை அதிகாரி. அப்படியாயின் நீர் உம்மைத் தொலைத்து விட்டு, சீடராக அவதாரம் எடுத்துவிட்டீர்!” எனக்கேலியெய்தார் தொண்டர். தோல்வியினால் ஏற்பட்ட அவமானத்தை தாங்க முடியாத தணிக்கை அதிகாரி, இரவு தங்கிய மடத்துக்குப் போய், ஒளித்துக்கொண்டார். மறுநாள் இரவுதான் வெளியே வந்து, தன் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார்.

மன்னியினிருந்து திருமயி வந்தவுடன்
 வீடு நிறம்ப
 அவன் வைத்துச் சென்ற ஞானம் புகழ்களிலுயிருந்து
 சிலவற்றையே அணைந்து கொண்டு
 மரங்களோடும் பறவைகளோடும் விவையாமனான்
 யிருகு அவனுடைய கட்டாளிகளும் வந்தார்கள்
 வெவ்வேறு விதங்களினால் புகழ்களோடும்
 குரல்களோடும்

முற்றத்தில் வானத்தை கீழ்க்கி
 அதில் வண்ணையிட்டார்கள்
 திசைகளை மூன்றி
 நிரல்களை மூன்றி
 கோணங்களை மூன்றி
 விசுவயியல்களெல்லாம் குறைத்துார்கள்
 யும் ஒரு பல்லாசாகவும் பெரியவையாகவும்
 சுவீங்கமயாகவும் மாற்றிக் கொண்டிருந்தது

அந்தப் பிள்ளைத்தந்தை அவர்கள்
 பழமாகிக் உண்டார்கள்
 பெரியது ஒரு திராட்சையாகிக் கண்டுதிரை
 அதை அவர்கள் புகழ்களார்கள்
 அவர்களிடம் சிறகுளிருந்ததை
 அப்போது நான் கண்டேன்.

கீரவு, ஆழ்ந்து உறங்கிய குழந்தையைச் சுற்றி
 கனவு முட்டைகள் மிதந்து கொண்டிருந்தன.
 காலையில்
 எழுந்த குழந்தை
 மன்னியவையின் அடைந்து கொண்டிருந்தான்.

புகழ்கள்களுக்கிடையிலும் குறிப்பீடுகளிலும்
 திணறிக் கொண்டிருக்கும்
 பதற்றத்தையும் நெருக்கமையயும்
 கனவு முட்டைகள் நொருங்கிக் கிடந்தன வெளியே.

பறக்கவும் நதியாகிக் குதித்தோடவும்
 ஒளியாகிப் பறவவும்
 மலரவும் தெரிந்த குழந்தைகளை
 எதுக்காக மன்னிக்க அனுப்பவேண்டும்
 என்றெனக்கும் புரியவில்லை.

பாழாய்ப்பிபான கீந்த
 நாயும் வாழ்வையும்
 புழுத்த நாடகவையும் தள்ளுவதற்காக
 அவர்கள் மன்னியில் பயிலவும் பழகவும் வேண்டும்
 என்றான் மனைவி

அதுவும் சரிபோலத்தான் பட்டது
 மிழையென்று தெரிந்தபோதும்.

சுருகு முளைத்த குழந்தைகள் கருணாகரன்

மாற்றுக் கருத்துகளுக்கு மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டும் !

- ச. சசீதரன்

உழுக்குப் பல்வகைக்கழுக்கம்

ஆரோக்கியமான சர்ச்சை

FFழத்தில் இன்றைக்குப் பத்திரிகைகள் ஆயினும் சரி, சஞ்சிகைகள் ஆயினும் சரி ஆரோக்கியமான விவாதங்களைக் கிளப்புவதாகக் காணாமே என்று நான் கவல்வதுண்டு. அக்குறை, இன்று ஞானத்தினால், தீர்ந்துள்ளது. இத்தகைய 'ஆரோக்கியமான சர்ச்சைகளை' வளர்த்தெடுப்பதன் வாயிலாக, புதிய சிந்தனைகளுக்குக் களம் படைக்கலாம். அவ்வகையில், அண்மைக்காலமாக, ஞானம் இதழின் பக்கங்களில் தஸ்லிமா நஸ்ரீன் சர்ச்சைக்குரியவராக மாறி இருக்கிறார். இவ்விவாதம் இன்னும் தொடரப்படுவது காலத்தின் கட்டாயமாகிறது.

ஒரு சமூகவியல் (Sociology) ஆய்வு மாணவனாக நின்ற, இவ்விவாதத்தில் பங்கு புற்றுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவ்வகையில், சென்ற இதழின் சாரணா கையூம் எழுதியுள்ள விடயங்களை புறவயமாகவும், பக்கச் சார்பின்றியும், நடுநிலையாகவும் அணுக முற்படுகிறேன்.

மேலாதிக்கக் கருத்தியல்:

தந்தையாதிக்க / ஆணாதிக்கப் பார்வை நமது இலக்கியம் தொடர்பான கண்ணோட்டத்தையும் பாதிக்கவே செய்கிறது. அந்த வட்டத்தினுள்ளான் சாரணா கையூமும் அடங்குகிறார். வாசிக்கும் சமூகத்தை அகலிதமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டிய காத்திரமான எழுத்தாளர்களைத் 'தாக்குவதில்' அப்படி ஒன்றும் ஆச்சரியமில்லை. ஆயின், இந்திய எல்லையையும் தாண்டிப் பலராலும் படிக்கப்பட்டு, இன்றளவும் நயக்கப்படுகின்ற 'வால்காவிலிருந்து கங்கை வரை' நூலாசிரியரையும், சியோனிஸத்தின் கைக்கூலிக்காரராகச் சித்திரிப்பதே எனக்கு வியப்பை ஏற்படுத்தியது. மனித நாகரிகப் பரிணாமத்தின் படிமுறை வளர்ச்சியை எவ்விதமான பூச்சுற்றலும் இன்றி, சமூக விஞ்ஞானப் பாங்கில் முன்வைத்த நூல் அது.

அழகியனா? கருத்துச் சாரமாயா?

தஸ்லிமா, இலக்கிய மாணவியாக இருந்ததே இல்லை" என்கிற பேராசிரியர் சிராஜூலின் கூற்றினை எடுத்தாரும்

கையூம், எழுத்தின் அழகியலை விட, அதனது கருத்துச் சாரமே பிரதானமானது என்பதை கவனிக்கத் தவறி விட்டார்.

உண்மையில், 'தஸ்லிமாவின் உணர்வுகளை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முன்வர வேண்டும். பேராசிரியர்களால் உண்மையான இலக்கியவாதிகளை இனங்காண முடிவதில்லை என்கிற விடயத்தையும் நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

தஸ்லிமா ஒரு ஏதார்த்தவாதி

பெண்குயின்' நிறுவனத்துக்கு விலை போனவராகவும், மேலைத்தேயவாதிகளின் முகவராகவும் சித்திரிக்கப்படும் தஸ்லிமா ஏன் அவ்வாறு எழுதும் குழ்நிலை ஏற்பட்டது? பால்நிலை சார் பக்கச் சார்பான, திணிக்கப்படும் கருத்தியல்கள், புலப்பதிவுகள், அசமத்துவமான சமூகச் சட்டங்கள் தஸ்லிமாவின் நிஜவாழ்வின் குரல்வளையை நெரித்த போது, வீறிட்டுப் பிரவகித்த காம்பீர்ய நாதமே லஜ்ஜா !

பாரதி பாடினான், "அச்சமும், நாணமும் நாய்கட்டு வேண்டுமாம்" என்று. ஆண் எதையும், எப்படியும் எழுதலாம் - பெண் தன் உணர்வுகளை அடக்கி, வெறும் அழகுப் பதுமையாக வலம்வர வேண்டும் என்பது என்ன நியாயம்?

பாலியல் பற்றி இன்றைய நவீன யுகத்தில் வெளிப்படையாக எழுதுவது சமூகக் குற்றமா? பெண்கள் வெளிப்படையாக எழுத முன்வரும்போது, அவர்களது தனிப்பட்ட வாழ்வின் சில அடையாளங்களை காட்டி வாய்ப்பூட்டுப் போடும் கைங்கரியத்திலேயே கையூமும் இறங்கியுள்ளார்.

என் வரையில் தஸ்லிமா ஒரு மனவழுத்த நோயாளி அல்லர். அவரின் வாழ்வியலை, சிந்தனையின் விசாலிப்பை புரிந்து கொள்ளத்தவறும் குறுக்கலான, மரபார்ந்த, ஒரே வார்ப்பான (Storeo type) சிந்தனை முறைமையிலும், பார்வையிலும் 'நோய்' உள்ளது.

தமிழ் ஆர்வலர்களே !

சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவிிற்கு இன்னும் **36** நாட்களே இருக்கின்றன.

“செல்வராகவன்”

“பிறசன்றே சேர்”

“காயத்தி”

“பிறசன்றே சேர்”

“அகல்யா”

“பிறசன்றே சேர்”

“கயல்விழி”

மௌனம்.

“கயல்விழி.....?”

“அவள் இண்டைக்கும் வரேல சேர்”

கயல்விழி அடிக்கடி பாடசாலைக்கு வராமல் வீட்டில் நிற்பதை எனக்குத் தெரியப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அந்த

மாணவி ‘இண்டைக்கும்’ என்ற சொல்லைக் கொஞ்சம் அழுத்திச் சொன்னாள். கயல்விழி பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக வராததை நானும் சில நாட்களாக கவனித்து வருகிறேன்.

நான் முதல் முதலாக டியூட்டி அஸ்யும் பண்ணிய நாளிலிருந்தே எனக்கு கயல்விழி மீது ஒரு தனிப்பற்று. என்சின்ன வயதிலேயே நான் வாசித்த அகிலனின் ‘கயல்விழி’ நாவல்தான் அதற்குக் காரணமா? அல்லது என் இளமைக்காலத்து காதலியின் (முதல் காதலி) தோற்றத்தில் அவள் இருந்ததுதான் அதற்குக் காரணமா? நான் அறியேன்.

எனது பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா வகுப்புகளில் ஆசிரியத்துவத்திற்கு இலக்கணமாய் விளங்கும் ஆசான்களின் விரிவுரைகளில் கற்கின்ற சர்ந்தர்ப்பம் கிடைத்ததன் விளைவாகவும்,

ஆசிரியர் பணியில் ஈடுபட்டு சில வருடங்கள் கடந்துவிட்டதால் ஏற்பட்டுவிட்ட ஆசிரியத்துவப் பணியின் விளைவாகவும்,

அவளை என்மகளை நோக்குவது போன்றே நோக்கினேன்.

முதல் முதலாக டியூட்டி அஸ்யும் பண்ணிய நாளை எளிதில் மறந்து விடமுடியாது. அதிலும் ஆசிரியராக கடமையேற்கும் நாள் இருக்கிறதே, அந்த நாளை யாரால் தான் மறந்து விடமுடியும்?

‘இவர்தானா இனி எங்களுக்குப் படிப்பிக்கப் போகும் ஆசிரியர்?’ என்ற ஆவலுடன் நோக்கும் மாணவர்களின் பார்வையும்.

‘புதிதாக ஒருவர் வந்து விட்டார். எமது ஆளணிப் பற்றாக்குறை குறைகிறது. இவர் எமது பாடசாலைக்கும் மாணவர்களுக்கும் மனமுவந்து சேவையாற்றுவராக இருக்கவேண்டும்’ என்ற எதிர்பார்ப்பும் வரவேற்கும் அதிபரும், ‘புதிதாக எமக்கொரு நண்பன் கிடைத்து விட்டான். இவனையும் எம்முடன் இணைந்து கடமையாற்ற வைக்க வேண்டும்’ என்ற எண்ணத்துடன் நோக்கும் ஆசிரியர்களும்,

‘ஆரீது புதுசா வந்திருக்கிறது? பாப்பம் என்ன கிழிக்கப் போகுதெண்டு....’ என மனதிற்குள் வாழ்த்தும் சில ஆசிரியர்களும்,

குழந்தைத் தாய்!

ம. நகுலசுக்குமார்

‘அப்பாடா கிஸ்றிக்கு ஒருத்தன் புதுசா வந்திட்டான். ரைம் ரேபிள் சுமை குறையும்’ என்று சிந்திக்கின்ற ஆசிரியர்களும், ‘இனி transfer இற்கு அப்பிளை பண்ணலாம்’ என்று கணக்குப் போடும் சிலரும்,

‘உவர் டிகிரி முடிச்சாப்போல பெரியானே? பாப்பம். எங்கட எக்ஸ்பீரியன்ஸிக்கு முன்னால தாக்குப்பிடிக்கிறாரே எண்டு’ என்று தம்மைத்தாமே குறைத்து மதிப்பிடும் ஆசிரியர்களும், தாய் நினைத்ததை வெளியில் சொல்லாமல் முகமலர்ச்சியுடன் வரவேற்கும் அந்த நாளை மறந்துவிட முடியுமா என்ன?

“சேர் Graduate appointment குடுக்கேக்க கனபேரை இஞ்சு போட்டிருக்கிறாங்க” அதிபர் என் முகத்தை உற்றுப்பார்க்கின்றார்.

“சொல்லுங்கோ சேர்”

“நங்கள் history special செய்து first class அடிச்சிருக்கிறீங்க. ஆனால்..... இப்ப A/L க்குப் போடேலாது. அதுதான் யோசிக்கிறேன்”

“அது பரவாயில்லை சேர். எந்த வகுப்பெண்டாலும் நான் செய்யுறேன்”

“thank you சேர். இதே மாதிரி சிந்தனையோட தொடர்ந்தும் வேலை செய்யுங்கோ. இப்ப ஏழாம் வகுப்பைப் பொறுப்பெடுங்கோ”

நான் சற்று அதிர்ச்சியடைத்து பின்னர் சுதாகரித்துக்கொண்டேன். அதிபர் அதனைப் புரிந்து கொண்டார்.

“இப்ப வாகுகி ரீச்சர் meternity லீவில் நிக்கிறா. அந்த வகுப்பைப் பாருங்கோ. next year time table செய்யேக்க உங்களுக்கு A/L தானே.”

“சரி சேர்”

நான் வகுப்பிற்குச் சென்ற முதல் நாளே கயல்விழியை இனம் கண்டுகொண்டேன். கயல்விழியின் சுறுசுறுப்பும், புதிய விடயங்களை அறிந்து கொள்வதில் உள்ள ஆர்வமும், படிப்பதில் உள்ள அக்கறையும், கற்றல் புறச் செயற்பாடுகளில் உள்ள ஈடுபாடும் என்னை யாத்திரமின்றி வேறு சில ஆசிரியர்களையும் அவளின் மீது அக்கறை கொள்ளச் செய்ததில் எந்தவொரு வியப்பும் இல்லை.

சாந்தர்ப்பவசமாக நான் அதே வகுப்பிற்கே தொடர்ந்தும் வகுப்பாசிரியராக கடமையாற்ற வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. “புதுசா வந்தவாருக்கு இப்ப A/L time table ஐத் தூக்கிக் குடுக்கேலாது”

“நாங்கள் experience teachers இருக்கிறீம். அவருக்கு எப்பிடி இப்ப A/L குடுக்கிறது?”

“Degree முடிச்சாப்போல பெரியாக்களோ, உடன் A/L குடுக்கேலாது. கொஞ்ச நாளைக்கு இருக்கட்டும்.”

அவரவர் பாட்டுக்கு எதேதோ பேசிக்கொண்டார்கள்.

“சேர் என்ன செய்வம்? நீங்கள் புதுசா வந்தனீங்கள். கொஞ்சம் ஸ்ராஃப்பை அனுசரிச்சுப் போனால் நல்லது”

“நான் ஒரு மறுப்பும் சொல்லேல சேர். எந்த வகுப்பெண்டாலும் செய்யுறன்”

இடைநிலை வகுப்புகளுக்கு வரலாற்றுப் பாடத்திற்கும், கயல்விழியின் வகுப்பிற்கு வகுப்பாசிரியராகவும் மூன்று வருடங்களாக பொறுப்பாக இருக்கிறேன்.

இடைநிலை வகுப்புகளுக்கு கற்பிப்பதென்பது ஒரு வித்தியாசமான அனுபவம். கிடைத்தற்கரிய இன்பம். அதனை சொல்லிலோ எழுத்திலோ வடித்துவிட முடியாது. நேசித்து அனுபவித்தால் மட்டுமே விளங்கும். அந்த அனுபவத்தை இழக்க விரும்பாமலே நான் தொடர்ந்தும் மறுப்புச் சொல்லாமல் அந்தத் தரையேறினே ஏற்று வருகிறேன் என்பது யாருக்கும் தெரியாத ரகசியம்.

குழந்தைப் பருவத்தில் பாடசாலைக்கு வந்து, பிள்ளை பருவத்தைக் கடந்து,

கட்டினமைப் பருவத்தை அணுகும்போது அம்மாணவர்களின் நடத்தைகளில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் எம்மை அதிசயிக்க வைக்கும்.

“மூக்கு வடிவது கூடத்தெரியாமல் அழுது கொண்டிருந்த இவனா இது?” என்ற எண்ணம் அடிக்கடி தோன்றும்.

விஞ்ஞான ரீதியாக சொல்வதாக இருந்தால் ஒமோன்களின் விளைவினால் ஏற்படும் மாற்றங்கள் என்று சொல்லலாம். சாதாரண வார்த்தைகளில் உடல் வளர்ச்சி என்று சொல்லலாம். காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், அந்த வயதில் அவர்களின் ஒட்டுமொத்த செயற்பாடும் மாறுவதென்னவோ உண்மைதான்.

ஆண் பிள்ளைகளாக இருந்தால் தம்மைத்தாமே பெரியவர்களாகப் பாவனை செய்து, தம்மை மற்றவர்கள் பெரியவர்களாக கருதவேண்டும் என்பதற்காகவே தம்முடைய நடத்தைகளை மாற்றிக்கொள்வர்.

பெண்பிள்ளைகளாக இருந்தால் அச்சம், மடம், நாணம், பயிப்பு எனும் நால்வகைக் குணங்களும் ஒருங்கே கிடைக்கப்பெற்று தன்னை மற்றவர்கள் ‘இவள் அழகானவள். நல்ல பழக்க வழக்கம் உள்ள பண்பான பிள்ளை’ என்று மதிப்பிட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் நடந்து கொள்வர்.

பருவகால மாற்றம் போன்று இப்பருவ வளர்ச்சியும் ரசிக்கத்தக்க ஒன்றுதான். அந்த வாய்ப்பு தொடர்ச்சியாக சீனியர் ரீச்சர்ஸினால் எனக்கு வழங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

ஏழாம், எட்டாம், ஒன்பதாம் தரங்களில் கயல்விழி ஒரு நாளேனும் பாடசாலைக்கு வராமல் நிற்பதில்லை. பத்தாம்

தரத்திலிருந்து அவளை ‘ஏழரைச்சனியன் நன்றாகப் பிடித்து விட்டது’ என்று எண்ணுமளவிற்கு அவளின் பாடசாலை வரவு மோசமானதாக இருந்தது.

இதைப்பற்றி ஒருநாள் அவளிடம் விசாரித்தேன். அவளிடமிருந்து எந்தவொரு பிரயோசனமான பதிலையும் பெறமுடியவில்லை.

அவளின் வீட்டிற்குச் சென்று தாய், தகப்பனை விசாரித்து,

அதிபரிடமும் முறைப்பாடு செய்து, தண்டனை வழங்கி,

அவளைப் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக வரச்செய்வதற்காக நான் எடுத்த எந்தவொரு முயற்சியும் பயனளிக்கவில்லை.

‘உவருக்கேன் தேவையில்லாத வேலை?’

‘எத்தின பிள்ளையள் ஒழுங்கா வராமல் இருக்குதுகள். அவளில் மட்டும் ஏன் உவளவு அக்கறை?’

‘உவற்ற போக்குவாக்குகள் அவளவு சரியில்லை. பொய்பின்ப பிள்ளையளென்பா விழுந்தடிச்சுக் கவனிக்கிறார்’

போன்ற முதுகுக்குப் பின்னால் கதைக்கும் கதைகளும்,

“சேர் கிராமப்புறங்களில் உப்பிடித்தான் சேர். தாய் தகப்பன்

பிள்ளையளக் கவனிக்கிறேல. அவங்களுக்குப் பிள்ளப்பெறவே நேரங்காணாது. டசின் கணக்கில் பெத்து வச்சிருக்கிறாங்கள்”

“நீங்கள் கணக்க யோசிக்கிறியள் சேர். என்ன நடந்தாலும் நடக்கட்டுமெண்டு பேசாமல் இருக்கப் பழக வேணும்”

“அதுகளையும் குற சொல்லேலாது சேர். சாப்பாட்டுக்கு வழி கிடந்தாலெல்லோ படிப்பைப் பற்றி யோசிக்கிறதுக்கு. பெடியள் எல்லாம் சனி ஞாயிறு லீவுக்க எல்லாம் வேலக்குப் போறாங்கள் சேர்”

இப்படி எனக்கு அறிவுரை சொல்வதாக நினைத்து என்னைக் கட்டிப்போடும் முயற்சியில் தான் பலர் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

பாடசாலை இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிக்கான பயிற்சிகளில் மாணவர்கள் ஈடுபட்டிருந்த போது கயல்விழி வகுப்பில் மேசையின் மேல் தலைவைத்துப் படுத்திருப்பதைக் கண்டு ஒரு நாள் கூப்பிட்டு விசாரித்தேன்.

“காலில் கிழுவங்கட்டை குத்தி நடக்கேலாது சேர்” என்று நொண்டி நொண்டி நடந்து காட்டினார்.

கயல்விழியின் நடத்தைமாற்றம் எனக்குச் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியது. சயன்ஸ் ரீச்சரிடம் இது தொடர்பாக கலந்தாலோசிக்க முயன்றேன். ஏனோ அவர் அன்றிலிருந்து என் முகத்தில் விழிப்பதைத் தவிர்க்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

பிறகு ஒரு நாள்,

“வேடஸ் ரீச்சரோட என்ன கதக்கிறதெண்டு தெரியாது. மனோஸ் தெரியாத ஆள்” என்று சயன்ஸ் ரீச்சர் கதைத்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

ஆசிரியத்துவத்தின் மகத்துவத்தை உணராமல் ஒவ்வொருவரும் நடப்பதை அவதானித்த போது கையாலாகாதவனாக நின்றேன். சில நாட்களுக்குப் பிறகு கயல்விழி முற்று முழுதாக பாடசாலைக்கு வராமல் நின்றாவிட்டார்.

ஒரு நாள் காலை நேரம். பிறையாள் முடிந்து வந்தபோது “என்ன சேர்? பேரன் பிறந்திருக்கிறானாம்?”

என்று ஒரு ஆசிரியர் கேட்டபோது, உண்மையில் எனக்கு எதுவுமே விளங்கவில்லை.

“என்ன ரீச்சர் சொல்லுறியன்?”

“உங்கட கிளாஸ் பெட்டைக்கு ஆம்பிளப்பிள்ள பிறந்திருக்குதாம்”

நான் திகைத்துப் போனேன். பூமி பிளந்து அண்ட வெளியில் தூக்கி வீசப்பட்டது போன்று தலை சுற்றத் தொடங்கியது. எனது சந்தேகத்தைத் தீர்ப்பதற்காக வகுப்புக்கு விரைந்தேன். வகுப்பில் மாணவர்கள் குசுகுவென்று ஏதோ கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். என்னைக் கண்டதும் சட்டென்று வகுப்பு அமையியானது.

ஒரு மாணவி தயங்கித் தயங்கி என்னருகே வந்தாள்.

“சேர்”

நான் ‘சொல்லு’ என்பதுபோலப் பார்த்தேன்.

“கயல்விழிக்கு ஆம்பிளப்பிள்ள பிறந்திருக்குதாம் சேர்”

“என்னடி சொல்கிறாய்?”

நான் கோபமாகக் கேட்டேன்.

“அதுதான் சேர். கயல்விழிக்கு ஆம்பிளப்பிள்ள பிறந்திருக்குதாம்”

“உனக்கென்னண்டு தெரியும்?”

“கயல்விழி னர் வீட்டுக்கு பக்கத்தில் இருக்கிற மீனா சொன்னவள்”

அவள் தனிமையை நாடியபோதும், எப்போதும் சோம்பலாக இருந்தபோதும், பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக வராதபோதும்

பாடசாலைச் செயற்பாடுகளில் ஆர்வமில்லாமல் இருந்தபோதும்,

அக்கறை எடுக்காத ஆசிரியர்களுக்கும், என்னைப்போல் அரைகுறை அக்கறை எடுத்த ஆசிரியர்களுக்கும் இன்று கதைப்பதற்கு சுவாரசியமான சம்பவம் ஒன்று அகப்பட்டுவிட்டது.

ஒரு ஆசிரியரின் பணி வகுப்பறையில் கற்றல் கற்பித்தலுடன் நிறைவடைந்து விடுவதில்லை. மாணவரின் நலன்களிலும், அவனது நடத்தைகளிலும் அக்கறை கொண்டதாகவும், அவனது செயற்பாடுகளுக்கான பின்னணிக்காரணங்களை அறிந்து அதற்கான பரிகார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாகவும், அவனை அரவணைத்து அன்பு செலுத்தி வழிநடத்தி நாட்டிற்கும் சமுதாயத்திற்கும் ஏற்ற நற்பிரசையாக உருவாக்குவதற்கும், அந்த நோக்கங்களை அடைவதற்காக ஓயாது பாடுபடுவதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதுவே தமது தலையாய பணியென்பதை ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் உணர்ந்து நடக்க வேண்டும். என்ற அர்த்தத்தில் சஞ்சிகையொன்றில் வெளிவந்த “எது வரை நீளும் ஆசிரியர் பணி?” என்ற கட்டுரை ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

ஒரு சில நாட்களின் பின்னர் அந்தக் குழந்தை பெற்ற குழந்தையின் தந்தை அவரின் சித்தப்பன் என்றும், அவளது பெற்றோர்கள் வயல் வேலைக்காக சென்றிருந்த மழை நாள் ஒன்றில் தனது காம இச்சையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அந்தச் சிறிய மலரை ஏதேதோ சொல்லி ஏமாற்றி நுகர்ந்தான் என்பதையும் கேள்விப்பட்ட போது நான் ஆசிரியராக இருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டி இருந்தது.

பின்குறிப்பு:

ஒவ்வொரு பெற்றோர்களும், முக்கியமாக கிராமப்புறங்களிலும், தமிழர்களின் தலைவதியாகவும் /நிரந்தர வதிவிடங்களாகவும் மாறிவிட்ட அகதி முகாம்களிலும் வாழுகின்ற பெற்றோர்கள் தமது கட்டிடமைப் பருவப் பிள்ளைகளின் நடத்தைகளிலும் செயற்பாடுகளிலும் மிகுந்த அவதானத்துடன் இருத்தல் வேண்டும். அவர்களுக்கு தேவையான புத்திமதிகளையும், அறிவுரைகளையும் எல்லா நேரத்திலும் தவறாமல் வழங்கி, அவர்களை நல்லதொரு மனிதனாக, சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற ஒரு பிரஜையாக மாற்றுவதற்கான முயற்சிகளில் ஓயாது ஈடுபட வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பது மட்டுமே தமது பணியென இருக்காது மாணவர்களுக்கு பல்வேறு வழிகளில் வ்சதி செய்பவர்களாகவும், வழிநடத்துபவர்களாகவும், ஆலோசகர்களாகவும் செயற்பட வேண்டும். இந்தக் கருத்துக்கள் பெற்றோர்களையும், ஆசிரியர்களையும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற ஆவலே இக்கதையை எழுதுவதற்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தது.

“சிறுவர்கள் மீதான பாலியல் துன்புரிமையாகத் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். மண்ணில் சுதந்திரமாய் வாழுவதற்கான எல்லா வகை உரிமைகளும் சிறுவர்களுக்கும் உண்டு”

சிறுகதை எழுதுவோம் (4)

- செங்கை ஆழியான் க. குணராசா

நவீன புனைகதைகளுள் சிறுகதைகள் வெளிவருகின்ற வேகமும் எழுத்தாளர்களால் அவை எழுதப்படுகின்ற தொகையும் மிக அதிகமாகும். ஆனால் எழுதப்படுகின்ற சிறுகதைகள் சிறுகதை என்ற இலக்கியத்தின் வகைக்குள் அமையாது போகின்றன. அதற்குக் காரணம் சிறுகதை வகை பற்றிய தெளிவின்மையே ஆகும். சிறுகதை என்றால் என்ன? பெயருக்கேற்ப சிறிய இலக்கிய வகை அது. உலகின் பெரும்பாலான சிறந்த சிறுகதைகள் பெரிதும் ஒரு சிக்கலை ஏற்படுத்தி இறுதியில் அவிழ்த்து விடை காண்பதாக அல்லது வாசகன் முற்றிலும் எதிர்பார்க்காத திருப்பத்துடன் நிறைவுறுவதாகவுள்ளன. டிப்பவன் மனதில் இறுதியில் ஓர் உணர்ச்சியை எஞ்சவிடுவனவாக அல்லது வாழ்க்கைக்கு ஓர் ஒளிப் புள்ளியைக் காட்டுவனவாக நல்ல சிறுகதைகள் அமைகின்றன. இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் தமது சிறுகதைகளில் சிலிரக்க வைக்கும் உள்ளடக்கத்தை தெரிவு செய்கிறார்கள். ஆனால் மற்றைய உருவத்தையும் சிறுகதை நேர்த்தியையும் கைவிட்டுவிடுகிறார்கள். சிறுகதைக்குரிய நேர்த்தி என்பது எழுத்தாளனின் ஆளுமையைப் பொறுத்தது. சிறுகதை நிகழும் களவிபரணை, நடை, உத்தி, பாத்திரங்கள், உவமானங்கள், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சமூகச் செய்தி எனப்பலவற்றைப் பொறுத்தது.

ஆனந்தனின் தண்ணீர் தாகம், இலங்கையர்கோனின் வெள்ளிப்பாதசரம் வைத்தியலிங்கத்தின் பாற்கஞ்சி எனும் கதைகள் பற்றிக் கடந்த முறைகளில் ஆராய்ந்தோம். இம்முறை சம்பந்தநின் 'மதம்' என்ற சிறுகதையை ஆராய்வோம். தமிழ்ச் சிறுகதைகளுக்கு அழுத்தமான காவிய மரபினைத் தந்தவர் சம்பந்தன் ஆவார். கலைமகள். கிராம ஊழியன். மறு மலர்ச்சி, ஈழகேசரி முதலான பத்திரிகைகளில் அவரது படைப்புகள் வெளிவந்தன. இருபதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். ஈழத்தில் சிறுகதைகளில் உருவமும் உள்ளடக்கமும் செய்பமாக அமைவதற்குச் சம்பந்தனின் ஆராய்வு காலக்கதைகள் உதவியுள்ளன. சம்பந்தனின் சிறுகதைகளில் ஆதர்ப்புத்துவ விசாரணைகள் அழுத்தமாகப் பதிந்திருக்கும். அவரின் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு 'துறவு' என்பதாகும்.

ஈழம் சிறுகதைத் துறையில் தலைநிமிர்ந்து நிற்பதற்கு வித்திட்ட பெருமை சம்பந்தரைச்சாரும். 1923 இல் பிறந்த சம்பந்தர் 1938 இல் தனது முதலாவது சிறுகதையான 'தாராபாயை' கலைமகளில் எழுதினார். இந்து - முஸ்லிம் இனக்கவரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிறுகதை எழுதப்பட்டது. அதேபோல் எழுதப்பட்ட இன்னொரு சிறுகதை தான் மதம் 'அவரது எல்லா சிருஷ்டிகளிலும் சிறந்ததாக எனக்குப் பிடித்தது இது தான்' என்பார் கனக செந்திரநாதன். மதத்தின் கரு அல்லது உள்ளடக்கம் மிக எளிமையானது

முஸ்லிம் பெண்ணான சலீமாவை காப்பாற்றிய சந்திரநாத் என்ற இந்து இளைஞன் அவளைப் பாதுகாப்பாக உரியவிடத்தில் சேர்ப்பிக்கிறான். அதனால் காயமடைகின்றான். இரண்டு சமூகங்களுக்கான இனக்கவரம் அர்த்தமற்றதென எடுத்துரைக்கிறான். மிகச் சிறியதொரு கருவை ஆசிரியர் அற்புதமான கதையாக உருவாக்கியுள்ளார். இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் முன்னர் வெடித்த இனக்கவரம் அப்பாவி மக்களை அநியாயமாகப் பலிகொண்டது. முஸ்லிம்களும் இந்துக்களும் பலியாகினார்கள். அத்தகைய இனக்கவரமொன்றில் சலீமா என்ற முஸ்லிம் பெண்ணை சந்திரநாத் காப்பாற்றுகிறான். இனக்கவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இலங்கையில் மூத்தபடைப்பாளி வரதர் கற்பு என்றொரு சிறுகதையைப் படைத்துள்ளார். முஸ்லிம் மக்களது வெறியும் இந்து மக்களின் வெறியும் இச்சிறுகதையில் நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. சம்பந்தரது சிறுகதைகளில் உலகப் பொதுமை உள்ளடக்கமாக அமையும் சிறப்பைக் கொண்டுள்ளன. கதைகளின் உள்ளடக்கமாக மானிடநேயம் அமைவது பொதுப்பண்பாகும். சம்பந்தனின் சிறுகதைகள் உலகப் பொதுப் பண்புகளையே பேசுகின்றன. எல்லைகளைக் கடந்தவை.

இக்கதையில் பெரிதான உத்தி கையாளப்படவில்லை. சாதாரணமான உத்தியாயினும் கதை சொன்ன முறையால் வலுவடைந்துள்ளது. இச்சிறுகதையில் தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு என்ற விதிமுறையில் சாதாரணமான ஒழுங்கு முறையில் தான் கருதிய கருவை விபரித்துவிடும் சிறுகதைகளில் ஒன்றாக இச்சிறுகதையுள்ளது. மதம் அவ்வகையானது. இந்த வகைக்கு கதாசிரியர் நல்ல கதை சொல்லியாக இருக்கவேண்டும். மதம் நல்ல கதை சொல்லியால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இச்சிறுகதையை சம்பந்தன் நான்கு பகுதிகளாக விபரித்துள்ளார். கால நீட்சி கவனத்திற் கொள்ளப்படவில்லை. 1939 களில் இவ்வகையான நல்ல சிறுகதையை எழுதியுள்ளார் சம்பந்தன் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. புதிதாகக் கதை எழுதுபவர்கள் இந்த சாதாரண உத்தியையே கையாளலாம். தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு என்ற ஒழுங்கு முறையில் எழுதுவது ஏற்றதாகும். கதையை வெகு இலகுவாக விபரித்துவிடலாம். கால நீட்சியை மனதில் கொள்ளாது கதையை மன விருப்பப்படி ஒழுங்கு முறையில் சொல்லிவிடலாம். கதையை விபரிக்கும்போது சில கவையழகு முறையை கையாளவேண்டும் அவ்வளவுதான். அதைத் தான். சிறுகதைக்குரிய நேர்த்தி என்கின்றோம்.

மதம் எளிமையான தமிழ் நடைபில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அழகான உரை நடைகையாளப் பெற்ற சிறுகதை இதுவாகும். ஆசிரியரின் உரைநடையில் மிக்க எளிமை காணப்படுகின்றது. காவியச் சுவை கொண்டவை. கற்பனை திறன் வாய்ந்தவை. இலக்கணவழுவற்றவை. “சலீமா. என்னை ஒரு கெட்டவன். மனிதத் தன்மை இல்லாதவன் என்று சொல்லும்படி செய்துவிடாதே. எனக்காக கொஞ்சம் பொறுத்திரு” எனப்போகும். வலிந்து பெரிய வசனங்களை ஆசிரியர் தவிர்ந்துள்ளார். வெள்ளிப்பாதசரத்தில் இலங்கையர்கோன் உரைநடையில் கையாண்ட அழகும் இலக்கிய நயமும் இல்லை என்றே குறிப்பிட வேண்டும். ஆனால், பாத்திரங்கள் உரையாடும் போதும் பேச்சுவழக்கு கையாளப்படவில்லை. உரைநடையில். இவர் புனிதத் தன்மையைக் கையாள்வதாக செய்யின்செல்வன் கூறுவார். பாத்திரங்கள் தூய்மையான தமிழில் உரையாடுகின்றன. இன்றைய சிறுகதைகளில் பாத்திரங்கள் தமது பிரதேச பேச்சுத்தமிழையே பேசுகின்றன. இஸ்லாமிய பேச்சுத் தமிழ் தென்னிலங்கைப் பிரதேசத் தமிழ். கிழக்கிலங்கைப் பேச்சுத்தமிழ் மலையகப் பேச்சுத் தமிழ் என்பன சர்வசாதாரணமாகச் சிறுகதைகளில் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. பாத்திரங்களின் உரையாடலில் அவ்வாறு கையாள்வது சிறப்பானது என்பது என் கருத்து. பாத்திரங்களை அவற்றின் இயல்புகளைப் படிப்படியாக வளர்த்துள்ளார். சந்திரநாத் மனிதநேயம் மிக்கவன். இந்து மதத்தினிடையே செல்வாக்குடையவன். செல்வந்தன். இரக்க குணம் உடையவன். இவை அனைத்தும் படிப்படியாக சம்பந்தநின் முழுக் கதையிலும் சொல்லப்படுகின்றன. அவரின் கதையை முழுமையாகப் படித்த பின்னரே பாத்திர இயல்புகளைப் புரிந்து கொள்ளலாம். பேச்சு வழக்கில்லாமல் சிறப்பற்ற சிறுகதைக்கு சம்பந்தநின் மதம் தக்க உதாரணம்.

நல்லதொரு சிறுகதையின் நேர்த்தியை கையாளும் ஏற்ற உவமைகள் எடுத்தியம்புகின்றன. ஆனால், மதத்தில் அவ்வாறான உவமைகளை மருந்துக்கும் காணமுடியாது. இதனைக் கொண்டு அதற்காக இச்சிறுகதையைத் தள்ளிவிட முடியாதுள்ளது. எனினும் தக்க உவமைகள் தனிக் கம்பீரத்தை சிறுகதைகளுக்குத் தருகின்றன என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. நமது முன்னோடி எழுத்தாளர் 1939 களில் தக்க உவமைகள் இல்லாமலேயே இப்படிப்பொரு அற்புதமான கதையை எழுதியுள்ளார் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

மனித குலத்திற்கான இரக்கத்தைக் கதை எங்கும் காணலாம். இனக்கலவரத்தினால் ஏற்படும் இழப்பினை சமூகத்திற்கு ஒவ்வா மையை ஆசிரியர் விபரிக்கத் தவறவில்லை. சமூகப்பயன் அதுதான்.

‘பழிக்குப் பழி வாங்க வேண்டும் என்னும் எண்ணமே இன்று தேசம் முழுவதும் நடக்கும் எல்லாக் கொடுமைக்கும் காரணம் என்பதை நீ உணரவில்லையா சலீமா?’

‘முஸ்லிம்கள் என்று பிறந்த ஒரு குற்றத்திற்காக அநியாயமாக யார் யார் கொல்லப்பட்டார்களோ?’

‘நீங்கள் மனித ஜனம் தானா? அல்லது பிசாசு கூட்டமா? ஒன்றுமே அறியாத ஏழைகளை வதம் செய்தீர்கள்.’

‘நான் ஹிந்துவாகப் பிறந்து விட்டேன். நீங்கள் முஸ்லிம்களாப் பிறந்து விட்டீர்கள். ஆயினும் என்ன? நாமெல்லாரும் இந்த நாடு பெற்ற குழந்தைகள் தாமே?’

இப்பழைய சிறுகதையில் ஒரு முழுமையிருக்கிறது.

சலீமா

அவள் அசையவில்லை. சந்திரநாத் அவளைப் பார்த்தபடியே நின்றான். நிமிஷங்கள் ஒவ்வொன்றாகக் கழிந்துகொண்டே இருந்தன. அவள் தலையில் முக்காடு விலகி ஒரு புறத்திலே கிடந்தது. முதல் நாள் வாரிவிட்ட கூந்தல் கலைந்து பறந்து கொண்டிருந்தது முகத்தை மேசையோடு சேர்த்தபடி கவிழ்ந்திருந்தாள். ஆயினும் அவள் விம்மி விம்மி அழுது கொண்டிருப்பது நன்றாகவே தெரிந்தது. சந்திரநாத் மறுபடியும் “சலீமா!” என்று கூப்பிட்டான். அப்பொழுது அவனுடைய குரலிலும் ஒரு வித கரகரப்பு தட்டியது. சில நிமிஷங்கள் கழிந்தன அவள் அசையாமல் அப்படியே தான் இருந்தாள். மூன்றாம் முறையாகவும் கூப்பிட்டுக்கொண்டு அவள் மெல்ல மெல்ல நடந்து அவளுக்கருகில் வந்தாள். அப்பொழுதுதான் அவள் தலையைத் தூக்கினாள். கண்ணீர் அவளது பொன் போன்ற கன்னங்களில் கோடு கிழித்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அதைப்பார்த்தவடன் அவனும் பேசமுடியாமல் அழுபவன் போலவே நின்றான். சிறிது நேரம் சென்றது. பிறகு அவள் அவனைப் பார்த்து ஒருவித ஏளனம், ஆவேசம் எல்லாம் கலந்த குரலில் இதைக் கேட்டாள்:

“உங்கள் ஹிந்து சமூகத்திற்கு மேலும் மேலும் வெற்றிக்குமேல் வெற்றி கிடைக்கிறது. இல்லையா?

சந்திரநாத் ஒன்றுமே பேசவில்லை. அவள் அதே தொனியில் மறுபடியும் பேசினாள். ஆனால் விஷயம் வேறொன்றாக இருந்தது.

“என்னை எதற்காக இங்கே கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறீர்கள்?”

இப்படியாக ஒரு கேள்வி கிளம்பும் என்று அவள் கனவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதனால் சிறிது நேரம் யோசித்துக் கொண்டே நின்றுவிட்டு பிறகு சொன்னாள்.

“உன் தந்தையும் இதையே விரும்பியிருந்தார். என் கடமையும் இதுதானே?”

அவள் மேலும் பேச விரும்பாதவள் போலவே மௌனமாக இருந்தாள். சந்திரநாத் அவளைப் பார்த்தபடியே அங்குமிங்குமாக நடந்து கொண்டிருந்தான். சிறிது நேரம் சென்றதும் அவள் மீண்டும் ஆரம்பித்தாள். அதற்குள்ளாக மறுபடியும் அவளுடைய கண்கள் கலங்கி விட்டன.

“அந்தப் பக்கத்தில் வசித்த நம் ஜனங்கள் எல்லோருமே கொல்லப்பட்டு விட்டார்களா?”

“எனக்கு நிச்சயமாக ஒன்றுமே தெரியாது, சலீமா. நான் இங்கே வருவதற்கு முன்பே எல்லாம் நடந்து விட்டது. உன் தந்தையார் உன் விஷயமாக அறிவித்திருந்தாராம். அதைக் கேட்டதுமே புறப்பட்டு உன்னிடம் வந்தேன்.

அவள் மறுபடியும் விம்மி விம்மி அழத்தொடங்கினாள். அதைப்பார்த்ததும் அவள் கிட்டச்சென்று சலீமா, எப்படியோ எல்லாம் நடந்து விட்டது. வீணாக அழாதே அழுதுதான் வரப்போவது என்ன? நீ ஒரு குழந்தையா?” என்று ஆறுதல் சொன்னாள்.

அவளுடைய கண்களும் முகமும் சிவந்து பொங்கி இருந்தன. அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள்.

அப்போது வேலைக்காரி ஒருத்தி ஒரு தட்டில் ஏதோ உண்ணுவதற்கும் குடிப்பதற்கும் கொண்டு வந்து அவள் முன்னிலையில் வைத்துவிட்டு சென்றாள். அவளை இடைமறித்து, “இது யாருக்காக?” என்று சலீமா கேட்டாள். அந்த வேலைக்காரி ஒன்றுமே பேசாது சந்திரநாதத்தையும் அவளையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள்.

அப்போது அவன் பதில் சொன்னான். “வீணாக உன்னையே வெறுத்துக் கொள்ளுகிறாய். நீ படித்தவள் அதிலும் அறிவுள்ளவள். வாழ்க்கையில் எல்லோருக்குமே துன்பங்கள் எதிர்பாராத நிலையில் மலைபோல வந்து விழுகின்றன. அதற்காக எல்லோருமே இறந்து விடுகிறார்களா?”

அவன் ஆவேசத்துடன் எழுந்து நின்று சொன்னான்.

“இது தற்செயலாக நிகழ்ந்த ஒன்றா, மறந்து விட? பழிக்குப் பழி வாங்க முடிந்தால் ஒரு சமயம் நான் மறக்கக்கூடும். என் ஆசையும் அதுவே”

பழிக்குப்பழி வாங்க வேண்டும் என்னும் எண்ணமே இன்று தேசம் முழுவதும் நடக்கும் எல்லாக் கொடுமைக்கும் காரணம் என்பதை நீ உணரவில்லையா சலீமா?

எங்கோ எவனோ யாரையோ கொன்றதற்கு வேறு ஒரு மூலையிலே வாடும் ஒன்றுமறிபாத மக்களைக் கொன்று குறையாட நான் விரும்பவில்லை. என் பெற்றோர்களை, உறவினர்களை, காரணம் நீதி நியாயம் ஒன்றுமே இன்றி யார் கொன்றார்களோ அவர்களையே தண்டிக்க வேண்டும் என்று உயிர் துடிக்கிறது. இதில் நியாயம் இல்லை என்று சொல்ல யாராலும் முடியாது.”

“சலீமா, நீ சொல்வது சரியாகவே இருக்கலாம். ஆனால் அதில் ஒரு பிரயோஜனமும் கிடைக்கப்போவதில்லை. பதிலுக்கு இன்னும் அநேகருடைய கண்ணீரால் நமது நாட்டு மண் நனைக்கப்படும் என்பது மட்டும் நிச்சயமாகும்.”

இந்த வார்த்தைகள் அவளிடத்தில் ஒருமாறுதலையும் உண்டு பண்ணி விடவில்லை. அவள் முன்போன்ற உணர்ச்சிகளுடனேயே காணப்பட்டாள். பேச்சை நிறுத்தி விட்டு அவளைப் பார்த்தபடியே சந்திரநாத் மௌனமாக இருந்தான். சிறிது நேரத்திற்குள் அவன் மறுபடியும் எழுந்து நின்று, “இவ்வளவிற்குப் பிறகும் என்னை எதற்காக இங்கே பாதுகாத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நான் போக வேண்டும். இதைத்தவிர என்னால் இப்போது வேறு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது” என்று சொன்னான்.

“எங்கே போக வேண்டும் என்கிறாய்?”

எங்கேயோ? என்னுடைய இடத்திற்குத்தான். முஸ்லிம்கள் என்று பிறந்த ஒரு குற்றத்திற்காக அநியாயமாக யார் யார் கொல்லப்பட்டாகளோ அவர்கள் செத்து கிடக்கும் இடத்திற்குத் தான் நான் போக வேண்டும்”

சந்திரநாத் இதற்கு ஒரு பதிலும் சொல்ல விரும்பவில்லை. நிலத்தைப் பார்த்தபடி எதையோ சிந்தித்துக்கொண்டு சும்மா இருந்தான்.

அவன் தொடர்ந்து பேசினான். வரவர அவருடைய வார்த்தைகளில், தோற்றத்தில் ஒருவித வேகமும் வர்மமும் கலந்து காணப்பட்டன.

“இனி எனக்கு யாருமே உரிமையானவர்களல்ல. என்னுடைய துன்பத்திற்கு மரணத்திற்கு கண்ணீர் விடத்தக்கவர்கள் எல்லோருமே பூண்டோடு அழிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். இனி எனக்கு மரணம் தான் சுகம் தரும். நானும் அதையே விரும்புகிறேன்.”

மேலே அவளால் பேச முடியவில்லை. திரும்பவும் மேசை மீது முகத்தை வைத்துக்கொண்டு விம்மி விம்மி அழத்தொடங்கினாள்.

அதைப்பார்த்தவுடனே சந்திரநாத் எழுந்து அவளுக்கருகில் போய் நின்று, “சலீமா!” என்று உருக்கமாகக் கூப்பிட்டான். அந்தக் குரலுக்குச் செவி கொடுக்காமலிருக்க அவளால் முடியவில்லை. அதனால் தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தாள். அவன் அவளது கையைப் பிடித்துக்கொண்டே இதைச் சொன்னான்:

“நீ மறுபடியும் குழந்தையைப் போலவே பேசுகிறாய் நடக்கக்கூடாதது நடந்துவிட்டது என்பது உண்மைதான். இந்த நிலையிலும் நிதானமான பாதையில் நியாயத்தோடு நடக்கக்கூடிய ஆற்றலை சம்பாதித்துக்கொள்வதுதான் மனிதத் தன்மை. அதை இழந்துவிடுவது மிகவும் இலேசு. ஆனால் அதைக் காப்பாற்றுவது எல்லோருக்கும் இயலாத காரியமாகும். ஒருவேளை நீ என்னிடத்திலே சந்தேகப்படுகிறாயா?”

சிறிதுநேரம் வரையில் மௌனமாக இருந்துவிட்டு மறுபடியும் தொடங்கினாள்:

“இதோ பார், நீ யாருக்காக இவ்வளவு கவலைப்பட்டு அழுகிறாயோ அவர்களையும் காப்பாற்றி உன்னையும் அழாமல் செய்திருப்பேன். தூதரிருஷ்டவசமாக நான் அப்பொழுது இங்கே இருக்கவில்லை. கடைசியில் உன்னை மட்டுமே காப்பாற்ற முடிந்தது. இனி உன்னைப் பாதுகாத்து வைப்பதும் உன் மனத்திற்கு ஆறுதலைத் தேடித் தருவதும் என் கடமை.”

அவன் பேச்சை நிறுத்தினதும் அவன் தொடங்கினான்.

“தயவுசெய்து பெரிய மனசு வைத்து என்னைச் சாகவிட்டு விடுங்கள். இதுதான் நீங்கள் எனக்குச் செய்யும்பெரிய ஆறுதல்.”

சந்திரநாத் அவளைப்பார்த்தபடியே சிலைபோல இருந்தான். அவருடைய உள்ளம் எந்தவிதமான சமாதானத்தாலும் ஆறுகிற நிலையில் இல்லை என்பது நன்றாக விளங்கியது. சிறிது நேரம் வரையில் அவளாலும் ஒன்றும் பேசமுடியவில்லை. பிறகு ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு, “சலீமா, என்னை ஒரு கெட்டவன், மனிதத்தன்மை இல்லாதவன் என்று சொல்லும்படி செய்துவிடாதே. எனக்காகக் கொஞ்சம் பொறுத்திரு” என்று வேண்டினான்.

அவன் மேலே ஒன்றுமே பேசவில்லை. வேதனைகளை அடக்கிக் கொண்டு ஒருவாறு மௌனமாக இருக்க முயன்றான்.

அப்போது வெளியே கொஞ்ச தூரத்துக்கப்பால் வெறிகொண்ட ஜனங்களின் குமுறல் கடலின் அலைபோலக் கேட்கத் தொங்கியது. அந்தச் சத்தம் காதில் விழுந்ததும் அவன் எழுந்த நின்று, “சலீமா” இன்றும் தொடங்கி விட்டார்கள். என்றே தோன்றுகிறது. நான் போக வேண்டும். ஐயோ! மனிதர்கள் தர்மத்தையும் கடமையையும் மறந்து எப்படி மிருகங்களாக மாறுகிறார்களோ, தெரியவில்லை. நான் போய்ச் சீக்கிரமாகத் திரும்பிவிடுகிறேன், சலீமா!” என்று சொன்னான்.

“வேண்டாம் நீங்கள் அந்த இடத்திற்குப் போகவே கூடாது. ஒருவேளை உங்களையும் நான் இழந்து விடநேரிடும்.”

“திடீரென் இப்படி ஏன் சொன்னேன்?” என்று அப்போது அவருக்கே தெரியவில்லை. ஆனாலும் அவருடைய மிருதுவான பெண் உள்ளம் இதையே தான் விரும்பியது. சந்திரநாத் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் ஏனோ மிகுந்த

ஆறுதலடைந்தான். பிறகு, சலீமா, நீ ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே எனக்கு ஒரு தீங்குமே வந்து விடாது. நான் இந்த சமயத்தில் வீட்டினுள்ளே இருப்பது பெரிய துரோகமாகும் என்று சொல்லிக்கொண்டே வெளியேறினான். போகும் போது வாசலிலே நின்று வேலையாளைப் பார்த்து, “ஜாக்கிரதை!” என்று எச்சரித்துவிட்டுச் சென்றான்.

தெருவில் இறங்கினதும் கூக்குரல்கள் வருகிற திக்கை நோக்கி வேகமாக நடந்தான். சிறிது நேரத்திற்குள் ஜனங்களின் வெறி கொண்ட பேய்க்கூத்து அவன் கண்ணுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. மேலே அவன் ஓடியே சென்றான். வேங்கையின் கோரமான இயல்புடைய அந்த ஜனக்கூட்டமும் அவனைக் கண்டதும் மெல்ல விலகியது. சிலர் உண்மையாகவே பயந்து ஒதுங்கினார்கள். இன்னும் சிலருக்கு அவனுடைய இரக்கம் அல்லவளவாகப் பிடிக்கவில்லை. ஆனாலும் அவர்களும் மெல்ல ஒதுங்கி அல்லிட்டுத்தை விட்டு அகன்றார்கள்.

அதற்கிடையில் அந்தப் பகுதியில் வசித்த முஸ்லிம்கள் ஆண்கள் பெண்கள் குழந்தைகள் என்ற எல்லாரும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பரிதாபகரமான அவர்களது முகத்தைப் பார்த்ததும் சந்திரநாத் அழுதுவிட்டான். பிறகு அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆறுதல் சொல்லித் தன் ஆட்களின் உண்மையான சிலரை அவர்களுடைய பாதுகாப்புக்காக நிறுத்தி வைத்து அவர்களுக்கு நம்பிக்கை தந்த பிறகே வீட்டை நினைத்தான்.

2

சலீமா சாளரத்தின் வழியாகத் தெருவைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். ஜனங்கள் பிரேதக் களையுடன். அங்குமிங்குமாகப் போய் கொண்டிருந்தார்கள். “இது ஏன்?” என்று சிந்திக்கவும் அவளால் அப்பொழுது முடியவில்லை. சிறிது நேரத்தில் ஒரு கூட்டத்தவர்கள் அந்தப் பக்கத்தில் வந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்ததுமே இன்ன இடத்தில் இருந்து தான் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்பதை அவன் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது.

அவர்களில் பலர் இளைஞர்கள். சிலர் நடுத்தர வயதினர். இரண்டொரு கிழவர்களும் இருக்கத்தான் செய்தார்கள். ஒருவெற்றிக்குப்பின் ஆடிக்கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் வருகிற யுத்த வீரர்களைப் போல அவர்களும் உல்லாசமாகவே வந்தார்கள். அதைப்பார்த்ததும் அவளுக்கு உடம்பெல்லாம் பற்றிக் கொண்டது. எழுந்து சாளரத்துக்குப் பக்கத்திலே வந்து நின்று கையைக் காட்டி ஒருவனைக் கூப்பிட்டான். எல்லோரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

“நீங்கள் மனித ஜன்மங்கள் தானா? அல்லது பிசாசுக் கூட்டமா?”

இந்த வார்த்தைகளைப் பேசும்போது அவளிடம் அலாதியான ஒரு கம்பீரம் காணப்பட்டது. வந்தவர்களுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவர்கள் அதில் நின்றபடியே தடுமாறினார்கள். மறுபடியும் அவள் பேசத் தொடங்கினாள்:

“ஒன்றுமே அறியாத ஏழைகளை வதைசெய்தீர்கள். கொள்ளையடித்தீர்கள். எல்லாம் மறுபடியும் வட்டியோடு சேர்த்து அனுபவிக்கும் நாள் தூரத்தில் இருக்கவில்லை. அடே! நான் யார் தெரியுமா? உங்களால் கொல்லப்பட்ட, கொள்ளையிடப்பட்ட அந்த நிரபராதிகளான முஸ்லிம்களின் கூட்டத்தில் தவறியிருக்கும் ஒருத்திதான். பதிலுக்கு வஞ்சம் தீர்க்கும்

வரையில் உயிரோடு இருக்கிறேன் என்பதை மறந்து விடவேண்டாம்.”

அவள் தூக்கை போலவே அப்போது விளங்கினாள். அதற்குள் சிலர் நிமிர்ந்து பார்த்துவிட்டு “இது சந்திரநாத் அவர்களின் வீடு என்றார்கள். உடனே எல்லோரும் மேலே பார்த்துவிட்டு யோசித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். ஒருவனுக்கு மட்டும் அவளுடைய வார்த்தைகள் பொறுக்கவில்லை. அவன் வாசல்க்காக ஓடினான். அதற்குள் வாயிலிலே நின்றுவேண்டிய அவனை வெளியே தள்ளிக் கதவைத் தாழிட்டு விட்டான்.

அப்பொழுதுதான் சந்திரநாத் அங்கே வந்து சேர்ந்தான். வீட்டின் அருகே நின்ற ஜனங்களைப் பார்த்ததும், என்ன? என்று கேட்டான். அவனைக் கண்டதும் அந்த ஜனங்கள் நழுவ ஆரம்பித்தார்கள். அவன் எல்லோரையும் மறித்து நிறுத்திக் கொண்டு இரண்டொரு வார்த்தை மட்டும் பேசினான்.

“நீங்கள் தானா உண்மையான ஹிந்துக்கள்? ஐயோ! நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் மதத்தின் பழம்பெருமைக்கு தர்மத்திற்கு அழிய வேடி விட்டீர்கள். பரம்பரையாக வந்த சகிப்புத்தன்மை எப்படி உங்களிடம் இருந்து மறைந்தது? பதிலுக்கு இராட்சசர்களாகி விட்டீர்களே? உங்களைப் பாரக்கவே என் கண்கள் கூக்கின்றன.”

கடைசியில் அவன் தொண்டை குழறியது. அவ்வளவில் பேச்சை நிறுத்திவிட்டு படிபூது ஏறிநின்று அந்த ஜனங்களை ஒருமுறை பார்த்தான். எல்லோரும் கணத்தில் அந்த இடத்தை விட்டு மறைந்து விட்டார்கள்.

சந்திரநாத் மேலும் சிறிது நேரம் வரையில் அதிலேயே நின்று விட்டு உள்ளே நுழைந்தான். எதிரில் சலீமா நின்றாள். அப்போது அவளிடம் நிரந்தரமாக உறைந்து கிடந்த சோகத்தின் திரை முழுவதும் விலகி இருக்க ஒருவித ரொளத்திரமே காணப்பட்டது. அவன் அவளை ஒருமுறை உற்றுப்பார்த்துவிட்டு மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டே, “சலீமா, உள்ளே போ இது என்ன பைத்தியக்காரத்தனம்?” என்று ஒரு மாதிரியாகச் சொன்னான். அவளோ அதை அலட்சியமாகக் கேட்டுக்கொண்டு அங்குமிங்குமாக நடந்து கொண்டிருந்தான்.

அப்பொழுதுதான் அந்தத் தந்தி வந்தது. சந்திரநாத் அதை வாங்கிப் படித்ததும், “சலீமா, எல்லோரும் செளக்கியமாக டாக்காவிலே இருக்கிறார்களாமே” என்று தந்தியை நீட்டினான். உடனே, உண்மையாகவா? என்று கூச்சலிட்டுக்கொண்டே அவள் ஓடி வந்தாள். பிறகு கொஞ்ச நேரமாக அங்குமிங்குமாகச் சிறு குழந்தையைப் போலவே குதித்துக் குதித்து ஓடித்திரிந்தாள்.

பிறகு அவனுக்கருவில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு “என்னை எப்போது டாக்காவிற்கு அனுப்பப் போகிறீர்கள்?” என்று கேட்டாள்.

“நீ எப்போது போக விரும்புகிறாய்?”

“எவ்வளவு சீக்கிரமாகப் போக முடியுமோ; அது உங்களையே பொறுத்தது”.

சந்திரநாத் சிறிது வரையில் யோசித்துக் கொண்டிருந்துவிட்டுச் சொன்னான்.

“சலீமா, எதிர்பாராமல் திடீர் திடீரென்று எங்குமே கலகங்கள் முளைத்துவிடுகின்றன. அதனாலேதான் யோசிக்கின்றேன். அல்லது...”

அதற்குள் அவள் இடைமறித்து, “நீங்கள் கஷ்டப்பட வேண்டாம். என்னை வண்டியில் ஏற்றிவிட்டாலே போதும். எப்படியாவது நாள் போய்விடுகிறேன் என்றால்.

இதைக்கேட்டதும் அவனுக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது. சலீமா அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பிறகு சந்திரநாத் இதையே சொன்னான்: “ஒன்றுக்கும் அவசரப்படாதே சலீமா! எப்படியாவது உன்னை அங்கே கொண்டுபோய் சேர்த்து விடுகிறேன். நினைத்தவுடனே எதையும் செய்துவிடக் கூடிய நேரம் இதுவல்ல என்பதை நீயே நன்றாக உணருவாய்”.

அவளெல்லாவற்றையும் கேட்டுக்கொண்டு மெளனமாக இருந்தாள். பிறகு எழுந்து சென்று அங்கே கிடந்த பட்சணத்தட்டை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அவனுக்கு முன்பாக வைத்தாள்.

“விரும்பாளி சாப்பிடுமுன் வீட்டுக்குடையவனான ஒரு ஹிந்து சாப்பிடுகிற வழக்கம் இல்லையே?”

“அது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள் சாப்பிடுமுன் நான் எதையும் தொடமாட்டேன் என சத்தியஞ் செய்து விட்டேன் என்று வைத்துக்கொண்டால்...”

அவன்பேச்சை நிறுத்திவிட்டுத் தட்டை எடுத்து நீட்டினாள். அவன் அந்தத் தட்டை வாங்கித் தனக்கு முன்னால் வைத்துவிட்டு அவளுடைய முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மறுபடியும் அவள் தொடங்கினாள்: “ஒரு முஸ்லிம் பெண் கொடுக்க, உயர்ந்த ஹிந்து குடும்பத்திலே பிறந்த நீங்கள் உண்ணக்கூடாது என்று இருக்கிறீர்களா?”

அவ்வளவில் அவன் சாப்பிடத் தொடங்கினான். அப்பால் இரண்டு பேருமாகவே பட்சணங்களைக் காலி செய்தார்கள்.

பிறகு அவள் சந்திரநாதத்தைப் பார்த்து, “உங்களிடம் ஒன்று கேட்கிறேன், ஒளிக்காமலே சொல்லுகிறீர்களா?” என்று கேட்டாள். அவன் வெறுமனே தலையை மட்டும் அசைத்துத் தன் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தான்.

“சிலமணி நேரத்திற்கு முன் நான் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு நீங்கள் என்மீது வெறுப்புக் கொள்ளவில்லையா? மறைக்காமல் சொல்லுங்கள்.”

அவன் சாந்தமான குரலிலே “சலீமா, எதற்காகவும் நான் கோபிக்கிறதில்லையே” என்றான்.

“ஆனாலும் என் அறிவில்லாத வார்த்தைகளை நீங்கள் மறந்து விடவேண்டும்”

“நீ அப்படி எதையும் சொல்லிவிடவில்லை.”

“என்னுடைய மனம் சாந்தியடையவில்லையே.”

“அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?”

“உங்களுக்கு எது இஷ்டமோ அதன்படி என்னைத் தண்டித்து விடுங்கள்.”

“சரி, தண்டிக்கிறேன்; அதற்குரிய நேரம் வரும்” எனோ, இரண்டு பேருமாகவே சிரித்தார்கள்.

3

மறுநாள் அதிகாலையிலேயே அந்த வீட்டு வாசலிலே ஒரு வண்டி வந்து நின்றது. சந்திரநாத் அது யார் என்று பார்க்க ஆணை அனுப்பினான். அதற்குள் அந்தக் கிழவர் உள்ளே வந்து விட்டார். முதிர்ந்த நிலையிலும் அவருடைய வாயிலிருந்து வந்த வார்த்தைகள் இளமைகளைத் தொட்டுக் காட்டின.

“சந்திரநாத்!” என்று முதலில் ஆத்திரத்தோடு கத்தினார். அவன் ஒன்றும் புரியாமலே ஓடி வந்து, “நமஸ்காரம் தாத்தா” என்று வணங்கினான். அவர் அவனுடைய வணக்கத்தை ஏற்கவில்லை. மேலும் ஆத்திரம் கொண்டவராய், “நீ அந்நிய

மதத்தைச் சேர்ந்த ஓர் இளம்பெண்ணை இங்கே வைத்திருக்கிறாயாமே?” என்று உறுமினார்.

அவன் ஒன்றுமே பேசவில்லை. அவருடைய கோபம் மேலும் உச்சநிலையைக் கிட்டியது.

“எதற்காக அவளை நீ இங்கே வைத்திருக்க வேண்டும்? எங்கள் ஹிந்து தர்மத்துக்குச் சாவுமணி அடித்துவிட்டாயே.”

அப்பொழுதுதான் அவன் வாயைத் திறந்து மெல்லப் பதில் சொன்னான்:

“தாத்தா, இதனால் நான் ஹிந்து தர்மத்துக்குச் சாவுமணி அடிக்கவில்லை. உண்மையில் ஹிந்து தர்மத்தைச் சாக விடாமல் காப்பாற்றி விட்டேன்.”

கிழவர் தன் வாயில் வந்தபடியெல்லாம் திட்டிக் கொண்டே வெளியே சென்று வண்டியில் ஏறி விட்டார். அவன் அவர் பின்னோடு போய் நமஸ்கரித்துவிட்டுத் திரும்பி வந்தான். அதுவரைக்கும் உள்ளே நின்ற சலீமா அப்பொழுதுதான் முன் ஹாலுக்கு வந்து சேர்ந்தாள். அவளுடைய முகம் கொஞ்சம் வாடியிருந்தது. அதைப்பார்த்ததும், “இந்த மனிதர்களுடைய எந்த விதமான வார்த்தைகளையும் நீ பொருட்படுத்தக்கூடாது அவர்கள் “பாட்டன் சொன்னான்” “அப்பன் செய்தான்” என்று தர்மம் பேசுவார்கள். சலீமா, இது என் வீடு, ஆதலால் உனக்கும் உரிமை உண்டு. எனவே நீ சிந்திக்க நியாயமே இல்லை” என்று ஆறுதல் சொன்னாள். அவள் சிறிதுநேரம் வரையில் ஒன்றுமே பேசாமல் இருந்துவிட்டு, “எப்படியானாலும் என்னைச் சீக்கிரம் அனுப்பி விடுங்கள்” என்று கேட்டுக் கொண்டாள்.

இதைக்கேட்டதும் அவனும் “சரி” என்று தலையை அசைத்தான்.

4

அன்றைக்கே புறப்படுவதற்குரிய எல்லா ஆயத்தங்களையும் செய்து முடித்தார்கள். அவனுடைய மோட்டார்வண்டியைச் சாரதி வாயிலிலே கொண்டு வந்து நிறுத்திவிட்டு வெளியே வந்து நின்றான்.

சந்திரநாத் தன் அறையிலிருந்து புறப்பட்டு நேரே அவன் இருந்த அறையை நோக்கி நடந்தான். அவன் வருவதைக்கண்டதும் சலீமா எழுந்து நின்று, “புறப்பட ஆயத்தமா” என்று கேட்டாள்.

“ஆம்; இதை உன் கைப்பெட்டியினுள்ளே வை”

“எதற்காக இதை நான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்?”

அவர்களும் எல்லாவற்றையும் இழந்தே போயிருக்கிறார்கள். இது அவசியம் உங்களுக்குத் தேவைப்படும்.

“ஆனாலும் இவ்வளவும் எதற்கு?”

“பரவாயில்லை”

“ஐயோ! இதில் எத்தனை ஆயிரம் தந்திருக்கிறீர்கள்?”

“பாரமாக இருக்கிறதா?”

அவள் பேசாமல் நின்றாள். அதை வாங்கி அவளது கைப்பெட்டியைத் திறந்து அவனே வைத்து விட்டான்.

மோட்டார் வண்டி பாதையிலே போய்க்கொண்டிருந்தது. சந்திரநாத் தேவண்டியை ஒட்டிக் கொண்டு போனான். சலீமா பின்புறத்து ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தாள். இடையில் “எதற்காக மோட்டார் ஒட்டியை நிறுத்தி விட்டு வருகிறீர்கள்?” என்று அவள் கேட்டாள். நான் இப்பொழுது உங்கள் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வாழுகிற இடத்துக்கு வருகிறேன். அவர்களோ

இன்று ஜாதி மாத வெறியில் நமக்கும் வழிகாட்டிகளாக இருக்கிறார்கள். அபாயம் வந்தாலும் நான் அமைதியாகவும் சந்தோஷமாகவும் ஏற்பேன். “எனக்காக மற்றவர்கள் ஏன் அகப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டும்?” என்று எண்ணியதால்.....” என்று இழுத்தான்.

அவன் உடனே “வண்டியை நிறுத்துங்கள் என்று கூச்சலிடத் தொடங்கி விட்டான். கடைசியில் வண்டியை நிறுத்தியே அவளைச் சமாதானம் செய்ய முடிந்தது. பிறகு அவளும் முன்பக்க ஆசனத்துக்கு வந்து உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

வண்டி மறுபடியும் போய்க் கொண்டிருந்தது. இடையில், “சலீமா நீ ஒரு முஸ்லிம் பெண். உங்கள் ஜாதிப் பெண்கள், ஆசாரப்படி வெளியே தலையைக் கூட நீட்டுவதில்லை. அப்படியிருக்க அந்திய மத்தவனாகிய ஒருவனுக்கு பக்கத்தில் நீ உட்கார்ந்திருக்கிறாயே..” என்று அவன் பேசி முடிபதற்குள்ளாகவே அவன் தொடங்கி விட்டான்.

“எல்லா மதத்திலும் இப்படியான உருத்துப்போன கட்டுப்பாடுகள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. அது உண்மையில் நியாயமென்றே வைத்துக் கொண்டாலும் நீங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் என்னை யாரும் தடுக்க முடியாது.”

அவன் திரும்பி அவளைப் பார்த்துக்கொண்டே “ஏன் அப்படி” என்று கேட்டான்.

“அது என் இஷ்டம்”

மறுபடியும் சந்திரநாத் திரும்பி அவளைப் பார்த்தான்.

இரண்டு பேருடைய உள்ளத்திலும் உண்டான மலர்ச்சி அவர்கள் முகங்களில் வெளியாகி மறைந்தது. வண்டி மேலே போய்க்கொண்டிருந்தது.

“இன்னும் எத்தனை மைல் போக வேண்டும்?” என்று இடையில் சலீமா கேட்டாள்.

“பாதி தூரத்துக்கு மேலே வந்துவிட்டோம். இனி ஹந்துக்களினால் எந்த அபாயமும் வராது. நீ பயமின்றி இருக்கலாம்.”

அவன் இதைக் கேட்டதும், ஆனால் இனித்தான். நான் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும் அல்லவா? என் உயிர் போன பிறகே உங்களுக்கு ஏதேனும் தொந்தரவு வரலாம்” என்று சொல்லி விட்டு மெல்லச் சிரித்தான்.

“சலீமா, நீயோ ஒரு பெண் எப்பொழுதும் பெண்களைக் காப்பாற்ற ஆண்கள் தங்களைத் தியாகம் செய்வதுதான் தர்மம். நீ நினைப்பது தப்பு.”

“இந்தத் தர்மங்களைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றுமே தெரியாது ஆனாலும் நான் அப்படித்தான் செய்வேன். அதை யாரும் தடுக்க முடியாது.”

சந்திரநாத் மௌனமாகவே வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு சென்றான். “போகவேண்டிய தூரத்தில் பெரும்பகுதி கழிந்து விட்டதல்லவா? என்று இடையில் அவன் கேட்டான். அவனும் “ஆம்” என்று தலையை அசைத்தான்.

ஒரு சந்திப்பில் திரும்பியவுடனே திடீரென்று ஒரு ஜனக்கூட்டம் எதிரே காட்சி கொடுத்தது. அவர்களது நிலையைக் கண்டதும். சந்திரநாத் திகைத்து வண்டியை நிறுத்தினான். அந்தக் கூட்டத்திலிருந்த சிலர் வேகமாக அவர்களது வண்டியை நோக்கி ஓடி வந்தார்கள். அதற்குள் ஒருவன் தூரத்திலிருந்தே கல் ஒன்றை வீசி எறிந்தான். அது

வண்டியின் முன்புறத்திலே பட்டுத் தெறித்துக் கண்ணாடியை உடைத்து விட்டது. ஒரு கண்ணாடித்துண்டு சந்திரநாத்தின் நெற்றியில் பறந்து ரத்தத்தைப் பெருகச் செய்தது.

கணத்துள் சலீமா அந்த ஜனக்கூட்டத்தின் முன்பாக நின்றாள். அவளைப் பார்த்ததும், “இவள் ஓர் உயர்ந்த ஜாதி முஸ்லிம் பெண்” என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்து கொண்டார்கள். உடனே சிலர் பின்வாங்கி ஒதுங்கினார்கள். மற்றவர்கள் வெறிகொண்டு தான் நின்றார்கள். அதற்குள் ஒருவன் சொன்னான்: “அடே இவன் ஒரு ஹிந்துவாகவே இருக்க வேண்டும்.”

எல்லோரும் சந்திரநாத்தையே பார்த்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தின் ராட்சத எதிர்ப்பை அடக்கிச் சலீமாவின் குரல் எழுந்து கேட்டது.

“எல்லோரும் விலகுங்கள். உங்கள் ஜாதியை உங்கள் மதத்தைச் சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான மக்களைப் காதுபாத்த இந்த மகான் யாராக இருந்தாலும், எந்த மதத்தவராக இருந்தாலும் என்ன? நீங்களும் உங்கள் மதத்தாரும் அவர் காலடியில் மண்டியிட்டு வணங்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

“நான் யார் என்று இன்னும் நீங்கள் உணரவில்லையா? என்னையும் என்னைப்போன்ற உங்கள் மனிதர்களையும் காப்பாற்றிய உங்கள் ஆண்டவனின் அன்பரது புனித உள்ளத்தைப் புண்படுத்தி விட்டீர்கள்.”

பேச்சை நிறுத்திவிட்டு எல்லோரையும் ஒருமுறை நிமிர்ந்து பார்த்தான். அத்தனை பேரும் அசையாமல் அப்படியே நின்றார்கள். பிறகு அவன் தன் புடவையின் ஒரு தலைப்பைக் கிழித்து அவனது நெற்றியில் வழிந்த ரத்தத்தைத் துடைத்துக் கட்டுப்போட்டான்.

சந்திரநாத் அசையாமல் அப்படியே இருந்தான். முன்புறத்தில் நின்றவர்களில் சிலர் மண்டியிட்டு மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

உள்ளே அவன் வண்டியை விட்டு இறங்கி நின்று இதையே சொன்னான்: “நான் ஹிந்துவாகப் பிறந்து விட்டேன். நீங்கள் முஸ்லிம்களாகப் பிறந்து விட்டீர்கள். ஆயினும் என்ன? நாமெல்லோரும் இந்த நாடு பெற்ற குழந்தைகள் தாமே!”

அவ்வளவோடு நிறுத்திவிட்டு அந்தக் கூட்டத்தைநோக்கி நமஸ்கரித்தான். அதைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற ஒரு வயோதிபர் அருகில் வந்து அவன் கைகளைப் பிடித்துத் தன் கண்களில் ஒத்திக் கொண்டான்.

வண்டி புறப்படும் பொழுது கூட்டத்தினர் எல்லோருமே அமைதியாக நின்று தங்கள் வணக்கத்தைத் தெரியப்படுத்தினார்கள்.

வண்டி போய்க்கொண்டிருந்தது.

“சலீமா!” என்றான் சந்திரநாத்

அவன் தன் கையினால் அவனது நெற்றியைத் தடவிக்கொண்டே, “வலிக்கிறதா?” என்று கேட்டான்.

சந்திரநாத் சொன்னான்: “வலி எப்பொழுதோ மறைந்து விட்டது. அதற்கு மாறாக உடம்பு முழுவதும் குளிர், உள்ளம் இனிக்கிறது. சலீமா!”

உடனே அவன் அவனது கையைப் பிடித்துத் தன் கண்களில் ஒத்திக்கொண்டான். அந்தக் கையில் இரண்டு துளி நீர் ஓட்டிக் கொண்டிருந்தது.

கலைச்செல்வி காலம்

25. கலைச்செல்வி வளர்த்த எழுத்தாளர்கள் - 3

கீவிஞர் பா.சத்தியசீலனைத் தமிழ் இலக்கிய இரசிகர்கள் பலர் இன்றும் நினைவில் வைத்திருப்பதற்கு அவரிடமிருந்த அபார கவிதையாற்றலே காரணம். ஓசைச் சிறப்பும் இனிமையும் எளிமையும் நிறைந்த பல கவிதைகளை அவர் எழுதியுள்ளார். அல்லைப்பிட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அவர் மிக இளவயதிலேயே கவிதைகளை எழுதத்தொடங்கி விட்டார் “கவிதைபைத் தருவாள் தோழா” என்ற கவிதை மூலம் 1962 மாதியில் அவர் “கலைச் செல்வி” வாசகர்களுக்கு அறிமுகமானார். அதே ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற யாழ் இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஆண்டு விழாவின் ஓர் அங்கமான கவியரங்கிற்கு கலந்து கொண்டு அவர் பாடிய “பாடிப் பயனென்?” என்ற தலைப்பிலான கவிதை, அவ்விழாவிற்குச் சமூகமளித்த எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் போன்ற அனைவரதும் பாராட்டையும் பெற்றது. 1962 ஆவணியில் வெளிவந்த “கலைச்செல்வி” கலைவிழா மலரில் அவருடைய அந்த கவிதையை முழுமையாகவே வெளியிட்டேன். தமிழக ஓவியர் யாதவன் வரைந்த கலைச் செல்வி அட்டைப் படம் பற்றி அவர் எழுதிய “ஓவியமும் காவியமும்” 1962 புரட்டாதி இதழில் வெளிவந்தது. கலைச் செல்வி 1963 ஆனி இதழில் அவர் எழுதிய “விழி திறப்பு” என்ற நீண்ட கவிதையும் அவருடைய கவித்துவச்சிறப்புக்கு உதாரணமாக அமைந்தது.

“மண்ணவன்” என்ற புனைபெயரில் யோ. பெண்டிக் பாலன் எழுதிய “மனக்கோலம்” சிறுகதை 1962 மாதியில் இடம்பெற்றது. கல்யாணத்திற்காக ஏங்கி நிற்கும் குரூபி ஒருத்தியின் எண்ணைச் சிதறல்களை ஒன்றாக்கி “மனக்கோல” த்தை வரைந்திருந்தார் அவர். யாழ் இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் அவர், இரண்டாவதுப் பரிசைப் பெற்றிருந்ததையும் என் அறிமுகக் குறிப்பிற் சேர்த்துள்ளேன். கலைவிழாவை யொட்டிக் “கலைச்செல்வி” நடத்திய அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டியிலும் இவருக்கு இரண்டாவது பரிசு கிடைத்தது. பெற்றெடுத்த மகளின் நல்வாழ்விற்காக தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தன்னை வருத்திப் பாடுபட்ட ஓர் அருமைத் தாயின் அவல வாழ்க்கையை சோக ரசம் இழையோடச் சுவையாகச் சொல்லப்பட்ட “மெழுகுவார்த்தி” என்ற அந்தச் சிறுகதை 1962 ஜப்பசி “கலைச் செல்வி” யில் இடம்பெற்றது.

கலைச்செல்வி சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசைப் பெற்றவர் “செம்பியன் செல்வன்” என்பதை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தேன். மூன்றாம் பரிசைப் பெற்றவர் எம். எம். மக்கீன், ஈழத்தில் உள்ள முல்லை எழுத்தாளர்களுள் இவர் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் என்பதையும் இவருடைய நாடகங்களும் ஒலிச்சித்திரங்களும் இலங்கை வானொலியில் அடிக்கடி இடம் பெறுகின்றன என்பதையும் என் அறிமுக உரை வெளியிடுத்தியது. மருதானையையும் ஆணைக்கோட்டையையும் இணைத்து அசல் யாழ்ப்பாணப் பாத்திரமொன்றை இவர்

உருவாக்கிக் கதையில் உலாவவிட்டதையும் நான் விசேடமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்ற வேளைகளிலெல்லாம் “கலைச்செல்வி” யின் இலக்கியச் சேவைகளைப் பாராட்டுவதை தன் இயல்பாக்கிக் கொண்டுள்ளவர் மக்கீன். “எழுதிச் செல்லும் விதியின் கை” என்ற அவருடைய சிறுகதை 1963 புரட்டாதி - ஜப்பசி இதழிலும், “அப்துல்லாவின் பெருநாள்” அவ்வாண்டு மார்ச்சு இதழிலும் வெளிவந்தன.

“கலைச்செல்வி” நடத்திய நகைச்சுவை கட்டுரைப் போட்டி தொடர்பான பகுதியில் இந்நாட்டின் நகைச்சுவை எழுத்து நகைச்சுவை எழுத்தாளர் சம்பந்தமாகச் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தேன். நகைச்சுவை எழுத்தாளர்களின் “தட்டுப்பாடு” பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நல்ல ஒரு நகைச்சுவை எழுத்தாளரை ஈழத்து இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கும் வாய்ப்பு 1962 ஆம் ஆண்டிற்கு “கலைச்செல்வி” க்குக் கிடைத்தது. அந்த ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் பொ. சண்முகநாதன் எழுதிய “சிறுகதை எழுதுங்கள்” என்ற கட்டுரை வெளியானது. 1963 பொங்கல் மலரில் அவர் எழுதிய கட்டுரையின் தலைப்பு “கந்தர் புராணம்” என்பது. “கொழும்பு பெண்” 1962 பங்குளியிலும், “எழுத்தாளன்” புரட்டாதி “கலைச்செல்வி” யிலும் “கொழும்புப் பெண் வேண்டாம்” 1964 வைகாசியிலும், “இதோ ஒரு பத்திகை” 1966 ஜப்பசி, “கலைச் செல்வி” யிலும், இடம்பெற்றன. பாடசாலைச் சிறுவர்கள் அவசியம் படித்துப் பார்க்க வேண்டிய “ரிச்சேட் கிழவன்” என்ற சிறுகதை 1965 ஆனி இதழில் வெளிவந்தது. “கலைச் செல்வி” வெளியீடான “கொழும்புப் பெண்” என்ற இவருடைய முதலாவது கட்டுரைத் தொகுதியே இலங்கையில் வெளியான முதலாவது நகைச் சுவைக் கட்டுரைத் தொகுதி என்ற பெருமைக்கும் உரியது.

இப்போது இளண்டன் மாநகரைத் தன் வாழ்விடமாக்கி, “புதினம்” இதழ் மூலம் அங்குள்ள நம்மவரின் மொழியார்வம், இனப்பற்று ஆகியவற்றைத் தூண்டியும் அவர்களின் கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளித்தும் வரும் பாமா இராஜ கோபால் “கலைச்செல்வி” மூலமே எழுத்துத் துறையில் காலடி எடுத்து வைத்தவர். மாணவனாக இருந்த அவர் இலக்கிய ஆர்வம் காரணமாகக் “கலைச்செல்வி” சம்பந்தமான சில பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டார். “இரட்டையர்கள்” என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய சிறுவர் தொடர்கதை பலருடைய பாராட்டையும் பெற்றது. “கலைச்செல்வி” யில் இடம்பெற்ற “பலதும் பத்தும்” என்ற பல்கலைத் தொகுப்பைத் தயாரிப்பதிலும் அவர் பெரிதும் உதவினார்.

இலங்கை மலையகத்தைச் சேர்ந்த இரா. இளஞ்செழியன் என்பவருடைய முதலாவது சிறுகதை “மல்லிகைப்பூ” 1962 டிசெம்பர் இதழில் வெளிவந்தது. இளைஞன் ஒருவரின் ஏக்கம் நிறைந்த வாழ்க்கையை இனிய தமிழ் நடையில் அவர் எழுதியிருந்தார். அவர் எழுதிய “பிரமை” (புள்-சித் 1965),

தொடர்ச்சி 37ம் பக்கம்

நேர் காணல்

சந்தவ்ய : த. ஞானசேகரன்

(20)

வள்ளுவத்தை ஜோசப்

16.02.2009ல் அகவை எழுபத்தைந்தை நிறைவு செய்து 16.05.2010ல் பவள விழா கொண்டாடிய தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக இந்த நேர்காணல் தொடரை ஞானம் வழங்குகின்றது.

பூபாலசிங்கம் ஸ்ரீதாசிங் அவர்களுக்காக செங்கை ஆழியான் தொகுத்தளித்த ஈழத்து முன்னோடிச் சிறுகதைகள் ஒரு வரலாற்றுத்தடம்.

இந்தத் தொகுதியுடன் இலக்கிய நூல்களாக ஒரு ஆறு அல்லது எழு நூல்களை பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது என்று நினைக்கின்றேன்.

நீர்வை பொன்னையனின் இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகள் - 'பாதை' - 'வேட்கை'

தெனியானின் இரண்டு நாவல்கள் - 'மரக்கொக்கு' - 'காத்திருப்பு'

மரக்கொக்கு ஒரு வித்தியாசமான நாவல்! முற்போக்கு எழுத்தாளர்களில் தெனியானின் வித்தியாசம் போல மரக்கொக்கு என்னும் தலைப்பு தி. ஜானகிராமனின் மரப்பகவை நினைவுபடுத்தினாலும் கூட.

கே. விஜயனின் 'மனநதியின் சிறு அலைகள்' நாவல். சிங்களம், பௌத்தம் என்று மொழியின் பெயராலும் மதத்தின் பெயராலும் பேரினவாதம் வளப்படுத்தப்பட்ட தொடங்கிய காலங்களில் இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கங்களின் தோற்றம் செயற்பாடுகள் பற்றிப் பேசுகின்ற நெசவாலைத் தொழிலாளர் பற்றிய நல்லதொரு நாவல் விஜயனுடையது.

இந்த வரிசையில் பூபாலசிங்கம் வெளியிட்ட ஈழத்து "முன்னோடிச் சிறுகதைகள்" நூல் செங்கை ஆழியான் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட ஒரு எழுபது என்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளை, அவற்றை எழுதிய கதாசிரியர்கள் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தேடுவது, தொகுப்பது என்பது எத்தனை கடினமான காரியம். இந்த நூலின் ஒரு சில கதாசிரியர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இது அன்னாரின் புனை பெயர். அவருடைய இயற்பெயரை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று ஒரு வேதனையுடன் குறிக்கின்றார் செங்கை ஆழியான் அவர்கள். ஈழத்தமிழ் இலக்கியம் எதிர் கொள்ளும் ஒரு பாரதூரமான பிரச்சினை இது.

ஒரு எழுபது என்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்திய ஒரு எழுத்தாளன் பற்றிய விபரங்களை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பற்றவர்களாகவே நாம் இருக்கின்றோம். இவைகள் தனி மனித முயற்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டவைகள்.

ஆவணக் கூடங்கள், சுவடிகள் காப்பகம் போன்ற நிறுவன ரீதியான அமைப்புக்கள் செய்ய வேண்டிய பணிகள் இவை!

தூரதிஷ்டவசமாக நம் மத்தியில் அவைகள் இல்லை. பல்கலைக் கழகங்கள் இவை பற்றிய அக்கறையற்றவைகளாகவே இருக்கின்றன.

அரச ரீதியாக இயங்கும் இந்நிறுவனங்கள் - தேசிய நூலகம் போன்றவைகளின் தமிழ்ப் பிரிவுகள் 'தமிழ்தானே' என்னும் ஏனோ தானோ நிலையிலேயே இயங்குகின்றன.

ஒரு பத்து வருடத்துக்கு முன் வந்த படைப்புக்களைத் தேடிக் கொள்வதை பெரும்பாடாக இருக்கிறது நமக்கு. இத்தனைக்கும் மத்தியில், செங்கை ஆழியானின் தனிமனித முயற்சி தந்திருக்கும் இதுபோன்ற தொகுதிகள் மெய் சிலிர்க்கச் செய்பவைகள் தான்.

துரையியின் 'உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்' 1997ல் வெளிவந்தது. வெளியீட்டு விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் இப்படி ஒரு தொகுதி யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து எப்போதோ வந்திருக்க வேண்டியது என்று குறிப்பிட்டார்.

2001ல் 'ஈழத்து முன்னோடிச் சிறுகதைகள்' தொகுப்பை வெளியிட்டதன் மூலம் ஸ்ரீதாசிங் அவர்களும் செங்கை ஆழியான் அவர்களும் அந்தப்பணியினை சிறப்பாகச் செய்துள்ளனர்.

பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம் ஈழத்து இலக்கியத்துக்காக இன்னும் நிறையச் செய்திருக்கலாம் என்னும் ஆதங்கம் எனக்குண்டு.

ஒரு வருடத்துக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று இலங்கை எழுத்தாளர்களின் நூல்களையாவது வெளியிட இலக்கிய மனம் கொண்ட அவர் முன்வரவேண்டும். கையைச் சுட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று நான் கூற முன்வரவில்லை. புத்தக விநியோகத்தில் கரை கண்டவர் நீங்கள். மணிமேகலை ரவிக்கு முடிமென்றால் - நம்மவர்களின் நூல்களை வெளியிட்டு கையைச் சுட்டுக்கொள்ளாமலிருக்க - உங்களால் முடியாதா என்று தான் கூற முனைகின்றேன்.

துரையியின் உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் வெளியான அதே 1997ல் செங்கையாழியான் தொகுத்த மறுமலர்ச்சிக்கதைகள் வெளிவந்தது. வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையின் கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு இந்த நூலுக்கான நிதியுதவியை செய்துள்ளது.

அமைச்சின் செயலாளர் சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்களின் இலக்கிய மனம் இதைச் செய்யத்தூண்டியிருக்கிறது.

சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்கள் விரிந்த இலக்கிய மனம் கொண்டவர்.

மல்லிகையின் வெள்ளி விழா மலர் வெளியீட்டு நிகழ்வுக்காக கொழும்பிலிருந்து நானும் மேமன்கவி, திக்குவல்லைக்கமால், அந்தனி ஜீவா, ஆப்டன், அல் அஸுமத், தர்மசீலன் ஆகிய இலக்கிய நண்பர்களும் யாழ் சென்றிருந்தோம். 1990 மார்ச்சாக இருக்கலாம்.

அப்போது யாழ் மாவட்ட உள்நூராட்சி உதவி ஆணையாளராக இருந்தவர் சுந்தரம் டிவகலாலா அவர்கள். கொழும்பிலிருந்து ஒரு இலக்கிய நண்பர் குழாம் மல்லிகைக்காக யாழ்ப்பாணம் வந்திருக்கிறது என்று மகிழ்ந்து போனவர். அவரது இல்லத்தில் எங்களுக்கு இராப்போஜன விருந்தளித்துக் கௌரவித்தார். சு. டிவகலாலா என்று கை எழுத்திட்டு ஆளுக்கொரு நூல் கொடுத்தார். எனக்குக் கிடைத்த நூல் அமரர் டர்னியலின் தண்ணீர் நாவல்.

2002ல் யாழ் இலக்கிய வட்டம் மூலமாக சுதந்திரன் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 750 பக்கங்களில் ஒரு பெருந்தொகுதியை உருவாக்கி இருக்கின்றார் செங்கை ஆழியான்.

சுதந்திரனில் வெளியான 109 சிறுகதைகள் கொண்ட பாரிய தொகுதி இது.

இதற்கான நிதியினை வழங்கியவர் வடக்குப் புனர்வாழ்வு, புனர்மைப்பு மற்றும் தமிழுழலாக்கல் அமைச்சர் டக்லஸ் தேவானந்தா அவர்கள் என்ற செய்தியையும் செங்கை ஆழியான் அவர்கள் பதிந்து வைத்துள்ளார் அந்த நூலில்.

மலையகத்திலும் மாகாண சபைகள் இருக்கின்றன. அமைச்சர்கள் இருக்கின்றார்கள். அரசு நிதியும் இருக்கலாம். இதுபோல் இலக்கியத்துக்காக இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுவதற்காக ஏதாவது உதவி செய்துள்ளார்களா என்பதுதான் தெரியவில்லை!

பிந்திய 90களில் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் பதிவாளர் நாயகமாக செங்கை ஆழியான் அவர்கள் ஏற்றிருந்த பதவியும் ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி, சுதந்திரன்; ஈழநாடு போன்றவைகளின் தேடுதலுக்கான ஒரு சக்தியாக, வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தமையும் குறிப்பிடக்கூடியதே.

இதுபோன்ற தொகுப்புக்களுக்கப்பாலும் அவரது எழுத்துப் பணிகள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வரலாற்றுச் செழுமை தேடும் பணிகளாக மிளிர்ந்துள்ளன.

2000ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பகாலத்தில் அவர் மல்லிகையில் எழுதிவந்த 'ஈழத்து முன்னோடி நாவல்கள் பற்றிய கட்டுரைத்தொடர்' எத்தனை முக்கியத்துவமானது.

1856ல் வெளிவந்த காவலப்பன் கதையில் இருந்து அவர் எழுதி வந்த குறிப்புக்களும் பட்டியலும் அதற்கு முன் ஈழத்து நாவல்கள் பற்றி வெளியிடப்பட்ட நூற்பட்டியலிலிருந்து வேறுபட்டதாகவும் கூடுமானவரை பூரணத்துவமானதாகவும் அமைந்திருந்தது.

மலையகத்திலிருந்து 1937ல் வெளிவந்த மல்கெலியா ஆ.போல் அவர்களது 'சுந்தரமீனார் அல்லது காதலின் வெற்றி' என்ற நாவலும்.

1940ல் இரத்தினபுரி இதியல்லையைச் சேர்ந்த G.S.M. சாமுவேல் அவர்கள் வெளியிட்ட 'கண்ணனின் காதல்' என்ற நாவலும் அவரது பட்டியலுக்குள் இடம் பெறவேண்டும் என்றும் மல்லிகையுடாக அறிவித்ததுடன் இலக்கிய கரிசனையுடனான

தேடுதல் உழைப்பு மட்டுமல்லாமல் யாராவது செய்து தான் ஆகவேண்டும் என்னும் வரலாற்று நிர்ணயங்களும் இவை என்று பாராட்டியும் மல்லிகைக்கு எழுதி இருந்தேன்.

உங்களது ஞானத்தில் கூட ஆரம்ப இதழ்களில் ஈழத்து இலக்கிய நம்பிக்கைகள் என்று இளம் புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்யும் தொடர் ஒன்று எழுதினார்.

அவரைத் தொடர்ந்து அன்புமணி, இக்பால் ஆகியோரும் இளம் எழுத்தாளர்களை இந்த நம்பிக்கைகள் வரிசையில் ஞானத்தில் அறிமுகம் செய்தனர். பதிவிலிட்டனர்.

வரலாறு என்பது வரலாறு படைத்தவர்கள் படைத்தவைகள், மட்டுமல்ல வரலாறு படைக்கப் போகின்றவர்களையும் சார்ந்ததே என்பதை செங்கை ஆழியான் அவர்கள் நன்கு உணர்ந்தவர்தான்.

ஈழத்து இலக்கிய நம்பிக்கைகளில் அவர் அறிமுகம் செய்திருந்த ஒருவர் கவிஞர் கனிவுமதி.

மலையகக் கவிதை உலகில் பிந்திய எண்பதுகளில் பிரவேசித்து 90களில் பத்திரிகைகளில் கவிதைகள் பிரசுரித்துத் திடீரென 2003ல் மல்லிகைப் பந்தலினூடாக 'அப்புறமென்' கவிதை நூலை வெளியிட்டுக் கொண்டவர் இன்று கனிவுமதியாகியிருக்கும் புஷ்பராஜ்.

கவிஞர், கனிவுமதி, ஓவியர் புல்பா என்பதெல்லாம் என்னைப் பொறுத்தவரை இரண்டாம் பட்சமே! எனக்கும் குடும்பத்தினருக்கும் புஷ்பராஜ்தான்.

பிந்திய எழுபதுகளில் நான் ரஜமல்வத்தையில் இருந்தேன். ரஜமல்வத்தை என்பது மட்டக்குளியின் நுழையாத போன்றது.

ரஜமல்வத்தையில் நான் இருந்த வீட்டில் ஒரு சிறிய அனெக்ஸ் இருந்தது. நான் குடியேறும்போது வீட்டுக்காரருடைய உறவினர் ஒருவர் அதில் இருந்தார். அவர் போன பின் அது காலியாகக் கிடந்தது. வீட்டுக்காரர் வாடகையை கொஞ்சம் கூட்டி அனெக்ஸில் யாரையாவது வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்றார்.

திரு. திருமதி அன்னலெட்சுமி ராஜதுரை கொஞ்ச காலம் இருந்தார். தீர்த்தக்கரை சாந்திகுமார் சில மாதங்கள் இருந்தார். சாந்திகுமார் திருமணமாகாதவர். அவருடைய சகோதரியின் பிள்ளைகள் இருவர் படிக்கும் பிள்ளைகள் அவருடைய பராமரிப்பில் இருந்தனர். ஒரு பையனும் பொண்ணுமாக.

எனது மூத்த மகளுக்கு 12 வயதிருக்கும், மற்ற மூன்றும் பத்து வயதுக்குக் கீழ்தான். அனெக்ஸில் இருந்த இரண்டும் கிட்டத்தட்ட அதே வயதுதான். படிப்பிற்காக எங்களுடன் விடப்பட்டிருந்த அண்ணனின் மூன்று பிள்ளைகளும், மனைவியின் அக்காள், அண்ணன் பிள்ளைகள் என்று வீடு ஜேஜே என்றிருக்கும். பிள்ளை மடுவும் போல்.

ஆண் பிள்ளைகள் எல்லாரும் வீட்டின் முன்னாலிருக்கும் ரஜமல்வத்தை சந்தியில் பிள்ளையார் பந்தடிப்பார்கள்.

முகத்துவாரம் இந்துக்கல்லாரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த புஷ்பராஜும் இந்தப் பந்தடிக்கும் கூட்டத்துடன் சேர்ந்திருந்தார்.

அரைக்கால் சட்டை போடுகின்ற வயது அது. அவருடைய உறவினர்கள் நானிருந்த வீட்டின் அருகே இருந்திருக்கின்றனர். அங்கே வந்து எங்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளுடன் பந்தடித்துப் பிறகு என்னிடம் வந்து சேர்ந்தவர் அவர்.

வகுப்பு உயர உயர பந்தடிப்பதை விடவும் படம் வரைவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். ஒரு சங்கோஜத்துடன் சுருட்டிக்கொண்டு வந்த படங்களை விரித்து விரித்து என்னிடம் காட்டுவார்.

அவருடைய ஓவியம் வரையும் ஆர்வத்தைக் குறைத்து விடக் கூடாது என்பதை உணர்ந்திருந்தேன் என்றாலும் ஓவியம் என்றால் பெண்களை அழகாக வரைவது என்பது மட்டுமல்ல என்று கூறி இருக்கின்றேன்.

பெண்களே இல்லாத ஒரு கதைக்கு எப்படி படம் வரைவது என்பதற்காக கதையையே நிராகரித்து விடும் சங்கதிகள் நானறிந்ததே!

பிறகு ஒரு நல்ல ஓவியராக வருவார் என்பதை அவருடைய அந்த சிறுவயது ஓவியங்கள் எனக்குணர்த்தின.

ஞானம், மல்லிகை மற்றும் இலக்கிய நூல்களுக்கான அட்டை ஓவியம் என்று தன்னை நிலை நாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார் அல்லவா! ஞானத்தின் ஒரு சில இதழ்களின் முன் அட்டைகளை அவருடைய ஓவியங்கள் அலங்கரித்துள்ளன. கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வம் மிக்கவராகவே இன்றைய கனவு மதியை அன்று நான் கண்டிருக்கின்றேன்.

சில நாட்களின் பிறகு ஒரு அப்பியாசக் கொப்பியைக் கொண்டு வந்து மெதுவாக நீட்டினார். என்ன என்றேன். ஒரு சில கவிதைகள் எழுதி இருக்கின்றேன் என்றார்.

நான் யாருக்கும் வாத்தியாராக இருக்கப் பிடிக்காதவன், விரும்பாதவன் இருந்தாலும் அவரிடம் 'கவிதை' எல்லாம் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். முதலில் படிப்பில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றேன். பிறகு படிப்பில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றேன். படிப்பதற்குப் புத்தகங்கள் வாங்கிச் செல்வார். 90களில் பத்திரிகைகளில் கவிதைகள் எழுதினார்.

திரௌண் மல்லிகைப் பந்தலூடாக ஒரு கவிதை நூலையும் 'அப்பறமென்ன...' அடுத்ததாக கம்பவாரிதியின் முன்னுரையுடன் 'கட்டாந்தரை' என்னும் அற்புதமான லேஅவுட்டுடன் அருமையானதொரு கவிதை நூலையும் வெளியிட்டுக் கொண்டவர் கனிவுமதி.

பத்மநாப ஐயர்; மேமன்கவி, அமரர் பெனடிக்கட் பாலன் ஆகியோரும் அப்போது மட்டக்குளி வாசிகளே. அடிக்கடி வீட்டுக்கு வருவார்கள்.

முருகபூபதி; அமரர் மு. கனகராஜன், ஷம்ஸ், அல் அஸுமத் என்று அடிக்கடி ரஜமல்வத்தை வீட்டின் முன் அறையில் எங்களது இலக்கியக் கச்சேரி நடைபெறுவதுண்டு.

முருகபூபதி அவர்கள் 'நான் அவுஸ்திரேலியா போகின்றேன் ஜோ' நாளை மறுநாள் பயணம் என்று திரௌண் ஓடிவந்து கூறியதும் இந்த ரஜமல்வத்தை வீட்டில்தான்.

மாத்தளை கார்த்திகேசு அவர்களும் அடிக்கடி வருவார்.

அமரர் பெனடிக்கட் பாலன் எத்தனை அற்புதமான மனிதர்! மாத்தளை கார்த்திகேசு தன்னுடைய குறிஞ்சி வெளியீடு மூலம் பெனடிக்கட் பாலனின் 'தலை விதியைப் பறிகொடுத்தோர், சிறுகதைத் தொகுதியைப் போட்டுக் கொண்டிருந்த நாட்கள்' அவை.

பெனடிக்கட் பாலன் என்னிடம் கூறினார். 'தெளிவத்தை என்னுடைய ஒரு சிறுகதைத் தொகுதி கூட இன்னும் வரவில்லை. மாத்தளை ஒரு தொகுதியைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார். ஆனால் இப்போது தினக்குரல் சாமி

ஒரு தொகுதிக்கான நிதி உதவியைத் தருவதாக உறுதி அளித்திருக்கின்றார்...' என்று இழுத்தார்.

'இரண்டும் வரட்டுமே மகிழ்ச்சி தானே என்றேன்'

மகிழ்ச்சி என்ன மகிழ்ச்சி; கதைகள் வேண்டாமே

ஆர்க்கைவில் தேடி எடுப்பது சரிப்படாது என்றார். கூடுதலான கதைகள் தாமரையில் வந்தவைதான் என்றார். 'விபச்சாரம் செய்யாது இருப்பாயாக' என்பது தான் இந்தத் தொகுதிக்கான தலைப்பு என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன் அதே இல்லை என்னிடம் என்றார். ஆறேழு கதைகளே இருக்கின்றன என்றார். என்னிடம் இருக்கிறது என்றேன். ஆனால் தேட வேண்டும். நாலைந்து நாள் தாருங்கள் என்றேன். அந்த நாலைந்து நாட்களுக்குள் தினசரி இரவு எட்டுமணிபோல் 'கேட் கொண்டி' ஒலிவிடும்.

அவர் நிற்பார்.

முதல் நாளே என்னிடம் கூறினார். 'தெளிவத்தை எனக்கு மருந்து உங்கள் வீட்டைத் தாண்டிப் போய் தான் அருந்த வேண்டும். நான் வியாதிக்காரன். மருந்து தீர்ந்து விட்டதென்றால் இப்படியேதான் போகவேண்டும்... மருந்து வாங்க... மற்றப்படி கதை கிடைத்ததா என்று கேட்டு உங்களை சங்கடப் படுத்த அல்ல... என்னுடைய மருந்துக்காக...' என்றார்.

அவருடைய மருந்து என்ன என்பது எனக்குத் தெரிந்தது தான்.

ஒரு நாள் என் அழைப்பை ஏற்று உள்ளே வர மறுத்து கேட்டிடமே நின்றே போசிக்கொண்டிருந்தார். ஏன் வெளியேயே நிற்கின்றோம் என்று கேட்டேன்.

மருந்து கொஞ்சம் கூடிவிட்டது தெளிவத்தை அம்மா கோபிப்பா உள்ளே வந்தா' என்றார்.

என்ன அற்புதமான மனிதர் பெனடிக்கட் பாலன்.

விபச்சாரம் செய்யாதிருப்பாயாகக் கதையைத் தான் முதலில் தேடிக் கொடுத்தேன். பிறகு ஒரு ஆறு கதைகள் போல் ஒரே வாரத்தில் தேடிக் கொடுத்தேன். மகிழ்ந்து போனார்.

இந்தத் தொகுதி வருகிற தென்றால் அது உங்களால் தான் என்றார்.

'அப்படி என்றால் சாமி அவர்கள்' என்றேன்.

'இரண்டு கை சேர்ந்தால் தான் தட்டலாம் ஒலி எழுப்பலாம் - சக்கரங்கள் இரண்டும் ஒன்றாக இயங்கினால் தான் வண்டி ஓடும் என்று சிரித்தார்.

இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளும் வெளிவந்து அவரை களிப்படையச் செய்தன.

விருந்தும் மருந்தும் மூன்று வேளை என்பார்கள் கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக! கூடிவிட்ட மருந்தே அவருக்கு எமனாகவும் வந்திருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றேன்.

தீ. ஞா : ஒரு எழுபது என்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்திய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விபரங்களைக் கூடத் தேடிக் கொள்ள முடியாத பாரிய பிரச்சினை ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கு இருக்கிறது என்று கூறினீர்கள். அதற்கான விடிவு அல்லது மாற்று வழி ஏதாவது இருப்பதற்காகக் கருதுகின்றீர்களா?

தெ.ஜோ : தமிழ் மொழி ஒரு அதிகார மொழியாக அரசு மொழியாக - ஆட்சி மொழியாக அமைய வேண்டும். அதற்கான செயற்பாடுகள் மிகுந்த - தேர்ந்த - அரசியல் சாணக்கியத்துடன் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

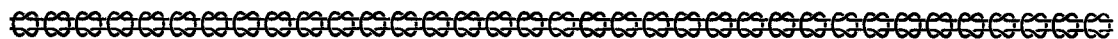
அரசாங்கத்தில் ஆளும் அணியில், தமிழர்கள் அமைச்சர்களாக, உயர் பதவியாளர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ்மொழி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கண்டி மன்னன் தமிழில்தான் கையொப்பமிட்டிருக்கின்றான் என்று நாம் பெருமைபுடன் நமக்குள்ளே பேசிக் கொண்டிருக்கையில் கண்டி காணாமல் போய்விட்டது. இன்னும் புதிது புதிதாக வெவ்வேறு இடங்கள் காணாமல் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. உலகில் தமிழ் வழங்கிய எத்தனையோ நாடுகளில் இன்று தமிழ் காணாமல் போயிருக்கிறது. இலங்கைத் தமிழன் உலகமெங்கும் இருக்கின்றான் என்று நாம் பெருமைப்படலாம். ஆனால் அங்கெல்லாம் இன்னும் எத்தனை காலத்துக்குத் தமிழ் இருக்கும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

அங்கெல்லாம் எப்படியாவது போய் விட்டும். இங்காவது நமது மொழியை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும். வளர்த்தெடுக்க வேண்டும்.

அஷ்டர்ப் சிஹாப்தீன் அவர்கள் ஸ்ரீலங்காவில் இருந்து ஸ்ரீரங்கப் பட்டினம் வரை என்னும் ஒரு சிறிய பயண அனுபவ நூல் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அதில் கேரளத்துக்குப்போன அனுபவம் பற்றி எழுதும் போது (பக்கம் 5) சேரமான் பெருமாள் நிறுவிய சேர ராஜ்யமாக இது இருந்தபோது இங்கு தமிழ் மொழி பேசப்பட்டது என்பது வரலாறு என்று குறிக்கின்றார்.

இன்று கேரள மானிலத்தின் மொழியாக கோலோச்சுவது 'இலக்கியச் செழுமையும் உலக இலக்கியத்துக்கு அணி செய்யும் மொழி' என்றும் பெருமைப்படும் மலையாள மொழி. தமிழ் அங்கிருந்து காணாமல் போய்விட்டது.

இன்று சிங்கள மொழியின் சீர்மை, செழுமை, வரலாறு, இலக்கியம், இலக்கிய முன்னோடிகள் பற்றிய சிறப்பான வெளி வருகைக்கான காரணம் அது இந்த நாட்டின் அதிகார மொழி - ஆட்சி மொழி என்பதிலும் உள்ளடங்கியே இருக்கின்றது.

33ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வாழ்வோம் வா (ஆணி 1965) திலகம் அழிந்தது (மார்கழி 1965) ஆகியவை “கலைச்செல்வி” யில் வெளியான ஏனைய சிறுகதைகளாகும். இலக்கியப் பணியில் அவர் தொடர்ந்தும் ஈடுபட்டாரா? இப்போதும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாரா? போன்ற கேள்விகளுக்குரிய விடைகள் கிடைக்கவில்லை.

பாடசாலை மாணவர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கும் முயற்சியின் முதற்படியாக அவர்களின் வகுப்பறை அனுபவங்களை எழுதவைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் எனக்கருதி “ஆசிரியர் சொன்ன கதை” சம்பந்தமான அறிவித்தல் வெளியிடப்பட்டது. சோம்பலுற்ற மாணவர்களுக்குச் சுறுசுறுப்பை உண்டாக்குவதற்காக மாணவர்களின் தவறுகள் சிலவற்றை நேரடியாகச் சுட்டிக்காட்டாமல், மறைமுகமாகச் சொல்லி அவர்களை திருத்துவதற்காக பாடப் பரப்புக்கு அப்பால், தமக்கு நல்லவையாகத் தெரிந்த சில சம்பவங்களை உண்மைகளைத் தமது மாணவர்களுக்கும் தெரியப் படுத்துவதற்காக ஆசிரியர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களிற் கவையான சில கதைகளைச்

விவா! உங்கட அப்பா... முந்தி கணக்குப் பாட மாஸ்டர் ஆக இருந்தவரோ?
 அடடே....! எப்படி கண்டு விடிச்சனர்? ஓ... சாத்திரியார் பரம்பரை ஆச்சே...!
 இதுக்கெல்லாம் சாத்திரமும், சம்பிரதாயமும் எதுக்கு...? அவர் எழுதிற கதை, கவிதைகளுக்கு சதுரங்கம், முக்கேணக் காதல், வட்டத்துக்குள் ஒரு கரும்புள்ளி, நேர்கோடு ஓவியமாகுமோ... எண்டெல்லாம் தலையங்கம் வைக்கிறாரே!

சொல்வதுண்டு, மாணவர்கள் ரசித்த அந்தக் கதைகளை - அந்தக் கதைகள் சொல்லப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களையும் குறிப்பிட்டுக் “கலைச்செல்வி” க்கு எழுதியனுப்புமாறு கேட்டிருந்தோம். மாணவர்கள் பலர் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் தாம் ரசித்த கதைகளை எழுதி அனுப்பினார்கள். 1962 பொங்கல் பலரில் “ஆசிரியர் சொன்ன கதை”யை எழுதியவர் இரா. சிவச்சந்திரன். எவ்விதமான திருத்தங்களோ மாற்றங்களோ இல்லாமல் தன் கதையை அச்சிலே பார்த்ததால் ஏற்பட்ட உற்சாகத்தாலோ என்னவோ அவர் சுயமாகவே கதைகளை எழுதியனுப்பத் தொடங்கினார். துடிப்பு (ஐப் புகார்த்திகை 1963) வாழ்வே வேறுதான் (புப் புகார்த்திகை 1964), உறவின் நிழல் (ஆவணி 1965) ஆகிய, சிறுகதைகளும். இன்பம் (மார்கழி 1963) என்ற உருவகக் கதையும், “கலைச்செல்வி” யில் வெளிவந்தன. சில காலம் பூரணி இலக்கியக் குழுவுடன் இணைந்து இயங்கியவர், தொடர்ந்து எழுதாமல் விட்டதற்கு பல்கலைக்கழகப் பணிகள் காரணமாக இருக்கலாம்!

இனி, அடுத்த இதழில்

**நாடகங்களுக்கு வந்த
நாலுபேருக்கும் நன்றி
நன்றி!!**

இந்த இலக்கங்களைச் சற்று கவனத்திற் கொள்க: 19.08.03.

இலங்கை அரசின் தேசிய நாடக விழா நவம்பர் 02 - 16 வரையில் நடந்த பொழுது எதிர்பார்த்தது போல் பெரும்பான்மை மொழிபிப் குறு நாடகங்களாக 19ம் முழு நீள நாடகங்களாக 08ம் ஆரங்கேற 03 மட்டும் தமிழில்!

அதிலும் கூட, இரண்டு சிங்களத் தழுவல் - மொழி பெயர்ப்பு.

பரிசுக்காக பணவருவாயைக் கருத்திற் கொண்டு வளர்த்துடிக்கும் சில தமிழ்க் கலைஞர்களின் பெயர்களில் திரைமற்றவில் நின்று இயக்கியவர்கள் - தயாரித்தவர்கள் பிரபல சிங்கள நெறிபாளர்களும் தயாரிப்பாளர்களும்.

வேட்கம்! வேட்கம்! அவர்களுக்கன்று நமக்கு!

அதிலும் அடுத்த கேவலம், முதலிரண்டு நாடகங்களையும் காணவந்த தமிழ் நாடக ஆர்வலர்கள் நான்கு பேருக்கு மேல் இல்லை. மூன்றாவது நாள் குஞ்சம் குஞ்சுவானுமாக (பங்குபற்றிய) கலைஞர்களின் குடும்பத்தினரும், பத்துக்கு மேற்படாத வேறு சில தமிழ்ப் பேசுவோரும். இவர்களோடு மூன்று நாடகங்களையும் பார்க்க சிறுதொகை சிங்களக் கலைஞர்களும் ஆர்வலர்களும்.

இவ்வாறான இழிநிலை ஏன் இலங்கைத் தமிழ் நாடகத்துறைக்கு ஏற்பட்டது?

தமிழ் நாடகவிழா ஒன்றிருப்பது யாருக்காவது தெரிந்திருந்ததா?

நெற்றி புடைத்தது, நெஞ்சுவெந்தது.

இலங்கைக் கலைக்கழகத்தின் அரச நாடகக் குழுவில் இரண்டே இரண்டு தமிழ் அங்கத்தினர்கள் மட்டுமே! அவர்களுக்கு இருந்த சொல்லிமானாத நாடக ஏற்பாட்டு வேலைகளில் அரங்கிற்கு (மண்டபத்திற்கு) தமிழ் ரசிக்களைக் கொண்டு வருவதையும் சேர்க்கலாமா?

பதிலைச் சொல்லத் தெரியவில்லை, அபிமானிகளே!

எப்படியோ -

எவ்வாறோ, பிறக்கப் போகிற 2011-லிலாவது கொஞ்ச நஞ்சு கொழும்பு வாழ் கலைஞர்களும், வட - கிழக்குப் பாவப்பட்ட ஜன்மங்களுடன் சேர்ந்த கலைஞர்களும் ஏதாவது செய்யாமற் போனால் நடக்கப் போகிற சங்கதி என்ன தெரியுமா?

கலைக்கழகம்

ஒலிப்பே

ஒலிப்பே

சிங்கள நாடகத்துறையினர் பண வருவாயை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு 'தமிழ் நாடக விழா' நடத்துவர்! அரச மட்டத்தில் தாராள இடம் கிடைக்கும்! பழைய மொந்தைகளை மொழியெர்ப்பு தழுவல் என்ற பிரிவில் உள்ளடக்கி, அவற்றைத் தமிழாக்கிக் கொடுக்கும் கைக்கூலிகளின் உதவியோடு ஜோன் தி சில்வா அரங்கில் 'பெர்' மேளமிடுவர்!

ஓர் அடிக்குறிப்பு :

மேற்குறிப்பிட்ட இரு நாடகங்களின் பின்னணியில் செயல்பட்ட சிங்களக் கலைஞர்களும், ஒரேயொரு சுய துக்கத் தமிழ்க் கலைஞர் குழாமும் பெற்ற பண நோட்டுகள் எத்தனை என்பதை ஒசையிட எனக்கு வல்லமை இருந்தும் உஷ்! மூச்! அதிகாரபூர்வ ஒசை கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களமே! பொறுத்திருங்கள்.

கலைஞர் தொ.கா. உப்பட தமிழ் ஒழிப்பே ஒழிப்பு!

அறியாப்பருவத்திலே அன்னை தமிழ் ஊட்டிய தாய்ப்பாலால் தமிழ்ப்பாசம் எல்லோரையும் போல எனக்கும் இருப்பதால் -

சமீபத்தில் சென்னையில் இருந்த பொழுது அறையில் தொ.கா. தமிழ் ஒளிபரப்புகள் ஒவ்வொன்றையும் அவதானித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது தமிழ் அலைவரிசைகள் அன்புடன் வழங்கிய அழகுப்பெயர்கள் இவை :

- > டீலா - நோ டீலா
- > மிஸ்டர் அன் மிஸ்டர்ஸ்
- > பாய்ஸ் அன் கோர்ள்ஸ்
- > காமெடி டைம்
- > காமெடி ஷோ
- > காமெடி
- > ஸ்டார் சிங்கர்
- > ஸ்டார் காமிரா ஆக்ஷன்
- > டாப் டென் மூவீஸ்
- > கோலிவூட் டைம்
- > சூப்பர் டென்
- > கோலிவூட் பஸ்
- > ஸ்டார்ஸ் உங்களுடன்
- > ஜாக்பாட்
- > ஒன் பை டூ
- > ஸ்டண்ட் ஷோ
- > ஹோலிவூட் மூவ்மெண்ட்
- > கோல்டன் மூமெண்ட்ஸ்
- > ஜஸ்ட் உள்ளே

தமிழில் இலக்கியத் திறனாய்வியல்

(அடிப்படைகள் - வரலாறு - புதிய எல்லைகள்)

- கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

ஐரோப்பிய (மற்றும் அமெரிக்க)த் திறனாய்வியற் சிந்தனைகள் பற்றிய நோக்கிலே **புறநிலைக் கொள்கை** சார்ந்ததான புதுமுறைத் திறனாய்வு சார் பார்வைகள் கடந்த கட்டுரையின் பிற்பகுதியில் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன. இப்பார்வைகளின் செல்வாக்கைக் குறைக்கும் வகையில் செயற்பட்டுள்ளனவை 'மார்க்ஸியத் திறனாய்வு'ப் பார்வைகள். இவற்றையும் **புறநிலைக் கொள்கையின்** புதிய வரலாற்றுக்கட்டமாக அமைந்த **அமைப்பியல்** சார் சிந்தனைகளையும் இங்கு சுருக்கமாக நோக்கலாம். அவற்றைத் தொடர்ந்து வடமொழித் திறனாய்வியலின் முக்கிய அம்சங்களும் இங்கு கவனத்திற்கு வருகின்றன.

2.2.3. மார்க்ஸியத் திறனாய்வுப் பார்வைகள் மற்றும் அமைப்பியல் சார் சிந்தனைகள் - ஒரு சுருக்கக் குறிப்பு.

'மார்க்ஸியம்' என்ற சமூக அறிவியலானது சமூக அமைப்பை 'ஒரு கட்டிடமாக உருவகிப்பது. அக்கட்டிட அமைப்புக்கு பொருளியல் சார்ந்த அம்சங்கள் அடித்தளமாக அமைவன என்பதும் அந்த அடித்தளத்தின் மீதமைந்த 'மேற்கட்டுமான அம்சங்களாகவே அரசியல், சட்டம், சமயம் மொழி, இலக்கியம் மற்றும் கலைப்பண்பாட்டு மரபுகள் முதலியன திகழ்கின்றன என்பது மார்க்ஸிய தத்துவத்தின் பொது அடிப்படையாகும். இத்தத்துவத்தின் அடியாக உருவான இலக்கிய நோக்கானது, இலக்கிய ஆக்கத்தை, 'சமூகச் சூழல்சார் வாழ்வியல் பிரச்சினைகளின் பிரதிபலிப்பு' ஆகக் காண்பதாகும். படைப்புக்கான படைப்பாளியின் 'அநுபவ அம்சத்துக்குப் பின்புலமாகவும் அடித்தளமாகவும் சூழல்சார் காரணிகள் உள்ளன என்பது இதன் உறுதியான நிலைப்பாடாகும். இக்காரணிகளே 'படைப்புக்கான அநுபவ'ங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன என்பதும் அவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் அழகியற் செயற்பாடுகளே கலை மற்றும் இலக்கிய ஆக்கமுயற்சிகள் என்பதுமே **மார்க்ஸியத் திறனாய்வியலின்** பொது அடிப்படையாகும்.

இவ்வகையில் இந்நோக்கு படைப்பின் உள்ளடக்க அம்சத்துக்கு முதன்மை தருவது அத்துடன் படைப்புச் செயற்பாட்டைச் சமூகத்துக்குப் பயன்படுவதான ஆக்கமுயற்சியாகவும் கருதிற்றபு. முன்னர் நாம் நோக்கிய **புதுமுறைத் திறனாய்வு** சார் சிந்தனைகளிற் பலவும் கட்டமைப்பை அதாவது வடிவத்தை முதன்மைப்படுத்தி அமைந்த பார்வைகளாகும். அப்பார்வைகளுக்கு எதிரான ஒரு தளம் சார்ந்ததாகவே மேற்படி **மார்க்ஸிய இலக்கிய**

நோக்கு திகழ்ந்துவருகின்றமை தெளிவாகும். இந்நோக்கானது ஒரு இலக்கியக் கோட்பாடாக உருப்பெறும் நிலையில் **ரியலிசம்** எனப்படும் **யதார்த்தவாதத்துடன்** மிகநெருக்கமான உறவு கொண்டது. (**யதார்த்தவாதம்** என்ற படைப்பியற் சிந்தனையானது இலக்கிய ஆக்கத்தை 'சமூகச்சூழலின் 'பிரதிபலிப்பு' ஆக்கக்கொள்வதென்பதையும் அவ்வகையில் 'உள்ளடக்கத்தை முதன்மைப்படுத்துவதென்பதையும் முன்னரே நோக்கியுள்ளோம்.)

இந்த யதார்த்தவாதத் தளநிலையில் மார்க்ஸிய இலக்கிய வாதிகள் நிகழ்த்திய விவாதங்கள் பல. இவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்தாக்கங்களும் பலவாகும். அவையாவற்றையும் இடு முக்கிய வகைகளில் அடக்கலாம்.

ஒருவகைப் பார்வை படைப்பின் உள்ளடக்கத்தில் 'வாக்கச்சார்பு என்ற அரசியல் அம்சத்துக்கு முதன்மை தந்து, உழைக்கும் மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டுவது' என்ற நோக்கிலமைந்ததாகும். இதுவே ரஷ்யாவில் 1930களில் ஸ்டாலினது ஆட்சியில் உருவாக்கப்பட்ட **சோஷலிஸ யதார்த்தவாதம்** என்ற கோட்பாடாகும். இது ஒரு படைப்பியற் கொள்கையாகவும் திறனாய்வுப் பார்வையாகவும் வெளிப்பட்டதாகும். (முன்னைய கட்டுரையில் **ரியலிசம்** பற்றிய பகுதியில் இதுபற்றி நோக்கியுள்ளோம்.) இக்கருத்தாக்கம் உள்ளடக்க அம்சத்துக்கு மிகை அழுத்தம் தருவது என்பதோடு குறித்த அரசியல் நிலைப்பாட்டை நோக்கி இலக்கியத்தை இட்டுச்செல்வதுமாகும்.

மார்க்ஸிய நோக்கின் இன்னொருவகைசார் பார்வைகள், 'உள்ளடக்க அம்சத்துக்கு உரிய இடத்தை வழங்குவதோடு படைப்பின் கலைத்தன்மைக்கும் உரிய இடம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தினடியாக உருவானவையாகும். 'வாழ்வின் அநுபவ அம்சங்களிலிருந்தே இலக்கியம் பிறக்கின்றது. என்ற அடிப்படையில் உருவான பார்வைகள் இவை. 'படைப்பாளி தனது அரசியற்சார்பை (வாக்கச் சார்பை) எழுத்திலே வலிந்து புகுத்த முற்படும் நிலையில் படைப்பின் அநுபவ அம்சத்துக்கும் அது சார்ந்ததான கலைத்தன்மைக்கும் ஊறு நேர்ந்துவிடும்' என்பதான எச்சரிக்கையுணர்வினடியாக வெளிப்பட்ட சிந்தனைகள் இவை. மார்க்ஸிய மூலவர்களிலொருவரான எங்கல்ஸ் (Friedrich Engels, 1820 - 1895) மற்றும் ரஷ்யாவில் மார்க்ஸிய அரசியலை முன்னெடுத்தவர்களில் முக்கியமான ஒருவரான லியோட்ராட்ஸ்கி (Leon Trotsky, 1879 - 1940) ஆகியோரிடம் கருக்கொண்டிருந்த இவ்வாறான எண்ணக்கூறுகள் பின்னர் ஜோர்ஜ் லூகாக்கஸ் (Georg Lukacs, 1885 - 1979), அந்தோனியோ

கிராம்சி (Antonio Gramsci, 1891 - 1937), ஹேபர்ட் மார்க்ஸ்யூஸ் (Herbert Marcuse 1898 - 1979), பியர் மெஷெரி (Pierre Meshery, 1938 --) முதலிய ஐரோப்பிய மார்க்ஸியச் சிந்தனையாளர்களால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டன. இவ்வாறான பார்வைகள் பலவும் பொதுவாக முன்னர் நாம் நோக்கிய **விமரிசன யதார்த்தவாதம்** என்ற படைப்பியற் கொள்கையுடன் சார்ந்தி இனங்காணப்படுவனவாகும்.

மேலே முற்கட்டியவாறாகப் **புதுமுறைத் திறனாய்வுக்** கொள்கைகளும் அவற்றினின்றும் வேறுபட்ட நிலைகளில் மார்க்ஸியப் பார்வைகளும் இயங்கிநின்ற சூழலில் அவற்றினிடையிலான முரண்பாடுகளுக்கு ஊடாக, இலக்கியத் திறனாய்வியலை 'இன்னொரு புதிய கட்ட' த்துக்கு நகர்த்தும் வகையில் உருவான கருத்தாக்கங்களே **அமைப்பியல்** மற்றும் **பின் அமைப்பியல்** சார் சிந்தனைகளாக வெளிப்பட்டனவாகும். இவற்றின் தொடர்நிலையிலான கருத்தாக்கமே **பின்-நவீனத்துவம்** ஆகும்.

அமைப்பியல் என்ற திறனாய்வு அணுகுமுறையானது இலக்கிய ஆக்கமொன்றை மொழிசார் கட்டமைப்பு ஆகப் பார்ப்பதும் அக்கட்டமைப்புக்கான மூலக்கூறுகளைச் சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்தப் பண்பாட்டுத் தளங்களின் மூலங்களில் இனங்கண்டு காட்டுவதுமான முயற்சிகளின் விளைபொருளாக வெளிப்பட்டதாகும். இவ்வகையில் முதலில், மேற்படி பண்பாட்டுத்தளங்களுக்கு '**சமூக மனம்**' என்ற அருவமான அமைப்பு உளது என்பது உணரப்பட்டது. அவ்வமைப்பின் மொழிசார் வெளிப்பாட்டுநிலைகளாகவே படைப்பாக்கங்கள் தரிசிக்கப்பட்டன. இப்பார்வையை விளக்கியுரைக்கும் முறைமையிலேயே அமைப்பியல் ஒரு கோட்பாடாக உருவாக்கம் எய்தியது.

ஒரு படைப்பாக்கத்தின் கட்டமைப்பானது '**சமூகத்தின் கூட்டு நனவிலி மனம்**' என்ற அடித் தளத்தின்புறநிலைத் தோற்றமாகும்' என்பதே **அமைப்பியல்** என்ற கோட்பாட்டின் தெளிபொருள் ஆகும். மொழியியல் மற்றும் உளவியல் என்பன சார்ந்த நுட்பமான சொல்லாடல்களுடாக இந்தக் கருத்தாக்கம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. சசூர் (Ferdinand de Saussure, 1857 -1913), லெவி ட்ராஸஸ் (Claude Levi Strauss, 1908-2009), ரோமன் ஜாக்சப்ஸன் (Roman Jakobson, 1896-198) முதலியவர்களின் சிந்தனைகளுடாக உருப்பெற்ற கோட்பாட்டு வடிவம் இது.

இவ்வகையில் இங்கு 'அமைப்பு' எனச் சுட்டப்படுவது, ஒரு இலக்கிய ஆக்கத்தில் அமைந்துள்ள வையான தொனிப்பொருள், அதுசார்ந்த உணர்வுநிலை, அதனை வெளிப்படுத்துவதற்குப் பயன்படும் மொழிநடைசார்ந்த அழகியற்கூறுகள் ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதான 'அருவ' வடிவமான '**சமூக மனம்**' என்பதையே உணர்த்தி நிற்பதாகும். மேற்படி கூறுகள் ஒன்றுடனொன்று கொண்டுள்ள உறவே **அமைப்பியல்** முறைமையிலான திறனாய்விற் கவனத்துட்கொள்ளப்படுகிறது. கருங்கக்கூறுவதாயின் படைப்புக்குள் கட்டபுலனாகாத நிலையிலுள்ள உணர்வுக்கூறுகள் மற்றும் இலக்கியக் கோட்பாட்டம்சங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டறிந்து 'காரண காரிய' நிலையில் விளக்கியுரைக்கும் செயற்பாடாகவே **அமைப்பியல்** அணுகுமுறை அமைகிறது.

இவ்வணுகுமுறையின்படி **புதுமுறைத் திறனாய்வுப்** பார்வைகள் முன்னிறுத்தும் 'படைப்பின் கட்டமைப்பு' சார்ந்ததான என்ற அழகியல் அம்சம்

முக்கியத்துவமற்றதாகிறது. அநுபவம், 'உத்தித்திறன் மற்றும் மொழிநடை முதலானவற்றின் கூட்டுருவான மேற்படி அழகியலம்சமானது சமூகத்தின் - சமூகமனத்தின் - ஒட்டுமொத்த ஆளுமை என்பதில் அடங்கிவிடுகின்றது என்பதே **அமைப்பியல்** தரும் செய்தியாகும் இதன்படி படைப்பாளி என்ற தனிமனிதரின் படைப்பாளுமையின் முக்கியத்துவம் நிராகரிக்கப்படுவதும் தெரிகின்றது.

மேலும் **அமைப்பியல்** அணுகுமுறையானது, மார்க்ஸியம் சார்ந்த **யதார்த்தவாதங்கள்** சுட்டுகின்ற 'சமூகச் சூழலின் பிரதிபலிப்பு' என்பதற்குரியதான படைப்பாளியின் 'சமூகம்சார் பார்வை' என்ற அம்சத்தையும் பின்தள்ளிவிடுகின்றது. 'இலக்கியப் பொருளுக்கான அடிப்படையானது படைப்பாளியின் பார்வை அல்ல' என்பதும், 'சமூகத்தின் இருப்பிலுள்ள மொழி மற்றும் கலாசார ஒழுங்கமைவுதான் அடிப்படையானது' என்பதுமே **அமைப்பியல்** தரும் செய்தியாகும். மொழிக்கு எந்த அளவுக்கு ஆற்றல் உளதோ.. நம்பிடும் உள்ள மொழியால் எந்த அளவுக்கு யதார்த்தத்தை உருவகப்படுத்திக்கொள்ள முடிகிறதோ .. அந்த அளவே படைப்பின் 'யதார்த்த'மும் அமையமுடியும் என்பதே **அமைப்பியல்** நிலைப்பாடாகும்.

கருங்கக்கூறுவதானால் **புதுமுறைத் திறனாய்வான** அளவுகளுக்கு எதிர்நிலையினரான **மார்க்ஸியப் பார்வையாளர்களும்** முதன்மைப்படுத்தி நின்ற கூறுகளை முக்கியத்துவமீழ்க்கச் செய்து அவையாவற்றுக்கும் '**சமூகமனம் (சமூகத்தின் கூட்டு நனவிலி மனம்)**' என்ற 'அமைப்புக்குள் அமைதிகண்டதன் மூலம் திறனாய்வுப் பார்வையை இன்னொரு தளத்துக்கு நகர்த்தியமையே **அமைப்பியல்** வரலாற்றுப் பங்களிப்பு ஆயிற்று.

இவ்வாறு உருவான **அமைப்பியலை** வரலாற்று முறைமையில் நோக்கினால் அது **முற்கட்டிய** லானது **புறநிலைக்கொள்கையின்** புதியதொரு கட்டம் என்பதை உய்த்துணரமுடியும். **புறநிலைக்கொள்கை** சார்ந்த வையான **புதுமுறைத் திறனாய்வுப்** பார்வைகள் பலவும் இலக்கியத்தைப் 'புறநிலை நோக்கிற்குரிய ஒரு மொழிக்கட்டமைப்பாகக் காண்பன. **அமைப்பியலும்** அவ்வாறுதான் அணுகுகின்றது. ஆனால் அப்புறநிலை மொழிக்கட்டமைப்புக்கு உள்ளே 'கட்டபுலனாகாத ஒரு அகநிலை அமைப்பை அது காணமுற்படுகிறது. **புறநிலைக் கொள்கையின்** புதியதொரு கட்டமாக **அமைப்பியல்** கருதப்படுவதற்கான காரணம் இதுதான்.

இவ்வாறு அமைந்த **அமைப்பியல்** தொடர்பான விமர்சனமாக உருவாகி படைப்புக்கும் சமூகத்துக்கும் - உலகுக்கும் - உள்ள இடைவெளியை எடுத்துப்பேசும் வகையில் வெளிப்பட்டனவே **பின் அமைப்பியல்** சிந்தனைகள் ஆகும். உள் பகுப்பாய்வு, அறிவமைப்பு, தத்துவம் ஆகிய பல்வேறு துறைகளுடாக வெளியிடப்பட்ட இச் சிந்தனைகள் இலக்கியத்தை அதன் மொழிசார் முழுமை என்ற எல்லையைத் தாண்டி வெளிக் கொணர்ந்து, சமூகநிலைப்பட்ட முழுநிலைப் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தியவையாகும். இவ்வாறான **பின் அமைப்பியல்** அணுகுமுறைக்கான கருத்தாக்கங்களை முன்வைத்த சிந்தனையாளர்கள் என்ற வகையில் ஜாக் லக்கான்

(Jacques Marie Emile Lacan, 1901-1981), ரோலாண்ட் Roland Barthes, 1915-1980), ஜாக் தெரிதா (Jacques Deerrida 1930-2004), மிகாயில்பூக்கோ (Michel Foucault, 1926-1984--)லியோதார் (Jean - Francois Lyotar 1924-1998) மற்றும் ஜூலியா கிறிஸ்தவா (Julia Kristeva, 1941--) முதலியோர் முக்கியமானவர்களாவர்.

பின் நவீனத்துவம் என்ற சிந்தனைப்போக்குப் பற்றிப் பேசமுற்படும்போது முதலில் நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய அம்சம் அது திட்டப்பாங்காக நிறுவப்பட்ட கோட்பாட்டு வடிவம் அல்ல என்பதேயாகும். அது ஒருபார்வை மற்றும் அணுகுமுறை என்ற அளவிலேயே சிந்திக்கப்பட்டுவருவது. சமூகத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியில் நிகழும் மாற்றங்கள், அத்தொடர்பில் எதிர்கொள்ளநேரும் பிரச்சினைகள் முதலியவற்றைச் சுட்டியுணர்த்தும் வகையில் கடந்த நூற்றாண்டில் மேலைத்தேயங்களில் உருவான ஒரு 'புரிதல் முறைமை' இது குறிப்பாக, சமூகவியல் மற்றும் நுண்கலைசார் அம்சங்களை மையப்படுத்தியதாகவே இப் 'புரிதல்முறைமை' உருவானது. வரலாற்றுச் செல்நெறியில் ஒரு நிலையைச் சுட்டியுணர்த்தும் வகையில் உருவான இப் 'புரிதல்முறைமை' யானது பொதுவாகப் 'பின் நவீனத்துவ நிலை' (Post Modern Condition) என்றே வழங்கப்பட்டு வந்தது. (இப்பொருண்மையில் Post Modernism என்ற இச்சொற்றொடர் முதன்முதலில் வரலாற்றறிஞரான டொய்ன்பீ (Arnold Joseph Toynbee, 1889-1975) என்பாரால் அவரது A Study of History என்ற நூலில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். அவரது இந்நூல் 1938இல் வெளிவந்ததாகும்)

இவ்வாறு வரலாற்றுச் செல்நெறியில் ஒரு நிலையைச் சுட்டியுணர்த்துவதற்கு உருவான இச்சொல் நாளடைவில் இந்நிலைசார்ந்த பார்வைகள் மற்றும் அணுகுமுறைகள் என்பவற்றை அடையாளம் காட்ட முற்பட்டது. அதன் தொடர்ச்சியாகக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆயினும் அம்முயற்சிகள் முழுமைபெறவில்லை என்பதே இன்றுவரையான நிலையாகும்.

'பின் நவீனத்துவம்' என்ற பெயரில் அமைந்த பார்வைகள் மற்றும் அணுகுமுறைகள் என்பவற்றில் பெரும்பான்மையானவை **பின் அமைப்பியல்** என்ற கோட்பாட்டுத் தளத்தில் வேர்கொண்டுள்ளவை என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரியது. மேற்கூடிய **பின் அமைப்பியல்** சிந்தனையாளர்களே **பின் நவீனத்துவத்துக்கான 'குருமுதல்வர்கள்'** எனக் கொள்ளப்படுபவர்களாவர். இதனால் **பின் அமைப்பியல்** மற்றும் **பின் நவீனத்துவம்** ஆகிய இரண்டையும் தனித்தனியாக வேறுபடுத்தி நோக்காமல் ஒன்றாக இணைத்துப் பேசும் ஒரு மயக்கநிலையும் தமிழ்ச் சூழலில் நிலவிவருகின்றது. (இவை தொடர்பான மேலதிக விளக்கங்களைப் பின்னர் உரிய சந்தர்ப்பத்தில் நோக்கலாம்.) **பின் நவீனத்துவ** சார்பான திறனாய்வுப்பார்வையின் நிலவும் முக்கிய கருத்தாக்கமொன்று மட்டும் இங்கு கவனத்துக்கு முன்வைக்கப்படுகிறது.

'ஒரு எழுத்தாக்கத்துக்கு நிலையான அர்த்தம் (கருத்து-பொருள்) என்றும் ஒன்று இல்லை. எனவே உண்மை என்று ஒன்றும் இல்லை. எல்லாமே மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கின்றன. காலம் என்பது எவ்வாறு ஒரு கடைசிப் புள்ளி இல்லாமல் தொடர்கின்றதோ அதேபோல எழுதப்படுவனவற்றின் அர்த்தங்களும் கடைசிப்புள்ளி

அற்றவையாகும் எழுதப்பட்ட ஒவ்வொரு பிரதியும் அதன் ஒவ்வொரு சொல்லும் காலத்தோறும் புதிய புதிய அர்த்தங்களைத் தோற்றுவித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு பிரதியும் பன்முகத்தன்மை கொண்டனவாகின்றன.

இதுவரை திறனாய்வியலின் உலகுதழுவிய பரிமாணம் என்ற வகையில் ஐரோப்பியத் திறனாய்வியற் பரப்பின் வரலாறு நோக்கப்பட்டது. இப்பார்வையிலே **செவ்வியல்** முதல் **பின் நவீனத்துவம்** வரையான வரலாற்றுச் செல்நெறி மேலே கோட்டுக்காட்டப்பட்டது. அடுத்து இந்தியச் சூழலின் திறனாய்வியலில் அடிபதிக்கிறோம். இதில் தமிழ்த் திறனாய்வியல் பற்றிய பார்வைக்கு முதல் அதன் சகமொழியான வடமொழியின் திறனாய்வியல் கவனத்துக்குரியதாகிறது.

2.3. வடமொழி சார்ந்த திறனாய்வுப் பார்வைகள்.

தமிழ்ச் சூழலிலே வடமொழி எனச் சுட்டப்பட்டுவரும் 'ஸ்ஸ்கிருத' மொழியின் இலக்கியவரலாறானது ஏறத்தாழ கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதான வேத இலக்கியப்பரப்பிலிருந்து தொடங்கித் தொடர்வதாகும். **இருக்கு** முதலிய வேத சங்கிதைகள் பிராஹ்மணங்கள், ஆரண்யகங்கள், உபநிடதங்கள், தர்மசாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், இதிஹாஸங்கள், காவியங்கள் என்பனவாகத் தொடரும் வரலாறு இது. இவ்வகையில் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றண்டுவரை வடமொழி இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு சீரான தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியையும் காணமுடிகிறது. (அதன்பின் அவ்வரலாறானது மரபின் தொடர்ச்சி என்ற அளவில் மட்டும் அமைந்ததாகும்) இந்த நீண்ட வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியிலே இலக்கியம் என்ற வகைக்குரிய அழகியல் அம்சங்கள் கொண்ட ஆக்கங்களாகக் கொள்ளப்படுவன காவியங்கள் ஆகும்.

வடமொழிக் காவியப் பரப்பானது காட்சிக்குரிய காவியங்கள் (திருஷ்ய காவ்ய), வாசிப்பு மற்றும் செவிவழியான கேள்விக்குரியகாவியங்கள் (ஸர்வய காவ்ய) என இருவகைப்படுவதாகும். காட்சிக்காவியங்கள் எனப்படுவன அரங்கில் நடிக்கப்படுவதற்கான நாடகப் பிரதிகளாக எழுதப்பட்டவையாகும். மற்றவை வாசிப்புக்குரிய வகையின் எழுதப் பெற்றவை. இவ்வாறான காவிய ஆக்கங்களின் உள்ளடக்கக்கூறுகள் மற்றும் கட்டமைப்பு நிலை என்பன தொடர்பாக அம்மொழியிலே பல்லாண்டுகளாக விரிவான விவாதங்கள் நிகழ்ந்துவந்துள்ளன. இவ் விவாதங்களின் பேறுகளான சிந்தனைகளின் தேறல்கள் '**அலங்கார சாஸ்திரம்**' என்ற தனித்துறையாக உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன. இந்த **அலங்கார சாஸ்திர** மரபினூடாகவே வடமொழித் திறனாய்வியலின் வரலாற்றை நாம் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

மேற்படி அலங்கார சாஸ்திர மரபானது ஓர் இலக்கிய ஆக்கம் (அதாவது கவிதை -காவியம்) எவ்வாறு உருவாகிறது? என்பது பற்றியும் சாரசரி வழக்குநிலையிலுள்ள மொழியானது இலக்கிய மொழி எனத்தக்க வகையில் எத்தகு அழகியல் பரிமாணங்களை எய்துகின்றது? என்பது பற்றியும் விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளது. இவ்வகையில் முன்வைக்கப்பட்ட சிந்தனைகள் இருவகைப்படுவன. ஒருவகையின் இலக்கியத்தின் 'உணர்வுநிலைக்கு அடிப்படையான உள்ளடக்க

அம்சம்' பற்றியனவாகும். இன்னொரு வகையான சிந்தனைகள் அதன் கட்டமைப்பினை தொடர்பானவையாகும்.

உணர்நிலை, உள்ளடக்க அம்சம் என்பன பற்றிய சிந்தனைகள் **ரஸம்** மற்றும் **த்வனி (தொனி)** ஆகிய கருத்தாக்கங்களாக வெளிப்பட்டன. கட்டமைப்பு தொடர்பான சிந்தனைகள் குறிப்பாக **வக்ரோத்தி, குணம், ரீதி, ஓளசித்யம்** முதலிய பலநிலைக் கருத்தாக்கங்களாக வெளிப்பட்டுக் கோட்பாட்டு வடிவங்களை எய்தின. வரலாற்றுமுறைப்படி நோக்கும் பொது உணர்வுநிலை சார்ந்ததான **ரஸம்** பற்றிய கருத்தாக்கம் முந்தையதாகவும் அதனை அடுத்துக் கட்டமைப்பு தொடர்பான சிந்தனைகள் உருவாகி வளர்ந்தமையும் தெரியவருகின்றன. **ரஸம்** என்ற கருத்தாக்கத்தைத் தொடர்ந்து குறிப்பாக **வக்ரோத்தி, குணம்** மற்றும் **ரீதி** ஆகிய கருத்தாக்கங்கள் உருவாயின. இவற்றின் அடுத்தகட்டமாகவே உணர்வுநிலைக்கு உரிய இடமளித்து அதன் தொடர்பில் உள்ளடக்கத்தை சார்ந்ததான **தொனி** என்ற கருத்தாக்கம் ஒரு கோட்பாடாக உருவானமை தெரிகிறது. இதனை அடுத்தே எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய தொகுநிலைக்கட்டமைப்புப் பார்வையான **ஓளசித்யம்** (பொருத்தப்பாடு) என்ற கோட்பாடு உருவாக்கம் பெறக்காண்கிறோம்.

'ரஸம்' என்ற வடசொல் பொதுவாக 'சாராம்சம்' மற்றும் 'சுவை' ஆகிய பொருண்மைகளில் வழங்கிவருவதாகும். இந்திய ஆன்மிக மரபிலே இச்சொல் பிரம்ம அநுபவத்தை உணர்த்தும் வகையில் வழங்கப்பட்டுவந்துள்ளது. கலை, இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் இச்சொல் அழகியல் அருபவம் என்ற சிறப்புப் பொருளில் பயிலுவது. காதல் வீரம், பயம், முதலியனவாக **ரஸங்கள்** பலநிலைகளில் விரிவுபெறுவனவாகும். இலக்கிய ஆக்கங்களாக வாசிப்பவர்கள், செவிமடுப்பவர்கள் மற்றும் அரங்க நிகழ்வுகளைச் சுவைப்பவர்கள் எய்தும் இவ்வகை 'ரஸாநுபவ' நிலைகளுக்கான காரண - காரியக் கருத்தாக்கங்களே வடமொழி இலக்கிய மரபிலே **ரஸக் கோட்பாடு** எனக்கட்டப்படும் சிந்தனைமரபாக வடிவமைதி பெற்றுள்ளன.

இக்கோட்பாட்டுக்கான மூலக்கூறுகளை முதன்முதலில் கி.மு.2ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்டதாக அறியப்படும் நாட்டியசாஸ்திரம் என்ற நூலிலேயே தரிசிக்கிறோம். பரதமுனிவர் என்பாரின் ஆக்கமாகக் கருதப்படும் இந்த நூல் நடனம், நாடகம் என்பனசார்ந்த கோட்பாட்டம்சங்கள் பலவற்றை விளக்கியுரைப்பதாகும். மேற்படி கலைசார் செயற்பாடுகளுடன் சுவைஞர் அநுபவநிலையில் இணைவு பெறுவதைப்பற்றி எடுத்துரைக்கப்படுமிடத்திலேயே **ரஸம்** என்ற சொல்லின் பயிற்சியை முதலில் நாம் காண்கிறோம். மேற்படி கலைகளின் 'அபிநய பாவ'ங்களால் சுவைஞருடைய உணர்ச்சிகள் தூண்டப்படுவதான நிலையைக் குறிக்கும் வகையில் இச்சொல் பயிற்றுள்ளமையை அங்கு நோக்கியுணரமுடிகின்றது.

இவ்வாறு நடனம், நாடகம் ஆகிய கலைகளின் கட்டபுல அநுபவநிலைகள் சார்ந்து தோற்றங்கொண்டதான **ரஸம்** பற்றிய அழகியற் கருத்தாக்கம் இசை, இலக்கியம் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கி இந்திய அழகியல்சார் முக்கிய கோட்பாடுகளிலொன்றாக விரிவும் வளர்ச்சியும் எய்தியமையை 'இந்திய அழகியல் மரபு' தெளிவாக இனங்காட்டியுள்ளது

கட்டமைப்பினை பற்றிப் பேசுவனவாக உருவான கருத்தாக்கங்கள் முக்கியமாக கவிதையாக்கத்தில் 'சொற்கள் குற்றமற்றவகைகளில் தோர்ந்தெடுக்கப்பட்டுச் அழகுற அமைக்கப்படும் முறைமை', மற்றும் புதிய மாறுபட்ட முறைமைகளில் விடயங்களை எடுத்துரைக்கும் பாங்கு என்பன பற்றிய சிந்தனைகளாக விரிவுபெற்றவையாகும். கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டினராக அறியப்படும் பாமஹர், தண்டி மற்றும் அவர்களுக்குப் பின் வந்தர்களான வாமனர் மற்றும் குண்டகர் முதலியபலர் இவ்வகைச் சிந்தனைகளை முன்வைத்தனர்.

இவர்களுள் பாமஹர் புதிய-மாறுபட்ட - முறைமைகளில் விடயங்களை எடுத்துரைக்கும் பாங்கு' பற்றிச் சிந்தித்து எடுத்துரைத்தவர். இம்முறைமை வக்ரோத்தி எனப்படும், எதனையும் உள்ளவாறே நேரடியாகக் கூறாமல் அழகுபட (சுற்றிவளைத்து) எடுத்துரைக்கும் உத்திமுறைமையில் அடங்கிவிடுகின்றன என்பது பாமஹரது கருத்தாகும். இதனை அவரது கால்யாலங்காரம் என்ற இலக்கண நூல் மூலம் தெரிந்துதெளியலாம். இவ்வாறு இவரால் முன்னிறுத்தப்பட்டதான மேற்படி **வக்ரோத்திக்** கருத்தாக்கமானது. பின்னாளில் குண்டகர் (கி.பி. 10 ஆம் நூ.ஆ.) என்பாருடைய **வக்ரோத்தி ஜீவிதம்** என்ற நூலாக்கத்தில் ஒரு கோட்பாடு என்றவகையிலான வரையறை எய்தியது.

மேற்கட்டிய பாமஹரின் காலத்தவரான தண்டி அவர்கள் தமது **கால்யாதர்சம்** என்ற நூலிலே, சொற்களும் கருத்துகளும் இணைவுபெறுவதால் ஏற்படும் **குண** நலன் பற்றிச் சிறப்புற எடுத்துரைக்கிறார். கவிதையின் நடையானது பத்துக்குணங்களால் சிறப்புகிறது. என்பது இவருடைய கருத்தாகும். அவருக்குப் பின்வந்தவரான வாமனர் (கி.பி. 8-9 ஆம் நூ.ஆ.) என்பார் **ரீதி** என்ற கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். **குணங்களோடு** அமைந்த அழகிய சொல்லாட்சியே - நடையே **ரீதி** என்பதாற் கட்டப்பட்டுள்ளமை தெரிகின்றது.

இக்காலப்பகுதிகளைச்சார்ந்து வேறுபல சிந்தனையாளர்களும் கவிதையின் கட்டமைப்பினை தொடர்பான பல்வேறு நுட்பமான கருத்தாக்கங்களை முன்வைத்துவந்தனர். இவ்வாறாக கட்டமைப்பு பற்றிப் பேசினிற் இக்கருத்தாக்கங்கள் சொற்கள் மற்றும் அவை இடம்பெறும் ஒழுங்குநிலை என்பவற்றை முக்கியத்துவப் படுத்திநின்றதால் மேலே முற்கட்டிய **ரஸம்** என்ற உணர்வியல் அம்சமானது உரிய கவனத்தைப் பெறத் தவறியது. சொற்கள் தொடராக இணைவுபெறும் முறைமை, நடை மற்றும் கட்டமைப்பில் பல்வேறு அம்சங்கள் ஆகியவற்றால் தோற்றுவிக்கப்படும் ஒரு அம்சமாகவே **ரஸம்** என்ற கருத்தாக்கம் பலரால் எடுத்துப் பேசப்பட்டது.

இவ்வாறான வரலாற்றுச் சூழலில்தான் கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டினரான ஆனந்தவர்த்தனர் என்பார் **ரஸத்துக்கு** உரிய முக்கியத்துவத்தை அளிக்க முன்வந்தார். பரதர் முன்னிறுத்திய இக்கோட்பாட்டை உரியவாறு விரித்துரைத்தவரான இவர் அத்துடன்மையாது அதனுடன் தொடர்புடையதான **த்வனி(தொனி)** என்பதை ஒரு தனிக் கோட்பாடாக உருவாக்கம் செய்து முன்னிறுத்தினார்.

'**த்வனி**' என்ற வடசொல்லானது பொதுநிலையில் சப்தம் என்ற பொருளில் ஒசையைக் குறிப்பது. இலக்கிய

நிலையிலே இச்சொல் மேற்படி பொதுப் பொருளைக்கடந்து அவ்வோசையாலுணர்த்தப்படும் 'குறிப்புப்பொரு'ளைச் சுட்டிநிற்பதாகும். 'குறிப்புப் பொருள்' என்பது வெளிப்படைச் செய்தியாக அல்லாமல் உய்த்துணர்த்தக்க வகையில் அமையும் பொருண்மையைச் சுட்டி நிற்பது. இவ்வகையில் **தொனி** என்பது ஒரு இலக்கியத்தின் - காவியத்தின் - மூலம் உணர்த்தப்படும் பொருண்மையையே (Suggested Meaning) இது குறித்து நிற்பதாகும். இது பற்றிய கருத்தியலே **தொனிக்கோட்பாடாக** உருப்பெற்றதாகும்.

இவ்வாறு ஆனந்த வர்த்தனரால் எடுத்து விளக்கப்பட்ட **தொனி** என்ற அம்சம் பற்றி ஏற்கெனவே பரதர் உணர்ந்திருந்தார் என்றும் அது தொடர்பான எண்ணக்கருக்கள் அவருடைய **நாட்டியசாஸ்திர**த்தில் ஏலவே பயின்றுள்ளன என்றும் ஆய்வுகளால் தெரியவருகின்றது. இவ்வாறு நோக்கும்போது பரதர்காலம் முதல் தொடரும் **தொனி** என்ற எண்ணக்கருவுக்குத் திட்டப்பாங்கான ஒரு கோட்பாட்டு வடிவம் தந்தவர், ஆனந்த வர்த்தனர் எனலாம்.

இக்கோட்பாடு மேற்படி **ரஸக் கோட்பாட்டு**டன் கொண்டுள்ள தொடர்பு பற்றிய ஒரு விளக்கம் இங்கு அவசியமாகிறது. **ரஸக்கோட்பாடானது 'அநுபவநிலை'** பற்றிடும் பேசுவது. **தொனிக்கோட்பாடானது** அந்த 'அநுபவநிலை'க்குக் காரணமாக முக்கியமான பின்புல அம்சம் பற்றிய விளக்கமாகும். குறித்த ஒரு இலக்கிய ஆக்கம் தரும் அநுபவத்தில் - **ரஸத்தில்** - திளைக்கமுடியும் ஒருவர் அத்திளைப்பில் முழுமை எய்துவதற்கு அவ்வாக்கத்தின் **தொனி** ப்பொருளை உணர்ந்திருக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. என்கிறார் ஆனந்தவர்த்தனர். '**தொனி** என்ற அம்சத்தின் ஊடாகவே **ரஸம்** என்ற அநுபவநிலை முழுமை பெறுகிறது' என்பதே அவர் தரும் செய்தியாகும். இவ்வகையில் **தொனி** யே இலக்கியத்தின் - கவிதையின் நிறைவான இலட்சிய நிலை என்பதை அவர் நிறுவமுயன்றுள்ளார். இவ்வாறான அவரது சிந்தனைகளின் முக்கியபதிவாக அமைவது **த்வன்யாவோகம்** என்ற நூலாக்கம். இந்நூலாக்கத்துக்கு கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டுகளான அபிநவகுப்தர் என்பார் **லோசனம்** என்ற தலைப்பில் விளக்கவுரையொன்றை எழுதியுள்ளார்.

மேற்படி தொனிக் கோட்பாடு சமகாலத்திலும் பின்னரும் பல வாதப்பிரதிவாதங்களை எதிர்கொண்டது. எனினும் இந்திய அழகியலின் முக்கிய கோட்பாடுகளிலொன்றாக இது நிலைத்துவிட்டது.

மேற்படி **தொனிக்கோட்பாட்டை** அடுத்து வடமொழித்திறனாய்வியலில் அழுத்திப் பேசப்பட்ட கருத்தாக்கமே **ஒளசித்தம்** ஆகும். இச்சொல் பொருத்தப்பாடு எனப்பொருள்தருவதாகும். 'கட்டமைப்பு சார்ந்தனவாகிய **வக்ரோத்தி, குணம், ரீதி** ஆகியனவும், **ரஸம், தொனி** எனப்படும் உணர்வுசார் கூறுகளும் தத்தம்க்குரிய அளவுப் பொருத்தங்களுடன் அமைதல் என்பதே இக்கருத்தாக்கத்தின் தெளிபொருளாகும். இவற்றில் ஒன்று மிகிலும் காவியச்சுவை பாதிப்பும் என்பதை விவாதநிலையில் விரிவாக முன்வைத்த கோட்பாடு இது. இவ்வகையில் இது ஒரு தனிக் கோட்பாடாக அன்றி, கோட்பாடுகள் பற்றிய கோட்பாடாக உருவானதாகும். மேலேநோக்கிய அபிநவ குப்தரின் மாணவரான கேஷ்மேந்திரன் (கி.பி. 11ஆம் நூ.ஆ.) என்பாரால் எழுதப்பட்டதான **ஒளசித்திய விசார சர்ச்சா** என்ற நூலாக்கம் இக்கோட்பாட்டை விளக்கியுரைப்பது.

வடமொழி இலக்கியத் திறனாய்வியல் தரும் கருக்கமான காட்சி இதுதான்.

மேற்படி வடமொழிசார் திறனாய்வியல் மரபானது காவியம் என்ற இலக்கிய வகையை மையப்படுத்திய சிந்தனை என்பதை மேலே நோக்கினோம். இக்காவியமரபானது முடியாட்சிச் சூழலின் மன்னர்கள், பெருநிதிபடைத்தோர் மற்றும் கடவுள்கள் ஆகியோர் பற்றிய கருத்தியல்கள் சார்ந்ததாகும். அவர்களையே தலைமைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டு அறம், ஒழுக்கம் என்பன தழுவிய வாழ்வியலைக் கட்டமைத்துக்காட்டுவதே காவியமரபின் - குறிப்பாக மஹாகாவிய மரபின் பொதுப்பண்பாகும். இந்த மரபின் தேவைக் கேற்றவகையிலேயே மேற்கட்டிய திறனாய்வியற் சிந்தனைகள் உருவாக்கம் பெற்றுள்ளன என்பது இங்கு நமது கவனத்திற்குரியதாகும்.

'இலக்கியத் திறனாய்வியல்' என்ற பொதுப்பரப்பில் இவை இலக்கியக் கொள்கை என்ற வகைமைக்குள் அமைவனவாகும். ஐரோப்பிய திறனாய்வியல் மரபுகளுடன் தொடர்புறந்தி நோக்கினால் மேற்படி வடமொழிசார் கொள்கைகள் பொதுவாக **கிளாஸிசம்** எனப்படும் **செவ்வியல்** வகைமைக்குள் அமைகின்றமை தெரிகின்றது. **ரஸம்** தொடர்பான சிந்தனைகள் **ரொமாண்டிசம்** என்ற **புனைவியற்** பண்புகளைக் கொண்டிதிகழ்வதையும் உய்த்துணர முடிகின்றது.

இனி நாம் நேரடியாக தமிழ்மொழியின் இலக்கியத் திறனாய்வியலில் அடிபதிப்போம்.

(தொடரும்)

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா மாதம் ஒரு நூல் வெளியீட்டுத் திட்டம்

முன்வொருபோதும் நூல்வெளியிடாத எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் வெளியிடப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்பின் இரண்டு பிரதிகளோடு, என்னுரை அணிந்துரை, ஆசிரியர் பற்றிய விபரம், இரண்டு புகைப்படங்கள், முன்னர் நூல்கள் வெளியிடவில்லை என்ற உறுதி மொழி ஆசிரியற்றை இணைத்து கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். எழுத்தாளர் விரும்பினால் மூலர்ண அட்டைப்பட ஒவியத்தையும் சேர்த்து அனுப்பலாம்.

எழுத்தாளருக்கு 300 பிரதிகள் இலவசமாக வழங்கப்படுவதோடு, வெளியீட்டு விழா நடத்தி அதில் கிடைக்கும் பணம் முழுவதும் எழுத்தாளருக்கே வழங்கப்படும். இலங்கை எழுத்தாளர்கள் யாபேரும் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெறலாம். நூல் ஆக்கத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாத பிரதிகள் எழுத்தாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும்.

தொடர்பு முகவரி : தேர்வுக்குழு, புரவலர் புத்தகப் பூங்கா, இல 25, அவ்வல் சாவியா ரோட் கொடும்பு - 14.

தொ. பேசி : 077 4181816, 078 5318503

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

சுலாஹத், திரைமகேஷாசுரன்

மன்னாரின் பெருவிழா

கருணாநிதி மீது எனக்குக் கடுமையான விமர்சனம் உண்டு. ஆனால், அவரது தமிழ்ப்பற்று, தமிழ் ஆற்றல் பற்றி எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. கருணாநிதி கோயம்பத்தூரில் தமிழ்ச் செம்மொழி விழாவினை நடத்திய பின்னர், இலங்கையிலும் ஒரு புது உத்வேகம் ஏற்படத் தொடங்கியுள்ளது. இலங்கையில் வெவ்வேறு இடங்களில் தமிழ்ச் செம்மொழி விழாக்கள் நடைபெறத் தொடங்கியுள்ளன. அந்த வகையில், அண்மையில் மன்னாரிலும் தமிழ்ச் செம்மொழி விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. இலங்கையின் பிற இடங்களில் இதுவரை நடைபெற்ற செம்மொழி விழாக்களுக்கும் மன்னாரில் இடம்பெற்ற செம்மொழி விழாவுக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடு உண்டு.

பிற இடங்களில் நடந்த செம்மொழி விழாக்கள் ஏதோ ஒருவகையில் அரசு அதிகாரிகளின் அனுசரணையுடன் நடத்தப்பட்டன. வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்பார்த்துக் “கோஷ்டி கானம்” இசைக்கப்பட்டது. குழு மனப்பாங்கோடு அவை நடத்தப்பட்டன என்பது வெளிப்படையாக ஆனால், மன்னாரில் நடைபெற்ற விழா அப்படியன்று. அரசியல் கலப்பு எதுவும் இல்லாமல் தேசிய நோக்கோடு சகலரையும் அரவணைத்து நடத்தப்பட்டது. இன்னார் இனியார் என்று பார்க்காமல் எல்லோரையும் ஒரே முகத்தோடு பார்த்தமையே மன்னார் விழாவின் முதல் வெற்றியாகும். தமிழ்ச் செம்மொழி விழாக்களை இதுவரை நடத்தியவர்களும், இனி நடத்த இருப்பவர்களும் மன்னார் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவர் தமிழ்நேசன் அடிகளாரிடமும், செயலாளர் சிவகரனிடமும் பாடம் கேட்பது நல்லது அரசியல்வாதிகள் எவரினதும் தலையீடு இல்லாமல் துணிச்சலாக ஒரு விழாவினைச் செம்மையாக எப்படி நடத்துவது என்பதை இருவரும் சாதித்துக் காட்டிவிட்டனர். இந்த இருவரையும், அவர்களோடு இணைந்து செயற்பட்டவர்களையும் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் பாராட்டவும், நன்றி சொல்லவும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

நான்கு நாள் விழாவில், மூன்று நாட்கள் ஆய்வரங்குகள் நடைபெற்றன. ஆய்வரங்குகள் மன்னார் தமிழ்ப் பாடசாலையொன்றில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததுபோது, நகரமண்டபத்தில் பொதுமக்களுக்கான நிகழ்ச்சிகளும் நடந்து கொண்டிருந்தன. ஆய்வரங்குகள் இயன்ற முறையில் சிறப்பாக நடைபெற்றன. மாஸையில் கலை நிகழ்ச்சிகள் நகர மண்டபத்தில் இடம்பெற்றன. முதல்நாள் இசை விழாவும், இரண்டாம் நாள் நாட்டிய விழாவும் மூன்றாம் நாள் நாடக விழாவும் நடைபெற்றன. நாடக விழாவில் மட்டும் என்னால் கலந்து கொள்ளமுடியாமற் போய்விட்டது.

இசைவிழாவும், நாட்டிய விழாவும் மிகச் சிறப்பாக இருந்தன. இசைவிழாவில் இனிய இசையை ரசிக்க முடிந்தது.

இவ்வளவு சிறந்த கலைஞர்கள் எமது நாட்டில் இருக்கிறார்களே என மகிழவைத்தது. நாட்டிய விழாவில் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் அற்புதமாக இருந்தன. அதிலும் சசிதரனும், இன்னொரு மாணவியும் இணைந்து ஆடிய நடனங்கள் பிரமிக்க வைத்தன. தில்லானாவைப் பெண்களால்தான் சிறப்பாக ஆடமுடியும் என நான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால், அதனை ஆண்களாலும் சிறப்பாக ஆடமுடியும் என்று நிரூபித்துவிட்டார் சசிதரன். கலை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்ட சகல கலைஞர்களையும் மனம் திறந்து பாராட்ட வேண்டும்.

விழா நிகழ்ச்சிகளின் போது மண்டபங்கள் நிறைந்து வழிந்தன. மன்னாரே விழாக்காலம் பூண்டிருந்தது. மன்னார் மக்களின் கலை இலக்கிய ஆர்வத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். இயல்பாகவே மன்னார் ஒரு கலைப்பூமி. அதனைத் தமிழ்ச் செம்மொழி விழா நிரூபித்துக் காட்டியது.

விழாவில் இலங்கையின் பல பிரதேசங்களையும் சேர்ந்த பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் எனப்பலரும், கலந்து கொண்டனர். பலரை ஓரிடத்தில் சந்திக்கக் கூடிய வாய்ப்பினையும் இவ்விழா ஏற்படுத்தித்தந்தது. மன்னாரின் விருந்தோம்பல் பண்பையும் நன்கு அனுபவிக்க முடிந்தது. விழாவில் கலந்து கொள்வதற்காக வந்திருந்த அனைவரும் ஞானோதயம் என்ற இடத்தில் தங்கவைக்கப்பட்டனர். மன்னாரின் கடுமையான வெப்பத்துக்கு மத்தியில் ஞானோதயம் ஒரு பாலைவனச் சோலையாக விளங்குகிறது. ஞானோதய வளாகத்துக்குள் நுழைந்ததும், மன்னாரின் வெப்பமே தெரிவதில்லை. ஞானோதயத்தை அழகாகவும், குளிர்ச்சியாகவும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

மொத்தத்தில் மன்னார் தமிழ்ச் செம்மொழி விழா ஆக்க பூர்வமான செயற்பாடுகளைக் கொண்டதாக விளங்கியதோடு, சிறந்த அனுபவத்தையும் வழங்கியது. மன்னாரின் பெருவிழா, மனத்தை நிறைவித்த திருவிழா.

தமிழ்த் திரையுலகில் ஒரு புதிய வரவு

தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பெரும்பாலும் வாய்பாட்டுப் படங்களாகவே வெளிவருவது வழக்கம். அருமையாகச் சில திரைப்படங்கள் வாய்பாட்டு விதிகளுக்கு மாறாக வெளிவருவதுண்டு. அத்தகைய திரைப்படங்களுள் ஒன்று, அண்மையில் வெளிவந்த மைனா, பிரபு சாலமன் இயக்கத்தில் உருவான இத்திரைப்படம் திரைப்பட ரசிகர்களுக்குப் புதிய களத்தை அறிமுகப்படுத்துவதோடு, புதிய அனுபவத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

சுருளி, மைனா, இரண்டு பொலிஸ்காரர்கள் இத்திரைப்படத்தின் முக்கியபாத்திரங்கள் இவர்களைச் சுற்றியே

கதை நகர்கிறது. மனிதாபிமானம் என்பது திரைக்கதையின் வலுவான அம்சமாக அமைகிறது. பாத்திரவார்ப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாக அமைந்துள்ளது. கிராமியம், மண்வாசனை என்பவற்றுக்கான அர்த்தத்தை இயக்குநர் பிரபு சாலமன் அழுத்தமாக இத்திரைப்படத்தில் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். விநியோகஸ்தர்களுக்காகவும், தமிழ்ப்பட இயக்குநர் இருக்கும் என்று பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிப்போன ரசிகர்களுக்காகவும் இயக்குநர் விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஆங்காங்கே சில சினிமாத்நானங்களைச் செருகியிருந்தாலும், மொத்தத்தில் மைனா யதார்த்தத்தின் பக்கமே தலைசாய்த்துப் பறந்திருக்கிறது.

சுருளியாக நடித்திருக்கும் வித்தார்த், மைனாவாக நடிக்கும் அமலா பால், பொலிஸ் அதிகாரியாக வரும் சேது அவரது உதவியாளரான பொலிஸ்காரர் ராமையாவாக நடிக்கும் தம்பிராமையா ஆகியோர் அற்புதமாகத் தங்களை நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் அமலாவுக்குப் போதிய சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டால் சிறந்தவொரு நடிகையாக மிளிர்வார். அறிமுக நடிகரான வித்தார்த், அனுபவமுள்ள நடிகராகவே தம்மைக் காட்டியுள்ளார். சேது பொலிஸ் அதிகாரிக் குரிய மிடுக்கையும், மிரட்டல் தன்மையையும் ஆரம்பக் கட்டங்களில் காட்டி மனிதத்தன்மையுள்ள மனிதனாக இறுதிக்கட்டங்களில் தமது நடிப்புத் திறனைப் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். இத்திரைப்படத்தைப் பார்ப்பவர்கள் பொலிஸ்காரர் பாத்திரமேற்ற தம்பி ராமையாவை அவ்வளவு கலபத்தில் மறக்கவே முடியாது. ஆசை, கோபம், வஞ்சனை, இரக்கம், சமாளிப்பு, நகைச்சுவை, மனிதாபிமானம், குடும்பாசம் போன்ற எத்தனை குண இயல்புகளையும் தமது நடிப்புத்திறன் மூலம் வெளிப்படுத்தி, தாம் ஒரு சிறந்த குணசித்திர நடிகர் என்பதைத் தாராளமாகக் காட்டியுள்ளார். இப்படியொரு பாத்திரத்தையும், அதற்கேற்ற நடிப்புத் திறனையும் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் காண்பது அரிது (ஒரு சிவாஜி கணேசனால், ஒரு கமலஹாசனால் காட்டமுடியலாம்). பிற துணைப்பாத்திரங்களான சுருளியின் தந்தை, மைனாவின் தாய், மைனர்வுக்கும் தாய்க்கும் அடைக்கலம் கொடுத்த கிழவி போன்ற பாத்திரங்களில் நடித்தவர்களுக்கும் கிராமியம் கலந்த தமது இயல்பான நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர்.

மைனா திரைப்படத்தில் இயக்குநர் பிரபு சாலமனுக்கு அனுசரணையாக ஒரு மும்முனைப்போட்டி நடைபெற்றிருக்கிறது. படத்தின் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை இம்மும் முனைப்போட்டி இடம் பெற்றிருக்கிறது. இத்தகைய மும்முனைப்போட்டியில் இறங்கியவர்கள் ஒளிப்பதிவாளர் சுகுமார், படத்தொகுப்பாளர் எஸ். கே. வி. தால் இசையமைப்பாளர் டி. இமான் ஆகியோர் ஆவர். கதை, களம், கதாபாத்திரங்கள் இயக்கம் ஆகியவற்றுக்கு, இவர்கள் மூவரதும் ஒத்துழைப்பு பலம் சேர்த்திருக்கிறது. ஏ.ஆர்.ரஹ்மான் சரிவை நோக்கிய பயணத்தில் சென்றுகொண்டிருக்கும் போது, டி. இமான் உயர்வை நோக்கிய பயணத்தில் வந்துகொண்டிருக்கிறார்

இப்போதெல்லாம் புதிய தமிழ்த்திரைப்படங்கள் பார்த்து முடித்ததும், உடனடியாகவே அவற்றின் கதையும், பாடல்களும் மறந்துவிடுகின்றன. இதற்கு மாறாக, திரைப்படம் முடிந்த பின்னரும் மனத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய படப்பாடக மைனா விளங்குகிறது. இதுவே அதன் வெற்றி

அரசியலும் அறிவிப்பாளர்களும்

இப்போதெல்லாம் அரசியல் வாதிகள் தான் அரசியல் பேசுகிறார்கள் என்பதில்லை. அவர்களைப் போலவே

அதிகாரிகளும், அறிவிப்பாளர்களும் கூட அரசியல் பேசுகிறார்கள். அவர்களது செயற்பாடுகளைக் கவனிக்கும் போது அசல் அரசியல்வாதிகளாகவே மாறிவிட்டனரோ என்ற சந்தேகம் தான் ஏற்படுகிறது.

முன்னர் ஒரு தடவை, யாழ்ப்பாணத்தில் கோயில் வாசலில் நின்று கொண்டு சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாமல் அரசியல் பேசிய அறிவிப்பாளர் ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அண்மையில் இலங்கை வானொலியின் தென்றலில் அதிர்வுகள் நிகழ்ச்சியில் இடம்பெற்ற அதிர்ச்சி தரும் விடயத்தைக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அந்த அதிர்வுகள் நிகழ்ச்சி வரவர அலங்கோல நிகழ்ச்சியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது.

நாள்தோறும் காலையில் இலங்கை வானொலியின் மூத்த அறிவிப்பாளர் ஒருவர் அந்த நிகழ்ச்சியை வழங்கிவருகிறார். அவ்வப்போது அவருடன் வேறு சில அறிவிப்பாளர்களும் கலந்து கொள்வது உண்டு. உண்மையில் அந்த மூத்த அறிவிப்பாளர் நல்ல குரல்வளமும், திறமையும் கொண்ட ஒருவர். சிறந்த வானொலி நடிகர்களுள் ஒருவர் அவரது திறமை பற்றிச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒலிபரப்பப்பட்ட தென்றல் பேட்டி நிகழ்ச்சியொன்றிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அவர் இலங்கை வானொலிக்குக் கிடைத்த சிறந்த ஒலிபரப்பாளர்களுள் ஒருவர் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை, ஆனால் இத்தகைய திறமை வாய்ந்த மூத்த அறிவிப்பாளரான அவர் வழங்கும் அதிர்வுகள் நிகழ்ச்சியைத்தான் சகிக்க முடியவில்லை. அந்த நிகழ்ச்சியை அவர் நடத்தும் போது, தாம் ஓர் அறிவிப்பாளர் என்பதை மறந்து, யாருக்கோ வக்காலத்து வாங்கும் அரசியல்வாதியைப் போலவே நடந்துகொள்கிறார். தமது திறமையை எல்லாம் வீணடித்து வானொலி நேயர்களை மூளைச்சலவை செய்யும் முயற்சியில் நாள்தோறும் ஈடுபடுகிறார்.

தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் நிலங்கள் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பறிபோய்க் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ் மக்களில் ஒரு சாரார் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் கண்ணீரும் கம்பலையுமாகச் சொத்து கசங்களை இழந்து வருந்தினர்; வாழ்வாதாரங்களை இழந்து வாடிப்போயிருக்கின்றனர். சாதாரணமாகப் பத்திரிகைகளைப்பார்த்தாலே இவை விளங்கும். இந்த நிலையில், ஏதோ தேனும்பாலும் ஒடுவதைப் போல அந்த மூத்த அறிவிப்பாளர் காட்டப்பார்க்கிறார். மக்களின் இதயங்களை வெல்ல முயலவேண்டுமே தவிர, அவர்களை முட்டாள்களாக்க முயலக்கூடாது.

அந்த நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றும் நேயர்கள் பெரும்பாலும் ஒரே பாணியிலேயே பேசுகிறார்கள். தங்கள் கண்பார்வையையும் மூளையையும் எங்கோ தொலைத்து விட்டவர்கள் போலவே அவர்கள் பேசுகின்றனர். சிலருக்கு தங்கள் குரல் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டால் போதும் என்ற விருப்பத்தில் எதையெதையெல்லாமோ அலட்டுகிறார்கள். சிலவேளைகளில் நேயர்கள் பேசிகொண்டிருக்கும் போது தொடர்பு அறுந்துவிடுவதுண்டு. அந்த நேரம் மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூரியது எத்தனையோ தடவை இந்த நிகழ்ச்சி ஒலிபரபராகும் போது நான் வானொலியை நிறுத்தியிருக்கிறேன்.

அறிவிப்பாளர்கள் வானொலியில் அரசியல் பேசவேண்டிய தேவை இல்லை. எதிர்காலத்தில் தாமும் ஓர் அரசியல்வாதியாக வரவேண்டும் என்ற இரகசிய ஆசையை அந்த மூத்த அறிவிப்பாளர் கொண்டிருக்கிறாரோ தெரியவில்லை. என்ன இருந்தாலும், அறிவிப்பாளர்களுக்கும் கொஞ்சமாவது மனச்சாட்சி வேண்டும்.

படித்தும் வேட்கும்

கே.விஜயன்

**ஓர் இரசனைக் குறிய்பு
வாசிப்புத் திங்களில் சேமமடு**

யொத்தகசாலை
வாசிப்பு திங்கள் ஐப்பசி (30.10.2010) அன்று தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஓர் உன்னத நிகழ்வு. நூல் கண்காட்சி ஒரு மண்டபத்தில் நூல் வெளியீடு, செய்தி மடல் வெளியீடு, நினைவுப் பேருரை, சொற்பொழிவு, நூல் வழங்கல் அத்துடன் லட்டு, வடை, குளிர்பானம் என ஓர் அசத்தல் அசத்திவிட்டது சேமமடு யொத்தகசாலை.

“நவீன உலகமயச் சூழலில் வாசிப்பின் உன்னதங்கள் மேலெழுகையில்... நாம் எங்கே நிற்கின்றோம்” என்பதுதான் தொனிப்பொருள்.

“தமிழர்களே! வாருங்கள் தமிழர்களே! தமிழுக்கு வளம் சேர்க்க வாருங்கள்!!!” என்பதுதான் அழைப்போசை ‘சேமமடு யொத்தகசாலை’ சேமமடு பதிப்பகம், பத்மம் பதிப்பகம் அழைப்போசையின் உரித்தாளர்கள்.

சங்கரப்பிள்ளை மண்டபம் பெரியது. கடலில் மீன்கள் போல நூல்களால் அது நிறைந்து விட்டது. விநோதன் மண்டபம் கொஞ்சம் விசாலம் குறைவானது. ஆறுதலாக அமர்ந்து நிகழ்வுகளை அவதானிக்கும் வசதி குறைவு. ஆனாலும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் முண்டியடிப்பும், நெருங்கி அமர்ந்து வியர்வைத்துளிர்களின் ஆரும்பலோடு உரைகளை அவதானிக்கச் செய்து விட்டார்கள் நிகழ்வில் சொற்பொழிவு மழை பொழிந்தவர்கள்.

தலைமை உரை, நினைவுப் பேருரை என முறையே பேராசிரியர்களான சபா ஜெயராசாவும், சோ. சந்திரசேகரனும் நிகழ்த்தி அருந்தகவல்களை அள்ளி வழங்கியபோது செய்தி மடல் அறிமுகவுரை நிகழ்த்திய எஸ்.எம்.என்.எஸ்.ஏ. மர்கும் மௌலான அருந்தமிழ் உரையால் நெஞ்சத்தை அள்ளிக்கொள்ள, நன்றியுரையின் போது “நான் சளைத்தவன் இல்லை விட்டேனா பார்!” என்பதைப் போன்று செல்வன் பத்மசீலன் சஞ்சயன் மடைதிறக்க புதுப்புனலென உரை பகிர்ந்து அமர்க்களப்படுத்தி விட்டான்.

“அடிச்சக்கை! தரமான கூட்டமென்று சொல்லுரியல்!” இசங்களெல்லாம் தகர்ந்து விழும் இவ்யுகத்தில் ஈகோவிசம் அம்மாடி! என்று அலறச் செய்யும் விதத்தில் யோட்டம் போடும் காலம் இது.

பொன்னாடைகளும், விரிதுகளும், அடைமொழிகளும் புகழுகளும் ஈகோவிசத்தின் அசுர விஷவருபத்திற்கு ஆணிவேராகி உரழுட்டுகின்றன. இத்தகைய ஒரு சூழலில் கல்விமான் பேராசிரியர் ச. முத்துலிங்கம் அவர்களின் வாழ்வியல் பற்றி பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் வழங்கிய தகவல்கள் ‘பெரியவர்களெல்லாம் எத்தகைய எளிமையுடன் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்’ என பிரமிப்படையச் செய்கின்றது.

பேராசிரியர் ச.மு. குறித்து நம்முடன் இருக்கும் பேராசிரியர் சோ. ச. நல்ல தகவல்களை வழங்கினார்

பெற்றோர்களில் பெரும்பாலோர் ஆங்கிலக்கல்வி இன்டர் நெஷனல் ஸ்கூல் ‘கலைப்பாடமா’ என்னடா கலைப்பாடம் விஞ்ஞான பாடமே பாடம் என தலைக்கேசத்தை பிடுங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் கலைப்பட்டதாரிகளின் பெருமைகள் குறித்தும் சாதனைகள் குறித்தும் மேடைகள் அதிர விளாசித் தள்ளுபவர் பேராசிரியர் சந்திரசேகரன். இங்கும் அதன் அதிர்வலைகளை கேட்க முடிந்தது. பேராசிரியர் ச. முத்துலிங்கம் அதற்கோர் உதாரண கலைப்பட்டதாரியாக முன்வைக்கப்பட்டார். மர்கும் மௌலானாவின் உரை கனதியானது. அதில் ஜனரஞ்சகத் தன்மை இல்லை என்ற போதும் அச்சர கத்தமும், சீரான மொழிப்பிரயோகமும் இளைஞர் அவரின் ஆளுமைகளாக இருந்தன என்பதினால் சபையோர் செவி அமுதம் பருகினர்.

‘சதா பழமையை கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு அழுது கொண்டிருக்காமல் புதிய மரபுகளுக்கான அடித்தளமாக நமது எண்ணும் எழுத்தும் மலரவேண்டும்’ என்பது அவர் உரையின் உள்ளடக்கமாகத் திகழ்ந்தது.

சேமமடு பதிப்பகத்தின் 100 புதிய பதிப்புகள் கொழும்பு தமிழ் சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டன. திரு. பத்மசீலன் இவற்றை வழங்க, ‘ஆகா!’ என்று திருவாளர்கள் மு. கதிர்காமநாதன், ஆ. இரகுபதி பாலமுர்தான், செ. திருச்செல்வம் ஆகியோர் விழுந்தடித்துக் கொண்டுபோய் வாங்கிக் கொண்டார்கள். புத்தகம் என்றால் ‘ஐயாமார்க்கு’ அல்வா மாதிரி. வணங்கி வாங்கிக் கொண்டார்கள்.

கல்வியும் உளவியலும்! “சேமமடு நூலகம் இதழ் 04” செய்தி மடலும் வெளியிடப்பட்டன. கூட்ட முடிவில் அருகில் இருந்த சகோதரி செய்தி மடல் விலையைக் காட்டி யாரிடம் கொடுப்பது என்று கேட்டார். ‘அட என்னங்க நீங்க, வடை, லட்டு, குளிர்பானம், மடல் எல்லாமாகச் சேர்த்து ஓர் அரஞ்ச வர்ண நோட்டை என்னிடம் கொடுங்கள்’ என்று கையை நீட்டினேன்.

“அடப்பாவி! மனுஷா அம்மணி விழுந்து விழுந்து சிரித்தார், எப்போதிரந்து இந்த தொழில்”

சித்திரம் பேசுதடி! - மத்தி எழுத்து பேசலாமோடி

கார்ட்டூன் எனப்படும் கேலிச்சித்திர படைப்பில் நமது நிலை என்ன? பரிதாபகரமானதுதான். சிரித்திரன் சுந்தர் அற்புதமாக அதற்கென ஒரு சஞ்சிகை நடத்தினார். அவர் அமரரானதன் பின்னர் சிரித்திரன் நல்லதொரு முயற்சியாகத் திகழ்கிறது. எனினும் நமது சிறிதழ்க்கள் கூட இந்த கனதியான அம்சத்தை ஏதோ தீண்டத்தகாத அம்சமாகவே கருதுகின்றன. ஆசைக்காகவேனும் ஒரு கனதியான சித்திரத்தை அவை பிரகரிப்பதில்லை.

“அம்மாள்! பிரசரிக்க மனசில்லாமல் இல்லை ஜயா இங்கே ஒரு கொம்பனும் வரைவதற்கு இல்லை. ஆசிரியர்கள் இப்படி அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

இந்தியாவில் நிலைமை வேறு. அதிலும் தமிழ் நாட்டில் கேலிச் சித்திரக்காரர்கள் சக்கைப் போடுகிறார்கள். மதன் நூல்வடிவில் வெளியிட்டுள்ள தொகுதிகளை படித்தாலே அடேயங்கப்பா!” என்று அசந்து போகாமல் இருக்க முடிவதில்லை. பலஎதிர்த்த நூல்களை படித்துவிட்ட மலைப்பு ஏற்படும். சிரிப்பு மழைதான் போங்கோ. ஆனால் கருத்துநன்றிப் படித்தால் அனைத்தும் சீரியல் அலசல்கள்தான்.

அதுசரி கிண்டல் சித்திரங்கள் ஒருபுறமாக இருக்கட்டும். கேலியான திறனாய்வுப் பத்திகள் நம்மிடம் உண்டா?

“தொலைஞ்சது போ! சித்திரங்களே இல்லை. எழுத்துக்கள் எங்கிருந்துவரும்?

வீ ஆர் சீரியல் மைண்ட்’

நம் எழுத்தாளர்களில் பெரும்பாலோரும் பத்தி எழுத்தாளர்களும் இப்படித்தான் உம்முனா’ மூடுக்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எழுத்துக்களில் சீரியல் இல்லை. பேச்சில் மட்டும்தான். ஏதோ சீரியல் பாடலனை. சுத்த ஹம்பக்.

குர்தீப் சிங்க சிறந்த பத்திரிகையாளர். இவரது கேலியான பத்திகளும், உரைகளும் பெரும் சலசலப்புகளை ஏற்படுத்தியவை. கவி தாகூரின் விழாவொன்றில் இவர் கேட்ட கேள்வி பெரும் சீற்றத்தை ஏற்படுத்தியதுடன் நூற்றுக்கணக்கான தாகூர் பற்றி கட்டுரைகள் எழுதுவதற்கும் உந்துதலாக அமைந்துவிட்டது.

“யார்பா இந்த தாகூர்? எதுக்கு இந்த தாடிக்கார கிழவனுக்கு இப்படி ஒரு விழா?”

இப்படித்தான் குர்தீப் கேட்டுத் தொலைத்தார்.

“அப்பாவி! நீயெல்லாம் திறனாய்வாளன், பத்திரிகை ஆசிரியன், இப்படி பேசலாமா? அவருக்கு நோயல்பாகி கிடைத்தது, உனக்கு கிடைக்கவில்லை என்று பொறாமை வயிற்றெரிச்சல் என்றெல்லாம் கரிச்சக் கொட்டினார்கள். தாகூரைப்பற்றி உனக்கு ஒன்றும் தெரியாதா! இதோ தெரிந்துகொள் என்று கட்டுரை கட்டுரைகளாக எழுதித் தள்ளினார்கள்.

“ஏலே! குர்தீப் சாகேப் நீர் இப்படி பேசலாமே?” கேள்விகளாப் போட்டு குடைந்தார்கள்.

“எத்தனையோ பேரிடம் கவிஞர் பற்றி பத்திரிகைக்கு கட்டுரை எழுதும்படி கேட்டேன் டைம் நகி நகி” என்று பீத்தினார்கள். போட்டேன் ஒரு போடு. பைபிள் போன்று புத்தகம் வெளியிட கட்டுரைகள் வந்து சேர்ந்துவிட்டன” என்றார் குர்தீப்.

கரிச்சக் கொட்டும் அர்ச்சனைகள் தூவப்படுவது இயல்பானதுதான். அது ஒரு விசயத்தின் பலஹீனமான பக்கம், ஆனால் தாகூர் பற்றி விபரமாக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் அதன்

சக்தி மிக்க ஆதாரமான பக்கமாகும். அதற்குக் காரணம் கேலிச் சித்திரங்களும் கேலிபத்திகளும் கனதியான அரசியல் மட்டும் அல்ல இலக்கிய அம்சங்களாக பாரத்தத்தில் வளர்ச்சிகண்டுள்ளன. கேலிச் சித்திரங்களும், கேலி பத்திகளும் இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற அம்சத்திற்குள் அடங்குகின்றனவா?

நிச்சயமாக ‘Humour in Literary Criticism’ எனும் நாணயத்தின் இருபக்கங்களாக அவை அடங்கத்தக்கவை. ஆனால் சித்திரங்கள் வெறும் நகைச்சுவை துணுக்குகளாக இன்றும் பெரும்பாலோரால் கருதப்படுகின்றன. பத்திகள் பொறாமையால் ஒருவரை அவமதிப்பதற்காக எழுதப்படுவதாக கருதப்படுகின்றன என்று தூற்றப்பட்டு பத்தியாளர் கண்ணியக் குறைவான வாந்ததைகளுக்கு உள்ளாகிறான். எனினும் முதிர்ச்சி மிக்க சிந்தனையாளர்கள் இவற்றை சமூக உரையாடல்களாக மாற்றிவிடுகிறார்கள். அதுவே சுமுகமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான உரைகல்லாகும்.

குர்தீப் சிங்கின் உரை ஒரு தூண்டுதல். அவ்வளவுதான் வளர்ச்சி காணாதவர்கள் கன்னா பின்னா வென தாக்கினார்கள். சிறந்த சிந்தனையாளர்கள் தாகூர் பற்றிய உண்மை நிலையை நூற்றுக்கணக்கான கட்டுரைகளால் பரிணாமிக்கச் செய்தார்கள்.

19.11.2010 இலங்கை ஜனாதிபதி இரண்டாவது முறையாக பதவி ஏற்றார். பத்திரிகைகள் விசேட அநுபந்தங்கள் பிரசரித்தன. ‘வங்கா தீப்’ என்ற பத்திரிகை அதிக பக்கங்களுடன் வெளிவந்தது. பல கட்டுரைகள் புகழாரம் சூடின. இவற்றுக்கு நடுவில் ஒரு கேலிச்சித்திரம் பிரசுரமாகியிருந்தது. ஜனாதிபதி யுத்தத்திற்கு முன்னர் யுத்தத்திற்கு பின்னர் ஆகிய இரு நிலைகளும், சாதாரண மக்களின் நிலையும் சித்திரிப்பாக அமைந்திருக்கிறது.

ஓர் அற்புதமான படத்தைப் பாருங்கள்! ஓர் அற்புதமான விமர்சனம், நகைச்சுவையுடனும் அரசியல் தெளிவுடனும் காட்சி தருகிறது அல்லவா?

இந்நாட்டின் ஜனாதிபதியாக முடியாத ஒரு வயிற்றெரிச்சல்காரர்தான் இந்த சித்திரத்தை வரைந்துள்ளான் என்று விமர்சனத்திற்குள்ளான ஜனாதிபதி சொல்வாரென்றால் அது பெரிய அபத்தம் அல்லவா.

சொல்லமாட்டார். ஏனென்றால் கேலிச்சித்திரம் சகித்துக் கொள்ளும் ஒன்றாகிவிட்டது. கேலி பத்தி எழுத்துக்களும் இலக்கிய உலகில் சகித்துக் கொண்டு நயந்து உண்மையை தேடும் ஓர் அம்சமாக வேண்டும்.

“போதுமாடா சாமி! போதுமா. கேலிச் சித்திரங்களையே உள்வாங்க முடியாத நம் இலக்கிய உலக ஈகோக்கள் பத்திகளையா உள்வாங்கும்...?”

“அடிச்சுக்கை! அப்படி போடுராசா! அதுதானே அடி போடாத குறையாக ஓரம்போ! ஓரம்போ” என்று போடுகிறார்கள்.

சைவத்திரு கா. சிவபாலன் அவர்கள் பதிப்பாசிரியராக இருந்து வெளிக்கொண்டுள்ள மாலை கந்தன் ஆலய வரலாற்று நூல், நூக்கு பல அரிய உண்மைகளை அறியத் தருகிறது. அட்டைப்படத்தில் அழகிய கோபுரத்துடன் காணப்படும் திருமுருகன் திருப் பொலிவு அனைவரையும் அஞ்சேல் என்று அபயமளிக்கிறது.

நூலுக்கு ஆசிரியரையை மகாராஜ ஸ்ரீ து. சண்முகநாதக் குருக்களும் அணிந்துரையை நீதியரசர் க. வி. விக்கேன்ஸ்வரன் அவர்களும் வழங்கியுள்ளார்கள். கோவில் பற்றிய ஒரு குறிப்பை பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி வழங்கியுள்ளார். பதிப்புரையை கா. சிவபாலன் எழுதியுள்ளார்.

நூலினுள்ளே நுணுந்து பார்த்தால் மாலை கந்தகவாயியார் ஆலயம் கட்டிய இறுதிவாசகங்கள், கந்தபுராணக் கவிமலர்கள், மாவிட்டபுரக் காவம், மாவிட்டபுர தல எல்லைகள், வாயில் இராஜபோபுரம், கோவிறு கடவை, மாலை ஆதீன நிர்வாக பரிபாலனம், மாலை ஆதீனத்தின் ஆறாவது ஆதீனகர்த்தா, சிதம்பர தீட்சிதர்கள், ஏழாவது ஆதீனகர்த்தா மகாராஜ ஸ்ரீ சு. து. சண்முகநாதக் குருக்கள், கந்தபுராண எடு, மஹோற்சவ கால விழாக்கள் போன்ற பல விபரங்கள் உள்ளன.

நூலிலிருந்து கீழ்க்காணும் விபரங்களை அறிய முடிகிறது. மாலை கந்தன் கோவில் பாழ். காங்கேசன் துறை வீதியில் 10வது மைலில் உள்ளது. 74 அடி உயரமான இராஜகோபுரம் உள்ளது. இதை அமைத்தது ரங்கன் பண்டாரம் என்று சொல்லப்படும் நாகவிங்கத் தேசிகர். மேற்படி கோயில் அர்ச்சகர் இரத்தினக் குருக்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பரிபாலன அறக்கட்டளைபால் நிர்வாகம் நடைபெறுகிறது. தலைமுறை தலைமுறையாக ஒரே குடும்பத்தில் உள்ளவர்களே அர்ச்சனை செய்கிறார்கள். தீர்த்தோற்சவம் சிவராத்திரி, மாசிமகம், ஆடி அமாவாசை காலங்களில் நடைபெறுகிறது.

பாண்டியமன்னன் உக்கிரப் பெருவழுதியின் மகன் அங்ககந்தரியின் குதிரை முகம் நகுலகிரி தீர்த்தத்தில் நீங்கியதாகவும் அதனால் மாவிட்டபுரம் என்று பெயர் வழங்குவதாகவும் அறிபக்கிடக்கிறது.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விசேடம் பெற்ற கோயிலாகும். மேற்படி நூலில் பல புகைப்படங்கள் நிகழ்ச்சிகளை விபரிக்கிறது. பாமாலை தொகுத்த 45 புலவர் பட்டியல், மாலைப்பதி அறிஞர்கள் பட்டியல் வெளியிடப்பட்ட நூல் பட்டியல் என்பனவும் இடம்பெற்று முழுமையான நூலாகியுள்ளது.

நூல் : 76 கவிதைகள்
ஆசிரியர் : திருமலை மாணவர்கள்
வெளியீடு : அகில இலங்கை இளங்கோ கழகம்
விலை : ரூபாய் 100/=

இக்கவிதை நூல் அகில இலங்கை இளங்கோ கழகம், திருமலைக் கிளையால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதழாசிரியர் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதழாசிரியர் தில்லைநாதன் பவீந்திரன். கவிஞரும் கட்டுரையாசிரியரும் இலக்கியச் செல்வருமான பெரிய ஐங்கரன் அவர்கள் ஆலோசனை கூறி வழிநடத்தியுள்ளார். இதழாசிரியர் உதவியாசிரியர்கள் அனைவரும் பெரிய ஐங்கரனின் மாணவர்கள். இளம் மாணவரிடையே மொழி அறிவு மொழிபுணர்வு, நாட்டுப் பற்று கலாசாரம் என்பன பெருக வேண்டும் என்ற

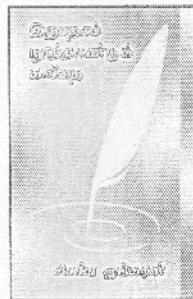
நோக்கத்துடன் இக்கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள பெரிய ஐங்கரன் அவர்கள் நல்ல நிலத்தை தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். விதைகளில் மிக நல்லவற்றை தேர்ந்தெடுத்து விதைத்து நீருற்றி, பசுணாபிட்டு பாதுகாத்துவருகிறார். விளைவு மிக நேர்த்தியாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருகோணமலையிலுள்ள பாடசாலை மாணவர்களின் ஆக்கங்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. மாணவர்களின் உள்ளக்கிடக்கையை உணர்ச்சி மிக்க சொல்லோவியங்களால் தெளித்துள்ளமை வாசனையாளனுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிப்பதோடு, இளைய நெஞ்சங்களின் உள்ளக் குழறுபையும் கனடையும் நிதர்சனமாக விளக்குகிறது.

உவர்மலை விவேகானந்த வித்தியாலயம், புனித குசையப்பர் கல்லூரி, கோணோஸ்வரா வித்தியாலயம், சண்முக இந்துமகளை வித்தியாலயம் புனிதமரியாயர் கல்லூரி, மெதலுத்த வித்தியாலயம், ஸாகிரா கல்லூரி விக்கேன்ஸ்வரா வித்தியாலயம், விபுலாநந்த கல்லூரி, பிரான்சிஸ் சவேரியார் கல்லூரி, செல்வநாயகியும் இந்து வித்தியாலயம், கலைமகள் வித்தியாலயம் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த எழுபத்தாறு மாணவர்களின் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பலப்பாசிரியர்கள் எண்ணக்கருவூலங்கள் சிவவற்றையப் பொறுக்கி எடுத்துள்ளனர்.

கோள்களை தமிழன்னையின் கொலுசாக்கி தாரகைடைத் தலையில் சூட எண்ணும் நெஞ்சங்கள், குடிநிலமெல்லாம் வெடிபட்ட தலைகள், "பிறந்த குழந்தையும் பிணமானது; பிறவித்துயர் நிலையானது" இறைவன் தந்ததோ பிறவி; குரு தந்ததோ கல்வி", "தேன் கொடுத்து உதவி, தேவனைச் சேரும் மலரிடம், பாட்கற்றோம்", "ஆயுதம் பெருக்கி, அநாதைகளைக் குடி அதிகாரவர்க்கம், அழிவது எப்போது? கலாசாரத்திற்கு அதிகாரவர்க்கம், அழிவது எப்போது? கலாசாரத்திற்கு கல்வறை எழுப்பப்படுகிறது. மண்விட்டு வந்தோம்; புண்பட்ட நெஞ்சுடன். என் இதய நதியில் ஓடாமல் உன் நினைவுகள். கொலைக்கான அறைகூவல் ஒருபக்கம்; அமைதிக்கான அழகுரல் மறுபக்கம் இப்படி எத்தனை எத்தனையோ முத்துக்கள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. தேடி எடுத்து தித்திக்கக் கவைய்ப்பது வாசகர் கடமை

நூல் : இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிதை
ஆசிரியர் : பெரிய ஐங்கரன்
வெளியீடு : மீரா பதிப்பகம்
விலை : ரூபாய் 100/=

புலோவியூர் புகழால் புகழ் பெற்றது. குமாரசுவாயிப் புலவர், கதிரைவேற் பிள்ளை தில்லைநாத நூலவர், சிவபாத கந்தரனார். கந்த முருகேசனார். போன்ற சான்றோர் பிறந்த ஊரில் பிறந்தவர் பெரிய ஐங்கரன். இளையவர். ஆனால் அறிவுத்துறையில் முதியவர் பன்னூற் பயிற்சி பெற்ற இவர் சிறந்த நுண்ணறிவாளர், தமிழில் மட்டுமல்ல வேற்றுமொழிப் பயிற்சியும் கொண்டவர். முன்னதாகவே பல நூல்களை இலக்கிய உலகுக்குத் தந்தவர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிதை என்ற இந்நூல் என்பத்தாறு பக்கங்களைக் கொண்டது. திண்பதிஞாயிறு இதழ் பொறுப்பாசிரியர் பாரதி இராஜநாயகம் அவரோடு பிரபல

நல்லூர் கம்பன் கோட்டத்தில் நீண்ட காலத்தின் பின் விழா

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதால், கலாசாலை விரிவுரையாளர் ச. லலீசன் ஆகியோரால் தொகுக்கப்பட்ட 'பெரிய புராணம் காட்டும் வாழ்வியல்' என்ற நூலின் அறிமுகவிழா 17.11.2010 புதன்கிழமை காலை 10.30 மணிக்கு நல்லூர் கோவில் வீதியில் உள்ள கம்பன் கோட்டத்தில் கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் தலைமையில் இடம் பெற்றது.

இந்நிகழ்வில் ஆசிரியரைகளை 'நீர்வை மணி' கு. தியாகராஜக் குருக்கள், நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரிய சுவாமிகள் ஆகியோரும் வாழ்த்துரைகளை தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத் தலைவர் செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர் வே. கா. கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோரும் நூல் அறிமுகவுரையை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறைத் தலைவர் க. இரகுபரனும் நயப்புரையை தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர் திருமதி சிவமலர் அநந்தசயனனும் நிறைவுரையை கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாலும் வழங்கினர். நிகழ்வில் பல்கலைக்கழக, கலாசாலை விரிவுரையாளர்கள், பட்டநெறி மாணவர்கள், ஆசிரிய மாணவர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள் எனப் பலர் கலந்து கொண்டனர்.

- தி. மயூரகிரி

சிவனு லெட்சுமணன் நினைவுப் போட்டி

மலையக தியாகி சிவனுலெட்சுமணனின் நினைவுத் தினத்தை முன்னிட்டு பாடசாலை மாணவர்களிடையே நாட்டார் பாடல் சேகரிப்பு போட்டியொன்றினை நடத்த முச்சந்தி இலக்கிய வட்டம் தீர்மானித்துள்ளது.

மலையக மக்களின் வரலாற்று ஆவணமாகவும் சான்றாதாரமாகவும் திகழும் மலையக நாட்டார் பாடல்கள் பழமொழிகள் என்பனவற்றினை சேகரித்து வெளியிடவும் அவை சேகரிப்பு தொடர்பில் மாணவர்களிடையே ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தவும் இம் முயற்சி ஆதர்சனமாக அமையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. தெரிவு செய்யப்படும் பாடல், விடுகதை, பழமொழிகள் என்பனவற்றுக்கு எதிர்வரும் சிவனுலெட்சுமணன் நினைவுப்பேருரையின் போது பரிசில்கள் வழங்கப்படும். அத்துடன் தொகுக்கப்படும் நூலில் பாடியவர், தொகுத்தவர் விபரம், பெயர் என்பனவும் பிரசுரிக்கப்படும்.

இதற்கான பரிசில்கள் 2011 மே மாதத்தில் நடைபெறவுள்ள சிவனுலெட்சுமணன் நினைவுப் பேருரையின் போது வழங்கப்படும். போட்டியில் பங்குபற்றும் மாணவர்கள் டிசம்பர் மாதம் 31ஆம் திகதிக்கு முன்னர் அனுப்பி வைக்க வேண்டும். போட்டியின் விதியின்படி 10 நாட்டார் பாடல்களுடன் 10 பழமொழிகள் அல்லது விடுகதைகளையும் சேகரித்து அனுப்புதல் வேண்டும். அனுப்பப்படும் பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் நேரடியாக மக்களிடமிருந்து சேகரிக்கப்பட்டவையாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியாளர் மாணவர் என்பதை உறுதிப்படுத்த அதிபர், பிரதி அதிபர், ஆசிரியர் (உத்தியோக முத்திரை இடப்படல் வேண்டும்) யாரேனும் ஒருவரால் உறுதிப்படுத்தப்படல் வேண்டும். தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி திரு. சு. உலகேசுப்பரா, அமைப்பாளர், முச்சந்தி இலக்கிய வட்டம், 19/10, திம்புல்ல வீதி, ஹட்டன்.

ஓம் சக்தி

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு சிறப்புற எழுது வாழ்த்துக்கள் !

“இச்சகம் உள்ளவரை உங்கள் அச்சகம் நிலைக்கும்” - கவிப்பேரரசு வைரமுத்து
உங்கள் உள்ளக் கருத்துக்களை எல்லாம் எழுத்துருவில் அழகுற வழவமைத்தும் சகல விதமான அச்சுத் தேவைகளுக்கும் நாடுங்கள்

யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட்) லிமிட்டட்

Quality Off-set Printers & Publishers

- ◆ Offset Printing
 - ◆ Digital Printing
 - ◆ Screen Printing
 - ◆ Digital Banner Printing
 - ◆ Graphic Designing
 - ◆ Typesetting
 - ◆ Hot Stamp Printing
 - ◆ Carton Making
- Importers of Indian Wedding Cards & Cultural Ornaments

யுனி ஆர்ட்ஸ் (பிறைவேட்) லிமிட்டட்

48B, புளுமெண்டால் வீதி, கொழும்பு 13.

தொலைபேசி: 2330195, 2334194. தொலைநகல்: 2478133. மின்னஞ்சல்: unieart@sltnet.lk

தூரிதகதியில் **Fast Digital Print (Colour Print) 23" x 12** " அளவு வரை செய்து தரப்படும்.

வாசகர் பேச்சு

ஞானம் சஞ்சிகைக்கு பணிவான வணக்கம்

அக்டோபர் இதழில் வேலமுதன் ஜயாவின் தவம் குறுங்கதை படித்தேன், சற்று சிந்திக்க வைத்தது.

பெற்றோரின் அன்பையும் ஆதரவையும், பெற்று காத்தலின் புனிதத்தை நிருபிக்க கதையின் நாயகர்கள் இயற்றிய தவம் விபக்கத்தக்கது மட்டுமன்றி அவர்களின் மனவலிமை மெச்சத்தக்கது. ஏனெனில் அவர்கள் தங்களின் உணர்ச்சிகட்கு இடமளிக்கவில்லை என்பதற்கு மேலாக பல விடயங்களைச் சாதித்துள்ளனர்.

மனித வாழ்க்கையில் மழுலைச் செல்வங்களைப் பெற்று மகிழ வேண்டிய காலப்பகுதியில் மதிக்கெட்ட மாந்தர் மலடர் என்று வசைபடவாழ்ந்தமை வருத்தமாக உள்ளது.

மற்றொரு விடயம் என்னவெனில் இக்கதையில் எழுத்தாளர் மகாலிங்கனின் பெற்றோர் பற்றி குறிப்பிடவில்லை. மகாலிங்கனின் பெற்றோர் உயிருடன் இருந்து அவர்களின் சம்மதத்துடன் இத்திருமணம் நிகழ்ந்திருந்தால்

அவர்களும் இத்தவத்திற்கு ஆதரவாக இருந்திருக்க வேண்டும். அப்படியாயின் அவர்களையும் மெச்ச வேண்டும்.

திருமணத்திற்கு ஆதரவாய் இருந்து அவர்களின் விரதத்தை விரும்பாதவர்களாய் இருந்தால் கூட அவர்கள் மேல் தவறு சொல்ல முடியாது. அஐந்தாவின் பெற்றோர்களின் மனமாற்றம் மகிழத்தக்கது. எனினும் அவர்களின் கல்நெஞ்சத்தைக் கலைக்க பத்து ஆண்டுகள் என்பது அதிகமே.

மொத்தத்தில் இக்கதை சமூக சீர்திருத்தத்திற்கு பங்களிக்கும் என்பதில் எந்தவித ஐயமுமில்லை.

சி.வ. வரதகரன்

நவீன இலக்கியத்துக்கு சாரமான மாத சஞ்சிகை என்ற அந்தஸ்து ஈழத்து இலக்கியத்தில் “ஞான” த்துக்கு உண்டு. அந்த முறையில் ஒவ்வொரு கட்டுரையின் கீழும் ஒரு, இருவரியில் கட்டுரையாசிரியரை அறிமுகப்படுத்தும் வழக்கத்தை வைத்துக் கொள்வது நன்று.

எஸ். ஆர். பாலச்சந்திரனின் படம் கம்பீரமாக இருந்தது. அவரைப்பற்றி ஓரிருவரிகள் இறுதியில் இருந்தால் மகிழ்ச்சியாய் இருந்திருக்கும்.

வழமையாக, நவீனர்கள் மனுதர்மத்தை இகழும் ஒரு வரிவேண்டும் சேர்த்திருப்பர் எனப் பார்த்தேன். “உள்ளுவரோ மனுவாதி ஒருகுலத்துக்கு ஒருநீதி என்ற, மனோன்மணிய ஆசிரியரின் “வழங்கி அடிபட்ட சொற்றொடரை (Cliche) அடி ஒற்றிப் போவாரோ என்று பயந்தேன். நல்லகாலம் ஆசிரியர் அதிகம் பிழைக்கவில்லை. தர்மம், அதர்மம் காலாகாலமாக எல்லா அறிஞருக்கும் பொருள்விளங்காததாக உள்ளது. நவீனர்களோ, அறக் கோட்பாடுகள் காலந்தோறும் இடந்தோறும் மாறுபவை, அதனால் அவற்றுக்கு பூரணத்துவ மதிப்பு அளிக்கமுடியாது relative value மட்டுமே அளிக்க முடியும் என்றும், அறத்துக்கு ஒரு பெறுமதியும் இல்லை என்றும் மறுதலிக்கும் போக்கில் செல்கின்றனர். நவீனமெய்யியல் மாணவர்கள், பழைய தர்மம் சார் பிரச்சினை விவாதங்களைப் புறந்தள்ளி கிளிப்பிள்ளைகளாகி, பாடசாலைகளில் படிக்கின்றனர்.

“மனுதர்ம சாத்திரம்” என்பதை Laws of Manu எனமொழிபெயர்ப்பதே பிழை. அது, சமூகத்தில் சட்டமியற்றுவோருக்குத் தளத்தை ஆக்கித்தருவதே அன்றி, சட்டங்களை வகுத்துவிரித்து எழுதவில்லை.

பாலகிருஷ்ணனை மெச்சுவதுடன், அவருடைய வசனத்தில் ஓரிரு தடக்குகள் இருப்பதை யோசிக்கின்றேன். ஏகலைவனின் கட்டை விரலை தட்சிணையாகக் கேட்டது. பகுத்தறிவுப்பாசறையினர் கட்டும் “பிராமணப்புத்தி” யும் அன்று. தனக்கு ஒருநீதி, பிறருக்கு ஒருநீதியும் அன்று, ஏகலைவன் துரியோதனன் பக்கம் சேரும் சந்தர்ப்பம் வரும் என எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. தர்மத்தைக் காப்பாற்ற அதர்ம வழியைக்கையாண்டேன் என்று துரோணர் மொழிந்ததற்கிரங்கவும் தேவையில்லை, அவர்கட்டை விரலை வேண்டியது தர்மமே, லோகதர்மமே. வேதம் அறியா வேடனிடம் மந்திர அடிப்படையில் இயங்கும் அஸ்திரங்கள் (ஆயுதங்கள்) இருப்பது லோக சேஷமத்துக்குத்தடையாகும், மாணுக்கு எய்வதும், மனித இனத்தை ஓரம்பால் அழிப்பதும் ஒன்றல்ல.

ஐஸ்ஸரன் ஹிட்லரின் கொடுமையால் அழியும் யூத இனத்தின் அவலத்தில் அகப்பட்டு, அணுவைப்பிளந்து, சக்தியை அஸ்த்திரமாக்கினால் உலகை சர்வாதிகார அதர்மத்திலிருந்து காப்பாற்றலாம் என்று அமெரிக்க ஜனாதிபதிக்கு அணு ஆராய்ச்சி செய்யும் படி கடிதம் எழுதினார். ஒப்பன் ஹைமர் பரிசோதனையைச் செய்து, அவதானிப்புக் கோபுரத்திலிருந்து அழிவின் பேரெல்லைகைக் கண்டபோது பகவத்கீதையின் அழிவுச் கலோகங்களை வாய் முணுமுணுக்க, அதனை அங்கீகரித்துக் குண்டைச் செய்து, படையிடம் அளித்தார். றூஸ்வெல்ட் கிறீஸ்தவ தர்மத்தைச் சிந்தித்து, பிள்ளிற்கு, ஐஸ்ஸரோவார் இப்போ போடாவிட்டால், இருவாரத்துள் யப்பான் சரணாகதி அடையும் என்றகணிப்பு உளதாயினும் அச்சிறு இடைவெளியில் அமெரிக்க படைகளும் ஆயுதங்களும் எவ்வளவு அழியும் என்றதைக் கணக்கில் எடுத்தால், ஹிரோஷீமா, நாகசாகியை அழிப்பது அத்துணைப் பெருந்தீமை இல்லை என தர்மம் காட்டினார். குண்டு போட்டதை அறிந்த உலகம் மனித மனச்சாட்சியின் தலையில் குண்டு போடப்பட்டு விட்டது எனப்பேசிக்கொண்டது. இன்று அதர்ம இராச்சியம் ஈரானும், வடகொரியாவும் அணுகுண்டு தயாரிக்க விடாமல் சிண்டைப்

பிடித்து இழுக்கிறது. காந்தியின் இந்தியாவும், அதிர்வாதியான பாகிஸ்தானும் அணுகுண்டு செய்து விட்டதால் அவற்றைக் கட்டிக்கொடுக்கின்றது. இதுதான் அறக்கோட்பாடு என ஒன்று இல்லை எனப்பேசும் மேற்குலகம் சந்திக்கும் படுபாதாளவிளிம்பு அணுவாயை அகலத்திற்கு உலகையே அழிக்கப்போகிறது என்பதை மறக்கிறது. அணு விஞ்ஞானி சகரோவைச் சிறையிட்ட ரூய்யா விபூஷியோவை சிறை வைத்துள்ள சீனா ஆகியவை மனித உரிமைகாக்கும் அறத்தைக் கடைப்பிடிக்க வில்லை என்று கூச்சலிடும் பன்னாசியாவின் மனிதப்படு கொலைகளைத் தராளமாகச் செய்த அரசுத்தலைவர்களைப் பாராட்டி அறிக்கை விடுகிறார். இவற்றை உன்னிப்பார்ப்போர் துரோணர் “அதர்ம வழியைக் கையாண்டேன்” என்று கூறியிருக்கத் தேவையில்லை.

ஐம்பதுகளில் வினோபாஜியின் கீதைப் பேருரைகள் தமிழில் வந்தபோது, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை “அர்ச்சுனன் ஒரு அசோகன் அல்லவே” எனக் கீதைக்கேட்டும் அவனது க்ஷத்திரியப் போர் வெறி தணியவில்லை, கலிங்கப் போரின் பின் அசோகன் புத்த தர்மத்தை அறிந்தவுடன் தர்மச்சக்கர பிரவர்த்தகர் ஆயினார் என்றும் அசோகனை வானளாவ உயர்த்தியதைக் கண்டித்தார். அசோகன் மண்ணாசையால் போரிட்டுப் பல்லாயிரம் பேரைக் கொன்று விட்டு மனம்திருந்தினான் என்பது பாரத தர்மத்தில் போரின் அடிப்படை என்ன என்பதை விளங்காதவர் கூற்று. அகிம்சையை முதன்மையப் படுத்திய எச். ஜி. வெல்ஸ் தனது பிரசித்தி பெற்ற வரலாற்று நூலில் அசோகன் ஒருவனே உலகவரலாற்றில் போரில் வெற்றிப்பெற்றபின், போரைக் கைவிட்ட மாணியின் என்று புகழ்ந்தார். அவரை பின்பற்றிய ஐவஹர்லால் நேருவும், அதே கருத்தை வெளியிட்டார். அவர்கள் அனைவரும் காலத்தின் பிள்ளைகள். காலம் கடந்த சால்வதமான தர்மத்தை விளங்கினவர்கள் அல்லர். நாம் இந்த அறிவு சார் பின்னணியில் வளர்ந்துபடியால் எமக்கும் தர்ம - அதர்ம முரண்பாடுகளை விளங்கும் அளவுகோல்கள் பிழைத்துவிட்டன.

பொ. கைவாசபதியின் உளவியல் கட்டமைப்பில் தர்மத்துக்கு மேலே பிம்பமோ பிரதிபிம்பமோ இல்லை, அதை எவ்விதமாயும் விளங்குவது கஷ்டம் அதனாலேயே தர்மர் துரோணர் போன்ற பெரியவர்கள் கூட தர்மசங்கடப்பட்டுள்ளனர்.

-ஆ. சபாரத்தினம்-

★★★★★

“ஞானம்” புரட்டாதி இதழ் கண்டேன், படித்தேன், நயந்தேன். சிற்றிதழ்களின் வறட்சி நிலவும் இக்காலத்தில், ஞானத்தின் தொடர்ச்சி இலக்கிய இதயங்களுக்கு ஐப்பசி மழைத் தூறல்!

முறை தவறும் பதிப்பு முயற்சிகள் பற்றிய “ஆசிரியர் பக்கச் சிந்தனைகள்” தொடர்பில் உரியவர்கள், கவனங்கொண்டாற் சரி. மாணாக்கின் பத்துறைக் கலைஞர் இன்று ஆய்வாளராய் கனிந்துள்ளார். கீழைக்கரை மண்ணோடும் இலக்கியத் தொடர்புகளைப் பேணுபவர். அவர் பற்றிய பதிவுகள் இளைய தலைமுறையினர்க்குப் பலன் தருவன.

தமிழில் இலக்கிய திறனாய்வியல் பற்றிய நா. சுப்பிரமணியனின் கட்டுரை காலத்துக்குப் பொருத்தமானது. திறனாய்வு என்கிற பெயரில் தனிப்பட்ட பிரதாபங்களும், காய்தல், உவத்தலும் அரங்கேறுவது தொடர்த்தான் செய்கிறது. தமிழில் திறனாய்வு முயற்சி பற்றியும், அத்துறையில் நிலவும் தேக்கச் சூழல், அதற்கான காரணங்கள் பற்றியும் கட்டுரையாசிரியர் ஆழமாக நோக்கியிருப்பது சிந்தனையைக் கிளறுவதாகும்.

வை. சாரங்கனின் அகால மறைவு ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு மற்றுமோர் இழப்பு. ஜின்னாவின் கவிதை “மரபிலே” மலையக அலவம் பேசுகிறது.

தெளிவத்தையுடனான நேர்காணல் இம் முறை தொடர்ந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. தெளிவத்தை ஒரு நேர்மையான, செம்மையான, புடமிடப்பட்ட இலக்கியவாதி அவர் தினகரனில், வரைந்த “மலையகச் சிறுகதை வரலாறு” ஆவணப்படுத்தலுக்குரியது. அதிகமாய், முதியவர்கள் அவர்தம் கதை மாந்தராய் இடம்பெற்றமை குறித்த தொடரும் நேர்காணலில் இயலுமாயின் கேளுங்கள்! மொழிப்பெயர்ப்புக் கவிதையிற் கவனம் பதிப்பின் நன்று!

வாத்ஸல்வ வாழ்த்துக்கள்.....

சா. சசீதரன், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

★★★★★

மன்னார் தமிழ்சங்கத்தின் செம்மொழி விழாவை பற்றிய குறிப்புகளுடன் 126ம் இலக்க ஞானத்தின் ஆசிரிய தலையங்கத்தைக் கண்டேன். புகழ வேண்டியவற்றை புகழும் ஆசிரியருக்கு எனது முதல் நன்றி, ஆசிரியர் அவர்களே! நான் அறிந்தவரையில் சர்வமத சமரச விழாவாக மன்னாரில் செம்மொழி விழா நடைபெற்றுள்ளது. பழம் நிறைந்த மரத்துக்கு மட்டுந்தான் கல்லடிபடும். அதுபோல சிறப்பான ஒரு விடயம் நடைபெற்றால், ஆதங்கப்படுவோர் சொல்லடி கொடுப்பார்கள். இது மனித நேயத்துக்கு அப்பால் பட்ட செயல், இதை ஒரு புறம் வைத்து விட்டு, கவலைப்படாமல் எடுத்த காரியத்தை முடித்து பலருக்கு முன்மாதிரியாக இருந்து விழாவை சிறப்பாக செய்து முடித்த விழா ஏற்பாட்டாளர் சகலருக்கும் எனது நன்றியையும், வாழ்த்தையும் தெரிவித்து கொள்கிறேன். விசேடமாக வெளிமாவட்டங்களிலிருந்து சென்றவர்களை கௌரவப் படுத்தியதை அறிந்த போது அளவிடமுடியாத மகிழ்வைத் தருகிறது.

அதேநேரம் எமது மேல் மாகாண சாஹித்திய விழாவையும் இதனுடன் ஒப்பிட முடியாவிட்டாலும், தமிழ் மொழிபேசுவோர் செறிந்து வாழும் மேல் மாகாணத்தில் தமிழ் சாஹித்திய விழாவொன்றை ஏற்பாடு செய்து இரண்டு வருடகாலம் நடத்தியுள்ளதையிட்டு அதனை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகிறேன். அடுத்து வரும் காலங்களில் மேலும் சிறப்பாக அமையட்டும் என வாழ்த்துகிறேன். சில ஆலோசனைகளையும் முன்வைக்கிறேன். வரும் காலங்களில் செம்மொழியை கூறுபோடாமல் தமிழ் மொழி பேசும் சர்வ மதத்தினரும் ஒன்றிணைந்து செம்மொழி சாஹித்திய சர்வமத சமரச செம்மொழி மாநாடாக ஒழுங்கு செய்து, மேல் மாகாணத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, விழாவினை நடாத்தினால் வெற்றி நிச்சயம்... சிந்தித்தால் சிறப்பு வரும்....

மேலும் இவ்விதழில் தென்னிலங்கை இலக்கியகர்த்தாக்களில் ஒருவராகிய திக்வல்லை கமாலுக்கு இடமளித்து பெருமை தேடிப்பள்ளீர்கள்..... கமால் நீண்டகாலம் இலக்கியப் பணியினை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். வதிரி சி. ரவீந்திரனுக்கு நன்றி.

பாணந்துறை எம். பி. எம். நிர்வான்

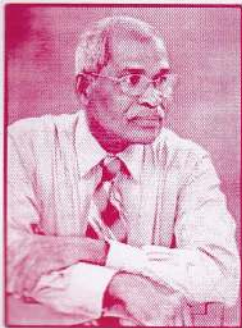
**2011 ஜனவரி 6,7,8,9 ஆம் திகதிகளில் கொழும்பில் நடைபெறவுள்ள
சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவில் பங்குபற்றுவதற்கான
விண்ணப்பப் படிவம்**

1. முழுப்பெயர்:	2. ஆண்/பெண்:
3. பிறந்த திகதி:	4. பிறந்த இடம்:
5. தற்போதைய வதிவிடம்:	6. தொடர்பு முகவரி:
7. தொலைபேசி எண்:	8. செல்லிடத் தொலைபேசி எண்:
9. மின்னஞ்சல் முகவரி:	10. ஈடுபட்டுள்ள துறைகள்:
11. ஈடுபாடு கொண்ட துறைகளில் பெற்ற அனுபவங்கள்/வெளியிட்ட நூல்கள்/ பரிகைகள்/ கௌரவங்கள்.	12. விழாவில் எவ்வகையில் பங்குபற்ற விரும்புகிறீர்? பேராளர்/பார்வையாளர்.
13. பேராளராயின் எத்தகைய பங்களிப்புச் செய்ய விரும்புகிறீர்?	14. விழாவில் பங்குபற்றும் நாட்களில் கொழும்பில் தங்கியிருக்கும் முகவரி:
15. வெளிநாட்டவராயின் கொழும்பில் தங்குமிட வசதி மாநாட்டு ஏற்பாட்டாளரால் செய்து தரப்பட வேண்டுமா?	16. தேசிய அடையாள அட்டை / கடவுச்சீட்டு எண் விண்ணப்பப்படிவத்துடன்.
● விண்ணப்பப்படிவத்துடன் சமீபத்திய புகைப்படம் ஒன்றையும் இணைக்கவும்.	● மேலதிக தகவல்கள் ஏதாவது இருப்பின் தனித்தாளில் எழுதி இணைக்கவும்.
	கையொப்பம்:

* பிரதி எடுத்துப் பாவிக்கலாம்.

திருமண சேவை

15 வருடத் திருமணசேவை நிறைவினை முன்னிட்டு
வேல் அமுதன் பாரிய சேவைக் கட்டணக் குறைப்பு!

❑ விவரம்

விவரங்களுக்குத் தனிமனித நிறுவனர், “சுய தெரிவுமுறை முன்னோடி” மூத்த, புகழ்பூத்த, சர்வதேச, சகலருக்குமான திருமண ஆலோசகர் / ஆற்றுப்படுத்துநர் குரும்பசிட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனுடன் திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலைபிலோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகலிலோ தயங்காது தொடர்பு கொள்ளலாம்!

❑ தொலைபேசி

2360488 / 2360694 / 4873929

❑ சந்திப்பு

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை

❑ முகவரி

8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராகவுள்ள 33ஆம் ஒழுங்கை ஊடாக) 55ஆம் ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06

துரித - சலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே ! மகோன்ன மணவாழ்வுக்குக் குரும்பசிட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனே! துரித - சலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே !

‘ஞானம்’ சஞ்சிகை கடைக்கும் இடங்கள்

- ❖ பூபாவசிங்கம் புத்தகசாலை - 202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
- ❖ கா. தவபாலச்சந்திரன் - பேராதனை. தொலைபேசி: 077 9268808
- ❖ பூபாவசிங்கம் புத்தகசாலை - 309A, 2/3 காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.
- ❖ பூபாவசிங்கம் புத்தகசாலை - 4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- ❖ புக் லாப் - யாழ். பல்கலைக்கழக வளாக அருகாமை, யாழ்ப்பாணம்.
- ❖ தூர்க்கா - கன்னாகம்.
- ❖ ப. நோ. கூ. சங்கம் - கரவெட்டி, நெல்லியடி.
- ❖ வங்கா சென்றல் புத்தகசாலை - 84, கொழும்பு வீதி, கண்டி.
- ❖ மாரிமுத்து சிவகுமார் - ஸ்ரீகிருஷ்ணாஸ், இல 86, சைட் வீதி, ஹட்டன்.

With Best Compliments from

Luckyland

**உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பல்கட்டிலும் தான் !**

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740

Email: luckyland@sltnet.lk